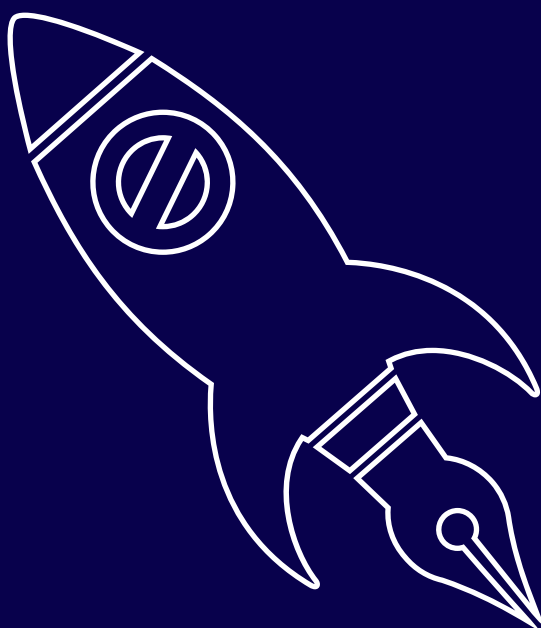

قراردادهای استارت‌آپ

باتأکید بر قراردادهای مالکیت فکری

مؤلفین:

دکتر فرهاد بیات - دکتر محمد صادق آزمندیان

قراردادهای استارت‌آپی

با تأکید بر قراردادهای مالکیت فکری

مؤلفین:

دکتر فرهاد بیات - دکتر محمد صادق آزمندیان

سرشناسه: بیات، فرهاد، ۱۳۶۴-

عنوان قرارداد: ایران. قوانین و احکام

Iran. Laws, etc

عنوان و نام پدیدآور: قراردادهای استارت‌آپی با تأکید بر قراردادهای مالکیت فکری / مؤلفین: فرهاد بیات، محمد صادق آزمندیان

مشخصات نشر: تهران: دایبانان دانا، ۱۴۰۲.

مشخصات ظاهری: ۱۸۸ ص: جدول: ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۸۱۰-۵-۴

وضعیت فهرست نویسی: فیبا

موضوع: شرکت‌های اقتصادی جدید -- قوانین و مقررات -- ایران

New business enterprises -- Law and legislation -- Iran

قراردادها -- ایران

Contracts -- Iran

مالکیت معنوی -- ایران

Intellectual property -- Iran

شناسه افزوده: آزمندیان، محمدصادق، ۱۳۶۳-

رده بندی کنگره: KMH۱۰۴۰

رده بندی دیویی: ۳۴۶/۵۵۰۶۵

شماره کتابشناسی ملی: ۹۲۸۹۵۹۴

اطلاعات رکورد کتابشناسی: فیبا

نام کتاب: قراردادهای استارت‌آپی با تأکید بر قراردادهای مالکیت فکری

نام نویسنده: فرهاد بیات - محمدصادق آزمندیان

طراحی جلد و صفحه‌آرایی: فاطمه پآوری نیا

ناشر: انتشارات دایبانان دانا

با همکاری: مرکز نوآوری و شتابدهی صادرات اتاق ایران

نوبت چاپ: اول

شمارگان: ۴۰۰ نسخه

قیمت: ۳۰۰,۰۰۰ تومان (نسخه الکترونیک رایگان است)

شماره استاندارد بین‌المللی کتاب (شابک): ۹۷۸-۶۲۲-۹۹۸۱۰-۵-۴

International Standard Book Number (ISBN): 978-622-99810-5-4

مرکز نوآوری و شتابدهی صادرات اتاق ایران

مراکز پخش:

تهران- پاسداران- خیابان شهید کلاهدوز- بین دیباجی و یار محمدی- نبش حافظ- ساختمان بانک اقتصاد نوین-

پلاک ۱- طبقه ۱- واحد ۳

تلفن: ۰۲۱-۲۲۵۸۴۹۰۰

میدان انقلاب- خیابان وحید نظری- بین دوازده فروردین و منیری جاوید- پلاک ۱۳۰- طبقه اول- واحد ۲

تلفن: ۰۲۱-۶۶۱۷۶۲۸۸-۶۶۱۷۶۲۹۱

خرید کتاب با تخفیف ویژه از سایتهای اینترنتی:

dadbanan.com / www.Amozeshportal.ir

هرگونه الگوبرداری از سبک و مسایق، تکثیر و یا چاپ (حتی عرضه در فضای مجازی) کل یا قسمتی از کتاب‌های انتشارات دایبانان دانا بدون اجازه کتبی ناشر شرعاً حرام و قانوناً ممنوع است و متخلف براساس قانون حمایت حقوق مؤلفان و مصنفان و هنرمندان و قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی تحت پیگرد قانونی قرار خواهد گرفت.

فهرست مطالب

مقدمه	۹
فصل یکم: قواعد عمومی و مشترک قراردادها	۲۵
گفتار اول- اصول کلی در قرارداد نویسی	۲۸
گفتار دوم- ضوابط کلی در نگارش تعهدات قراردادی	۳۴
فصل دوم: قرارداد مشارکت در راه اندازی کسب و کار	۳۹
گفتار اول- شرحی بر قرارداد مشارکت در راه اندازی کسب و کار	۴۱
گفتار دوم- نمونه قرارداد مشارکت در راه اندازی کسب و کار	۴۲
فصل سوم: قرارداد عدم افشاء (محرمانگی)	۵۱
گفتار اول- شرحی بر قرارداد عدم افشاء (محرمانگی)	۵۳
گفتار دوم- نمونه قرارداد عدم افشاء (محرمانگی)	۵۴
فصل چهارم: قرارداد عدم رقابت	۶۳
گفتار اول- شرحی بر قرارداد عدم رقابت	۶۵
گفتار دوم- نمونه قرارداد عدم رقابت	۶۶
فصل پنجم: قرارداد فروش و واگذاری اختراع یا طرح صنعتی یا علامت تجاری	۷۳
گفتار اول- شرحی بر قرارداد فروش و واگذاری اختراع یا طرح صنعتی یا علامت تجاری	۷۵

گفتار دوم- نمونه قرارداد فروش و واگذاری اختراع یا طرح صنعتی یا علامت تجاری.....	۷۶
فصل ششم: قرارداد اجازه بهره‌برداری (لیسانس).....	۸۳
گفتار اول- شرحی بر قرارداد اجازه بهره‌برداری (لیسانس).....	۸۵
گفتار دوم- نمونه قرارداد اجازه بهره‌برداری (لیسانس).....	۸۶
فصل هفتم: قرارداد فرانچایز.....	۱۰۱
گفتار اول- شرحی بر قرارداد فرانچایز.....	۱۰۳
گفتار دوم- نمونه قرارداد فرانچایز.....	۱۰۳
فصل هشتم: قرارداد انتقال فناوری یا دانش فنی.....	۱۱۵
گفتار اول- شرحی بر قرارداد انتقال فناوری یا دانش فنی.....	۱۱۷
گفتار دوم- نمونه قرارداد انتقال فناوری یا دانش فنی.....	۱۱۷
فصل نهم: قرارداد خرید نرم افزار.....	۱۲۵
گفتار اول- شرحی بر قرارداد خرید نرم افزار.....	۱۲۷
گفتار دوم- نمونه قرارداد خرید نرم افزار.....	۱۲۸
فصل دهم: قرارداد پشتیبانی از نرم افزار.....	۱۳۷
گفتار اول- شرحی بر قرارداد پشتیبانی از نرم افزار.....	۱۳۹
گفتار دوم- نمونه قرارداد پشتیبانی از نرم افزار.....	۱۳۹
پیوست- قرارداد نمونه لیسانس و دانش فنی سازمان برنامه و بودجه.....	۱۵۱

سخن ناشر

دادبانان هدفی روشن در جامعه حقوقی کشور دارد؛ آموزش و نشر آثار ارزشمند حقوقی، توانمندسازی وکلا، مشاوران و کارشناسان عزیز حقوقی در جنبه‌های کاربردی حقوق چشم انداز ما است. در این راستا میزبان اساتید ارجمند و با تجربه در حوزه‌های حقوق کسب و کار هستیم تا با قلم شیوای خود دانش و تجربیاتشان را به رشته تحریر درآورند و تشنگان دانش را سیراب سازند.

با توجه به این هدف و بهره بردن از قلم این بزرگواران، سعی می‌شود آثار منتشر شده در دادبانان از ویژگی‌های زیر برخوردار باشند؛

- سادگی متن
 - به روز و جدید بودن مطالب با توجه به آخرین تغییرات قانونی
 - برآوردن نیازهای کاربردی بر پایه تجربیات و مهارت عملی
- از حوزه‌های نوظهور که نیازمند خدمات حقوقی متناسب با اکوسیستم استارت‌آپی است تدوین قراردادهای پرکاربرد برای کسب و کارهای نوپا (استارت‌آپ) است. بدیهی است هر قراردادی متناسب با نیاز خاص آن کسب و کار باید ویرایش و شخصی‌سازی شود، لیکن قرارداد نمونه به عنوان یک

راهنما و پیش نویس اولیه می تواند به سهولت و تسریع انجام امور کسب و کارها منجر شود. در راستای کمک به اکوسیستم استارتاپی کشور و به ویژه کسب و کارهای نوپا، فایل الکترونیکی این کتاب به صورت رایگان عرضه می شود به امید آنکه مفید واقع شود.

مدیر مسئول انتشارات دادبانان دانا

مقدمه

در میان اکوسیستم‌های استارت‌آپی پیش‌رو در جهان، سهم آسیا به شدت رو به فزونی است. در واقع در شرایطی که برخی مولفه‌های نسل‌های قبلی توسعه بویژه انباشت ثروت و فناوری‌های صنعتی، رقابت جهانی را در شرایط نابرابری قرار داده است، توسعه استارت‌آپ‌ها راه‌حلی است برای دور زدن این شرایط نابرابر و ایجاد جهش اقتصادی در کشورهای در حال توسعه.

شرکت‌های جوان نوآور و استارت‌آپی، در مسیر رشد خود با چالش‌های زیادی مواجه هستند. به عنوان مهم‌ترین مثال، مقررات قانونی و یا مشکلات مالی در مراحل اولیه، موانعی در راه توسعه آن‌ها به شمار می‌رود. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های موجود، حفاظت از حقوق مالکیت فکری است. استارت‌آپ‌های شرکت‌هایی با دیوار شیشه‌ای هستند که هر کسی از جمله رقبا می‌توانند به راحتی فرایندهای کاری آنها را رصد کنند.

محافظت از دارایی‌های فکری، باید به عنوان یکی از عناصر راهبردی شرکت‌های استارت‌آپی تلقی گردد.

زیرا توجه نداشتن به این مقوله، موجب می‌شود تا دارایی‌های فکری به درستی تحت حفاظت قرار نگرفته و عملاً مزیت‌های فناورانه خود را که به سختی توسعه

داده‌اند، در خطر بهره‌برداری غیرمجاز از سوی دیگران قرار دهند.

شناخت ظرفیت‌های حقوقی و حقوق مالکیت فکری بویژه ثبت اختراع، تنها برای محافظت در مقابل سوءاستفاده‌های رقبا به کار نمی‌آید و برخی اوقات، داشتن آگاهی‌های کامل در مورد این ابزار کارآمد مالکیت فکری، می‌تواند کسب‌وکار را از ورود به فعالیت‌های ناقض پتنت‌های متعلق به دیگران و در نتیجه پرداخت خسارات قابل توجه، باز دارد.

کتابی که پیش رو دارید می‌کوشد تا با تشریح ابعاد مختلف حقوق مالکیت فکری، به بازیگران عرصه استارت‌آپی کمک کند تا مناسبات خود را با دیگر ذینفعان به شیوه‌ای حرفه‌ای‌تر تنظیم کنند. فراموش نکنیم که پیشگیری بهتر از درمان است و مراجعه به دانش حقوق پیش از وقوع اختلاف، همواره راهگشایتر از زمانی است که اختلافی بروز یابد.

محمد شریفی

رئیس مرکز نوآوری و شتابدهی صادرات اتاق ایران

مقدمه

در دنیای امروز که اقتصاد کالا محور جای خویش را به اقتصاد دانش محور برخواسته از اندیشه‌های نو و ایده‌های بدیع داده است، شاخه جدیدی از حقوق تحت عنوان حقوق مالکیت فکری به عنوان ابزاری نوین، وظیفه حمایت از دارایی‌های نوظهور و نوپدید که آنها را به دارایی‌های نامشهود، ناملموس و یا فکری تعبیر می‌نمایند به عهده گرفته است. مهمترین ویژگی این نوع از دارایی‌ها امکان تقلید و بهره‌برداری از آنها توسط دیگر افراد جامعه است. این ویژگی از دارایی‌های فکری الزامات نوینی را پدید آورده و اندیشمندان، کارگزاران و سیاست‌گذاران را بر آن داشت تا ساز و کارهای حقوقی نوینی (حقوق مالکیت فکری) را اعتبار نمایند تا از طرفی از حقوق نوآوران و پدیدآوردندگان آثار فکری (مخترعان، طراحان، مولفان، مصنفان و...) حمایت نموده و از طرف دیگر امکان بهره‌گیری جامعه از این شق خاص از دارایی‌ها را فراهم نموده تا بتوان در سایه آن توسعه اقتصادی و رفاه اجتماعی را رقم زد.

ضروری است پیش از ورود به موضوع قراردادهای مالکیت فکری و تبیین جایگاه آن در نظام تجاری‌سازی ابتدا، برای آشنایی بیشترین مخاطبین محترم، مختصری به تعریف حقوق مالکیت فکری، پرداخته و تفاوت این نوع از دارایی‌ها را با دارایی‌های مادی بیشتر تبیین نمائیم. سپس حوزه‌های اصلی آن را که شامل حقوق مالکیت صنعتی و حقوق مالکیت ادبی و هنری است به عنوان متداول‌ترین تقسیم‌بندی به همراه مصادیق موضوعه آن توضیح دهیم. همچنین با توجه به اینکه، موضوع مالکیت فکری از جمله موضوعات مستحدثه و نوپدید در نظام حقوقی کشورمان است و ریشه در تحولات و ضرورت‌های بین‌المللی دارد سعی شده است در تعریف مفاهیم به کنوانسیون‌های بین‌المللی و موافقت‌نامه‌های مربوط نیز اشاره شود و پس از ارائه چارچوب کلی نظام مالکیت فکری، نمونه قراردادهای متداول در این حوزه در فصول مختلف کتاب آورده شده است.

۱- تعریف حقوق مالکیت فکری

برخی از متخصصان حقوق مالکیت فکری بر این باورند که ارائه تعریف دقیق از مالکیت فکری ناممکن است؛ زیرا از یک سو ماهیت مصادیق مالکیت فکری چنان متنوع و گوناگون است که ارائه تعریف واحد که بتواند همه آنها را پوشش دهد، دشوار است. علاوه بر این، مبانی نظری اعتبار مالکیت فکری و به تبع آن، نظام‌های حقوقی حاکم بر مالکیت فکری دارای تفاوت عمیق است. همچنین مالکیت فکری در طول تاریخ دارای تحولات عمیق بوده است. گذشته از اینها، امروزه مالکیت فکری با حقوق دیگر مانند حق بر توسعه، تعارض پیدا کرده است. لکن، تعریف، ارائه مفهوم و بیان طبیعت یک نهاد حقوقی است نه معرفی تمام ابعاد و احکام مترتب بر یک نهاد. بنابراین نمی‌توان از ارائه تعریف صرف نظر کرد. برای تعریف این نهاد حقوقی، ابتدا باید دو نکته مورد تحلیل قرار گیرد: نخست، موضوع مالکیت فکری (شناخت ماهیت مالکیت فکری به لحاظ موضوع) و سپس، رابطه پدیدآورنده با پدیده فکری (شناخت این رابطه به فهم جایگاه موضوع در نظام حقوقی کمک خواهد کرد). به هر روی، در یک تعریف اجمالی مالکیت فکری عبارت است از حق پدیدآورنده نسبت به همه گونه بهره‌برداری اقتصادی به صورت انحصاری و موقت از اثر فکری غیرمادی مستند به پدیدآورنده است و در اشیای قابل لمس و مشاهده، نمود پیدا می‌کند. در این تعریف اموری مورد توجه قرار گرفته است: ۱- سنخ مالکیت فکری از قبیل حق و امتیازی است که برای صاحب آن مقرر شده است؛ ۲- حق مالکیت فکری دو چهره اقتصادی و اخلاقی دارد؛ ۳- به لحاظ اقتصادی این حق، جامع و مانع است یعنی صاحب حق می‌تواند همه گونه بهره‌برداری از موضوع حق بنماید و مانع بهره‌برداری دیگران از موضوع حق شود؛ ۴- حق بهره‌برداری اقتصادی، موقت است؛ یعنی بعد از گذشت زمان آن، دیگران می‌توانند از آن بهره اقتصادی ببرند؛ ۵- اثر فکری برای همیشه به پدیدآورنده مستند است و این امر یک حق معنوی برای وی محسوب می‌شود؛ ۶- حقوق معنوی، برخلاف حقوق

مادی که موقت است، دائمی است.

برخی نویسندگان نام "مالکیت‌های فکری" را برای این حقوق ترجیح می‌دهند از آن جهت که منشأ این حقوق، فکر و اندیشه انسان است اما برخی دیگر واژه "مالکیت معنوی" را مناسب‌تر می‌دانند از این جهت که برخی از این حقوق بر اثر فکر و اندیشه تولید نمی‌شوند بلکه فقط به دلیل این که وجود مادی ندارد در قلمرو این حقوق جای می‌گیرند. مشخصه مشترک انواع مالکیت‌های فکری نا ملموس بودن موضوع آن است؛ به عبارت دیگر تفاوت این نوع مالکیت با مالکیت کلاسیک در آن است که موضوع آن یک اثر فکری و تراوش‌های ذهنی انسان است و نه یک پدیده معین مادی. مالکیت فکری ماهیتی مرکب از حقوق مالی و حقوق غیر مالی و مربوط به شخصیت انسان دارد.

۲- شاخه‌های حقوق مالکیت فکری

به طور سنتی، حقوق مالکیت فکری به دو شاخه اصلی، حقوق مالکیت صنعتی و حقوق مالکیت ادبی و هنری که از آن به حق مولف و حق کپی رایت نیز تعبیر میشود، تقسیم می‌شود.

۱-۲) حقوق مالکیت صنعتی:

در ابتدا حمایت از مقولات مربوط به حقوق مالکیت صنعتی، خصوصاً اختراع از طریق اعطای امتیاز یا طرح دعاوی در محاکم صورت می‌گرفت. این رویه تا اواسط قرن هفدهم ادامه داشت. بعد از قرن هفدهم، بسیاری از کشورها درصدد تهیه قوانین برای حمایت از اختراع در بعد ملی برآمدند و آمریکا در سال ۱۷۹۰ و بعد از آن فرانسه در سال ۱۷۹۱، اولین قوانین ملی خود را در رابطه با حمایت از اختراع به تصویب رساندند. تقریباً از دو قرن گذشته، میل و گرایش کشورها برای متحدالشکل کردن قوانین مربوط به مالکیت صنعتی و حمایت از آن در بعد جهانی و فراملی افزایش پیدا کرد. تمایل بین‌المللی برای انتقال فناوری و افزایش تجارت جهانی و از سوی دیگر عدم حمایت کافی از اختراعات خارجی ارائه

شده در نمایشگاه بین‌المللی ۱۸۷۳ وین را می‌توان از جمله دلایل کشورها برای حمایت جهانی از حقوق مالکیت صنعتی دانست. توضیح اینکه دولت اتریش از کشورها دعوت کرد تا در نمایشگاه بین‌المللی اختراعات که در سال ۱۸۷۳ در وین برگزار می‌شد، شرکت کنند. این واقعیت که بسیاری از مهمانان خارجی به سبب عدم ارائه حمایت کافی از اختراعات عرضه شده، تمایلی به نمایش عمومی اختراعاتشان نداشتند، باعث شد تا نمایشگاه با شکست روبرو شود. متعاقب کنگره وین، کنگره بین‌المللی در سال ۱۸۷۸ در پاریس برگزار شد.

نتیجه اصلی کنگره دوم آن شد که یکی از دولت‌ها، کنفرانس دیپلماتیک با وظیفه تعیین مبنای قانونگذاری متحدالشکل در زمینه مالکیت صنعتی برگزار کند. به دنبال آن کنگره، پیش‌نویس کنوانسیون در پاریس تهیه شد که پیشنهاد می‌کرد اتحادیه‌های بین‌المللی برای حمایت مالکیت صنعتی تشکیل شود. این پیش‌نویس به همراه دعوت‌نامه‌ای برای شرکت در کنفرانس بین‌المللی در سال ۱۸۸۰ در پاریس، توسط دولت فرانسه برای تعدادی از کشورها ارسال شد. نتیجه آن کنفرانس، تهیه متن پیش‌نویسی بود که اساساً حاوی مفادی بود که امروزه هنوز، مهمترین اجزای کنوانسیون پاریس محسوب می‌شود. در سال ۱۸۸۳، کنفرانس دیپلماتیک جدیدی در پاریس برگزار شد که منجر به پذیرش نهایی و امضای کنوانسیون پاریس برای حمایت مالکیت صنعتی گردید.

همانطور که در کنوانسیون پاریس برای حمایت از مالکیت صنعتی آمده است، هدف از مالکیت صنعتی، مفهوم عام آن است و این مفهوم نه تنها شامل صنعت و بازرگانی به معنای اخص می‌شود بلکه بر رشته‌های صنایع کشاورزی و استخراجی و کلیه محصولات مصنوعی یا طبیعی نیز شمول دارد. با توجه به کنوانسیون پاریس، موضوع حمایت مالکیت صنعتی، اختراعات، علائم تجاری، طرح‌های صنعتی، نشانه‌های جغرافیایی، مدل‌های مصرفی، مدارهای مجتمع، نرم‌افزارهای رایانه‌ای، اسرار تجاری و گونه‌های جدید گیاهی می‌باشد. حمایت کافی از مخترعین و نوآوران و تسهیل ثبت ملی و بین‌المللی حقوق آنها می‌تواند

ضمن حفاظت از سرمایه‌گذاری تحقیقات انجام شده، انگیزه اشخاص اعم از حقیقی و حقوقی را برای تحقیقات و نوآوری افزایش دهد که جلوگیری از اختفاء فناوری و نوآوری‌ها، انتشار دقیق و صحیح فناوری جدید و نوآوری، جلوگیری از فعالیت‌های تکراری و موازی و صرف هزینه زائد، تسهیل فناوری و تشویق و ترغیب به امر سرمایه‌گذاری را می‌توان از نتایج و اثرات مهم آن برشمرد. مهمترین مصادیق مالکیت صنعتی به طور مختصر به شرح زیر است:

حق اختراع: به موجب ماده ۱ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶ (ماده ۱ طرح حمایت از مالکیت صنعتی)، اختراع، نتیجه فکر فرد یا افراد است که برای اولین بار فرآیند یا فرآورده‌های خاص را ارائه می‌کند و مشکلی را در یک حرفه، فن، فناوری، صنعت و مانند آنها حل می‌نماید. گواهی‌نامه ثبت اختراع^۱ حقی انحصاری است که برای یک محصول یا یک فرآیند به فرد مخترع از طرف دولت اعطا می‌شود که این اختراع، یک راه حل فنی جدیدی را برای حل یک مشکل یا مسأله پیشنهاد می‌کند.

طرح‌های صنعتی: طرح صنعتی^۲ به عنوان یکی از مقوله‌های مالکیت فکری، صرفاً به ماهیت زیبایی شناختی و تزئینی یک محصول اشاره دارد و صرفاً مربوط به شکل و ظاهر یک محصول است. علیرغم این که محصول ممکن است ویژگی‌های فنی و نوآورانه نیز داشته باشد، ولی اساساً طرح‌های صنعتی از ابعاد فنی و عملکردی آن متفاوت است.

علائم تجاری: یک علامت تجاری^۳، نشانه‌ای متمایزکننده است که محصولات یا خدمات مشخصی که به وسیله یک شخص حقیقی، حقوقی یا یک گروهی از اشخاص، تولید یا فراهم شده را قابل شناسایی می‌کند و اجازه می‌دهد تا مشتریان، این کالاها و خدمات را از کالاها و خدمات دیگر متمایز سازند.

1- Patent

2- Industrial Design

3- Trade Mark

نشانه‌های جغرافیایی: علامت جغرافیایی یا نشان مبدأ جغرافیایی^۱ همانگونه که از نامش هویداست، اشاره به نام مکان جغرافیایی دارد که محصول مورد نظر در آن‌جا به عمل آمده است. نشان مبدأ یا علامت جغرافیایی تضمین‌کننده کیفیت مشخصی برای یک محصول خاص است؛ چرا که به خریدار اطمینان می‌دهد محصول خریداری شده در مبدأ مشخصی با تمامی ویژگی‌های مورد نظر تهیه شده است. بدیهی است محصول برنجی که در شمال ایران در منطقه طارم به عمل می‌آید با محصول برنجی که در دیگر مناطق ایران تولید می‌شود از جهات بسیاری متفاوت است. فرش دستبافی که در ایران تولید می‌شود با توجه به نوع پشم و رنگ بسیار متفاوت از فرش‌هایی با طرح و نقشه مشابه است که در چین تولید می‌شود.

مدل‌های مصرفی (اختراعات کوچک): مدل مصرفی^۲، اختراعی است که از جنبه گام ابتکاری از سطح پایین‌تری برخوردار است، مانند درب بازکن نوشابه. یک مدل مصرفی حقیقی انحصاری است که برای یک اختراع کوچک اعطا می‌شود و اجازه می‌دهد که دارنده حق، دیگران را از استفاده تجاری اختراع حمایت شده بدون اجازه او برای یک دوره زمانی محدود منع کند. تعریف این حق می‌تواند از کشوری به کشور دیگر متفاوت باشد (البته در جایی که چنین حمایت‌هایی قابل دسترس است)، مدل مصرفی شبیه یک حق اختراع است. در واقع، مدل‌های مصرفی بعضی اوقات تحت عنوان اختراع کوچک یا پتنت نوآوری^۳ نامیده می‌شوند؛ شایان ذکر است در قانون سال ۱۳۸۶ اشاره‌ای به مدل‌های مصرفی نشده است اما در طرح حمایت از مالکیت صنعتی که در شرف تصویب و لازم الاجرا شدن است این حق به رسمیت شناخته شده است.

1- Geographical Indications

2- Utility Model

3- Innovation patent

مدارهای مجتمع: حمایت از مدارهای مجتمع^۱ در کنوانسیون پاریس مطرح نشده است، کنوانسیون مستقلی موسوم به کنوانسیون واشنگتن به حمایت از مدارهای مجتمع، اصول و استانداردها می‌پردازد. ولیکن تاکنون در سطح جهانی به مرحله اجرا نرسیده است. موافقت‌نامه جنبه‌های تجاری مالکیت فکری (تریس) در چهار ماده به حمایت از این مدارها می‌پردازد و حقوق و انحصارات مورد نظر را که در کنوانسیون واشنگتن مطرح شده است، در ماده ۳۵ خود می‌گنجاند.

گونه‌های جدید گیاهی: مالکیت فکری از این‌رو به حمایت از گونه‌های جدید گیاهی^۲ پرداخته است تا تلاش و مطالعات محققان در این زمینه را پاسخ مناسبی دهد و در مقابل خطرپذیری و هزینه‌هایی که کشاورزان گونه‌های جدید گیاهی متقبل می‌شوند، جبران مناسبی ارائه کند. مالکیت فکری از طریق ایجاد انحصاری با مدت زمان محدود سعی می‌کند تا حقوق محققان بخش‌های کشاورزی را در این زمینه به رسمیت بشناسد. اتحادیه بین‌المللی حمایت از گونه‌های جدید گیاهی^۳، حمایت از گونه‌های جدید را مورد نظارت قرار می‌دهد.

اسرار تجاری: در عرصه رقابت و کسب و کار هر روز مؤلفه‌های بیشتری باعث قدرت گرفتن اصحاب بازار می‌شوند و قدرت چانه‌زنی صاحبان خود را در بازار افزایش می‌دهند. یکی از مقوله‌هایی که مالکیت فکری نیز حمایت از آن را بر عهده دارد مسأله اسرار تجاری^۴ است، به زبان ساده برای مشخص کردن حیطه اسرار تجاری می‌توان گفت اسرار تجاری، فرمول، رویه، فرآیند، طرح، ابزار، الگو یا مجموعه اطلاعاتی است که در یک کسب و کار برای به دست آوردن مزیت نسبت به رقبا مورد استفاده قرار می‌گیرند و مالکیت فکری انحصاری دائمی را تا آن زمان برای آن در نظر می‌گیرد که افشا نشود، در صورت افشای

1- Integrated Circuits

2- New Plants Variety

3- UPOV

4- Trade Secrets

اسرار اشخاص ثالث قادر خواهند بود از آن بهره‌برداری کنند.

۲-۲) حقوق مالکیت ادبی و هنری (حق مولف یا کپی رایت)

حق مولف یا کپی رایت از سابقه طولانی تری نسبت به حقوق مالکیت صنعتی برخوردار است. در یونان و روم باستان، سرقت ادبی به عنوان عملی زشت تقبیح می‌شد. در اوایل قرون وسطی، اعتقاد مردم و بخصوص اهل کلیسا بر آن بود که اثر، مظهری از الهام الهی است و بنابراین پدیدآورنده آن نمی‌تواند حق اختصاصی نسبت به آن داشته باشد. به همین جهت، اکثر آثار آن عصر به طور گمنام منتشر شده است. تنها در اواخر قرون وسطی است که مولفان، شخصیت‌های اجتماعی محسوب شده و از احترام خاص برخوردار گردیدند. اختراع ماشین چاپ در قرن پانزدهم میلادی، به استفاده‌کنندگان از آن امکان داد تا پا را از اتاق‌های مخصوص کاتبان فراتر نهاده و بنای صنعت نوین کتاب را در قرن پانزدهم پی‌ریزی کنند. نخستین نشانه‌های شناسایی و حمایت حق مولف را باید در امتیازاتی جستجو کرد که برخی سلاطین و حاکمان اروپا در قرن شانزدهم میلادی به ناشران و کتابفروشان اعطاء کردند. اولین قانون کپی رایت به معنای نوین آن به نام قانون "آن" در سال ۱۷۱۰ در انگلستان به تصویب رسید. براساس این قانون، مولفان یا هر شخص دیگری و نه مثل سابق فقط ناشران، می‌توانستند از حق کپی رایت بهره‌مند شوند. این قانون، محدود به کتب بود. در سال‌های پایانی قرن هجدهم و اوایل قرن نوزدهم، قوانین کپی رایت به بقیه کشورهای اروپایی و ایالات متحده نیز راه یافت. آنها به طور عمده یا از سنت حقوق رومی فرانسه و دیگر کشورهای اروپایی یا از سنت حقوقی آنگلوساکسون، پیروی می‌کردند. حمایت از کپی رایت در سطح بین‌المللی حدوداً از اواخر قرن نوزدهم بر مبنای معاهدات دوجانبه شروع شد. تعدادی از این معاهدات که شناسایی متقابل حقوق را مقرر می‌داشت، نه جامع بودند و نه الگویی یکسان داشتند. با رشد فزاینده تجارت و جریان آثار چاپ شده از یک کشور به کشور دیگر، نیاز به دستیابی به قواعد مشترک حمایتی جهت حمایت موثر از آثار فکری بیشتر احساس می‌شد. یکی از دلایل

شکل‌گیری جامعه بین‌المللی ادبی و هنری در سال ۱۸۷۸ نیز همین میل دستیابی به یک اجماع بین‌المللی در خصوص حقوق مولفان بود. این سازمان غیردولتی، طرحی را در سال ۱۸۸۲ ارائه داد که در کنگره سال ۱۸۸۳ در سوئیس پیگیری شد و سرانجام پس از بحث‌های مقدماتی بسیار، پیش‌نویسی جهت حمایت بین‌المللی از کپی‌رایت، تهیه و به دولت‌های مختلف ارسال شد. متعاقباً در سال‌های ۱۸۸۶-۱۸۸۴، سه کنفرانس دیپلماتیک در این خصوص در برن سوئیس برگزار گردید و سرانجام در سپتامبر ۱۸۸۶، کنوانسیون بین‌المللی حمایت از آثار ادبی و هنری که معمولاً از آن به کنوانسیون برن یاد می‌شود، تصویب و لازم‌الاجرا گردید؛ مهمترین مصادیق مالکیت ادبی و هنری، به طور مختصر به شرح زیر است:

حق مؤلف: در تعریف حق مؤلف می‌توان گفت، حق پدیدآورنده آثار ادبی، هنری و علمی در نامیده شدن اثر به نام او و نیز حق انحصاری وی در تکثیر، تولید، عرضه، اجرا و بهره‌برداری از اثر خود است. حق مؤلف یا کپی‌رایت برای مولفان و سایر آفرینندگان آثار ادبی و هنری، حقوق خاصی را قائل می‌شود تا آنان بتوانند در مدت زمان معین اجازه بهره‌برداری از آثار خود را به دیگران بدهند یا بهره‌برداری از آن را ممنوع سازند. هدف از مالکیت ادبی و هنری، حمایت و حفاظت از آثار ادبی، هنری و علمی است. دلیل اینکه گاهی به جای اصطلاح "مالکیت ادبی و هنری" از اصطلاح "حق مؤلف" استفاده می‌شود، به پیشینه تاریخی تدوین حقوق فکری برمی‌گردد. در ابتدا، تنها کتاب‌ها و نویسندگان مورد حمایت واقع می‌شدند و به تدریج، همراه با پیشرفت جوامع، دیگر مخلوقات و ابتکارات بشری هم در زمره موضوعات تحت حمایت قرار گرفتند.

حقوق مرتبط یا مجاور: کپی‌رایت در معنای وسیع کلمه شامل حقوق جانبی نیز می‌گردد. در رابطه با حقوق جانبی ذکر این نکته لازم است که علاوه بر حمایت از آثار ادبی و هنری که ثمرات آفرینش فکری می‌باشند، بسیاری از قوانین ملی از گروه‌های خاصی که فعالیت ایشان در زمینه فرهنگ، ایجاد سرگرمی و رسانه‌های

گروهی نقش بسزائی دارد، تحت عنوان حقوق مرتبط یا حقوق مجاور با کپی رایت، حمایت به عمل می‌آورند. گروه‌های ذی‌نفع در برخورداری از حمایت حقوق مرتبط عبارتند از: ۱- هنرمندان اجراءکننده که نوعاً منظور بازیگران، هنرپیشگان، نوازندگان و خوانندگان می‌باشند. ۲- تهیه‌کنندگان آثار صوتی که در قبال تکثیر غیرمجاز محصولات و فرآورده‌های صوتی‌شان مورد حمایت قرار می‌گیرند. ۳- سازمان‌های پخش رادیویی - تلویزیونی که غالباً در سطح ملی در مقابل استفاده بدون مجاز از برنامه‌هایشان مورد حمایت قرار گرفته‌اند.

اهمیت حمایت از کپی رایت در توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی جوامع به حدی است که در مقدمه راهنمای کنوانسیون برن در این باره چنین آمده است: "کپی رایت به نوبه خود، عاملی اساسی در روند توسعه است. تجربه نشان داده است که توسعه و غنای میراث فرهنگی ملی با سطح حمایتی که از آثار ادبی و هنری می‌شود، رابطه مستقیم دارد. هرچه سطح حمایت بالاتر باشد، مولفان، بیشتر برای خلاقیت تشویق می‌شوند، هرچه میزان آفرینش‌های فکری یک کشور بیشتر شود، موفقیت آن کشور بیشتر خواهد شد، از سوی دیگر، هر چه میزان تولیدات در ادبیات و هنر بیشتر شود؛ میزان وسایل مرتبط با آن مثل کتاب، نوار و صنایع نمایشی نیز افزایش می‌یابد و در تحلیل نهایی، تشویق آفرینش‌های فکری یکی از لوازم اساسی جهت توسعه اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی می‌باشد."

تجاری سازی دارایی‌های فکری

در بخش قبلی به موضوع دارایی‌های فکری و دسته‌بندی آن پرداخته شد. بدیهی است رابطه حقوقی میان پدیدآورنده (مالک) با دارایی فکری (متعلق مال) رابطه مالکیت است که این مالکیت به واسطه تلاش فکری و معرفتی مخترع، طراح، مولف، مصنف و.... پدیدآمده است. اقتضاء ذات این نوع دارائی‌ها، استفاده از آنها جهت توسعه اقتصادی و افزایش رفاه اجتماعی است چرا که تنها در صورت به جریان انداختن و استفاده از دارایی فکری نظام حقوقی و یا حاکمیت از مالک

یا پدید آورنده حمایت می نماید و در صورت عدم بهره برداری و یا احتکار این دارائی ها، قانون، اجازه بهره گیری را به شخص یا اشخاص ذی صلاح تحت شرایطی اعطا خواهد کرد. از این منظر، و به منظور بهره برداری از دارائی های فکری، بدون شک، مالک یا پدید آورنده باید به ابزارهای حقوقی که همانا قراردادهای مالکیت فکری است، متوسل شود تا با استفاده از آنها اولاً از دارائی های خود حفاظت کرده و ثانیاً امکان بهره گیری را برای خود و یا دیگران فراهم نماید.

با توجه به اینکه شرکت ها و موسسات دانش بنیان و استارت آپ ها به عنوان مالکان اصلی این نوع دارائی ها تلقی می شوند در این کتاب سعی شده است مجموعه ای از قراردادهای مالکیت فکری به عنوان یک راهنمای کلی، متضمن مفاد، نکات و موضوعات کلیدی در قراردادهای موصوف، ارائه گردد.

در فصل اول کتاب به جهت آشنایی بیشتر خوانندگان و مخاطبین به اصول کلی قراردادنویسی و بایسته های تدوین یک قرارداد مطلوب از منظر حقوقی پرداخته شده است. آنچه که در قراردادنویسی از اهمیت فراوانی برخوردار است، رویکرد^۱ در قرارداد نویسی است. بدین معنا که قرارداد از منظر کدام یک از طرفین قرارداد و با چه هدفی تدوین می گردد. اصل آزادی قراردادها دلالت بر اصالت قصد مشترک طرفین در تدوین یک قرارداد دارد؛ لکن آنچه این آزادی را در عمل، محدود می کند عواملی چون اندازه، سهم بازار، جایگاه رقابتی، توان مذاکره و چانه زنی، موقعیت استراتژیک هر یک از طرفین قرارداد است که مفاد قرارداد و نحوه تدوین تعهدات، شیوه پرداخت و تحویل و یا دریافت کالا یا خدمت موضوع قرارداد را مشخص می نماید.

لذا شایسته است در هنگام تدوین قراردادها به همه جوانب امر توجه شود و نگاه جامعی به همه عناصر و عوامل دخیل در تدوین قرارداد، صورت پذیرد.

در فصل دوم کتاب، نمونه قرارداد مشارکت در راه اندازی کسب و کار آورده شده است. چرا که یکی از بزرگترین چالش های کسب و کارهای استارت آپی یا دانش بنیان در فرآیند تبدیل ایده به محصول، مشارکت اعضای تیم با یکدیگر و یا مشارکت با صاحبان سرمایه جهت تأمین مالی است. در این فصل به ضرورت های تدوین قرارداد مشارکت پرداخته شده است.

در فصل سوم کتاب، به قراردادهای رازداری و محرمانگی پرداخته شده است و آن را به عنوان یک نهاد حقوقی مکمل برای حفاظت از دارائی های فکری در کنار نهادهای حقوقی چون حق اختراع، علامت تجاری، طرح صنعتی و.... در نظر گرفته ایم. با توجه به اینکه در نظام حقوقی کشورمان، نهاد حقوقی مستقلی تحت عنوان اسرار تجاری و رعایت محرمانگی وجود ندارد، سعی شده است در این قالب قراردادی پیشنهادی در قالب توافق طرفین و با توجه به قواعد آمره و تکمیلی در حقوق مدنی و رعایت شروط نافذ بودن توافقات به اصول حفاظت از دارائی های نامشهود در قالب قراردادهای محرمانگی یا اسرار تجاری پرداخته شود. به طور قطع می توان گفت این نوع از قراردادهای، مستقلاً به عنوان یک قرارداد تجاری سازی محسوب نمی شوند؛ لکن می توان اینگونه اظهار کرد که قرارداد محرمانگی در طول فرآیند خلق دارائی های فکری تلقی می شود. از این منظر و با توجه به اینکه عدم افشاء دارائی های ناملموس جزو یکی از ارکان حفاظت و حمایت از این نوع از دارائی هاست، استفاده از این قرارداد می تواند برای مخاطبین بسیار مفید باشد. گرچه برخی، از شرط محرمانگی، در قراردادهای کار یا پیمانکاری استفاده می کنند؛ لکن توصیه می شود با توجه به اهمیت داده و اطلاعات برای بنگاه های اقتصادی، به این نوع از قراردادها به عنوان یک قرارداد مستقل نگریسته شود.

فصل چهارم، در برگیرنده قرارداد عدم رقابت و عدم ترغیب است. رعایت رقابت منصفانه و اصول رقابت شرافتمندانه در بسیاری از کشورهای دنیا به عنوان یک قانون مشخص، تصویب شده و مورد توجه کارگزاران و فعالان و کلیه ذیربطان در

بخش‌های مختلف اقتصادی، حقوقی، قضائی و... است. در کشور ما در قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به مصادیق نقض رقابت پرداخته شده و شورای رقابت را به عنوان مرجع تشخیص و مقام صالح برای رسیدگی به اعتراضات و شکایات ذینفعان شناخته شده است. لکن به منظور پرهیز از ورود به فرآیند پیچیده و مبهم تحریر رقابت و استفاده از ضمانت‌های اجرایی مندرج در قانون مذکور، می‌توان از قالب قراردادی عدم رقابت و عدم ترغیب به عنوان یک ابزار قانونی قابل اتکاء استفاده نمود. گرچه این نوع قراردادها در حقوق خصوصی کشور به عنوان قالب قراردادی جدید شناخته می‌شود؛ لکن در چند سال اخیر با توجه به اهمیت فزاینده مقوله رقابت در تجارت ضرورت این قالب قراردادی کاملاً احساس می‌شود؛ البته در عمل، تعهد به عدم رقابت، معمولاً در قالب یک شرط، در قراردادهای محرمانگی درج می‌شوند تا به عنوان یک قرارداد مستقل.

در فصل پنجم کتاب، به قرارداد فروش و واگذاری دارائی‌های فکری و الزامات آن در هنگام قطع علقه حقوقی از سوی طرفین پرداخته شده است. توجه به ارزیابی دارائی‌ها پیش از انعقاد قرارداد واگذاری، تعهدات طرفین در صورت خدشه و یا ابطال اعتبار دارائی فکری همچون اختراع، تأکید بر میزان تولید و شیوه بهره‌برداری از دارائی‌ها و مواردی از این دست، از جمله نکات مهم در این نوع از قراردادها هستند. بدیهی است در صورت عدم توجه به الزامات این نوع قراردادها، در صورتی که دارائی فکری پس از انتقال به موجب رأی دادگاه صالح باطل اعلام گردد، اختلافات متعددی میان طرفین حادث خواهد شد؛ از این رو توجه به شروط قراردادی امری کاملاً ضروری در این قراردادها محسوب می‌شود.

در فصل ششم کتاب، به موضوع قراردادهای اجازه بهره‌برداری به عنوان یکی دیگر از متداول‌ترین اشکال قراردادهای تجاری سازی دارائی‌های فکری پرداخته شده و به الزاماتی چون تعیین دقیق نوع بهره‌برداری (انحصاری و غیر انحصاری بودن، لیسانس کلی و یا جزئی بودن) و پیامدهای آنها، نحوه دریافت و پرداخت حق امتیاز، نحوه و شرایط اقامه دعوی ابطال و یا نقض حقوق و مواردی از این

دست پرداخته شده است. مدیریت تعهدات مالک (لیسانس دهنده) و کاربر (لیسانس گیرنده) در طول فرآیند اجرای قرارداد و حتی پس از خاتمه قرارداد بسیار حائز اهمیت است؛ لذا شایسته است به همه ذوایای آن توجه ویژه‌ای صورت پذیرد.

فصل هفتم کتاب دربرگیرنده نمونه قرارداد فرانچایز است. این نوع از قرارداد به عنوان یک قرارداد غیر معین (ماده ۱۰ قانون مدنی) از پیچیدگی فراوانی برخوردار است. توجه به دستورالعمل‌ها، استانداردها و پروتکل‌های ابلاغی توسط فرانشیز دهنده و مدیریت ادعاها و تعهدات در هنگام انعقاد، اجرا و پس از خاتمه قرارداد دارای اهمیت فراوان است. فرآیند نظارت بر اجرای تعهدات در قراردادهای فرانشیز و لیسانس جهت اطمینان از رعایت استانداردهای ابلاغی مورد توافق از سوی فرانشیزدهنده، گزاره‌ای دارای اهمیت در اجرای اثربخش این نوع از قراردادهای تلقی می‌گردد که شایسته است طرفین قرارداد به آن توجه ویژه نمایند.

فصل هشتم این کتاب به قراردادهای انتقال فناوری اختصاص داده شده است. یکی از موضوعات چالشی در فرآیند انتقال، توجه به ماهیت این نوع از قراردادهای انجام مطالعات امکان‌سنجی، ارزیابی و ارزش‌گذاری فناوری‌ها توسط انتقال گیرنده است. یکی از مهمترین دلایل عدم توفیق قراردادهای انتقال فناوری، انتخاب نادرست فناوری، عدم جذب و ناتوانی در نگهداری و توسعه فناوری است لذا در این قراردادهای سعی شده است به نحوی شروط قراردادی تنظیم گردد که امکان تحقق آنها را فراهم نماید. توجه به نوع فناوری، دانش فنی ضمنی به عنوان پیوست نامشهود فناوری‌ها از جمله عناصر کلیدی در انعقاد این نوع از قراردادهای می‌باشد.

فصل نهم کتاب به قراردادهای خرید نرم‌افزار یا اپلیکیشن اختصاص دارد؛ ارائه خدمات به صورت مجازی عمده‌تاً در قالب سایت (تارنما) یا اپلیکیشن صورت می‌گیرد؛ بنابراین قرارداد سفارش ساخت اپلیکیشن یا خرید نرم‌افزارهای آماده یکی از رایج‌ترین قراردادهای مورد نیاز است؛ به ویژه اینکه خرید این کالا به دلیل ویژگی‌های خاص آن با خرید کالاهای مادی (مثل خانه یا خودرو) تفاوت‌های زیادی دارد.

در آخرین فصل، به قرارداد پشتیبانی از نرم افزار پرداخته شده است، قرارداد ساخت یا خرید نرم افزار، بدون پشتیبانی، عمدتاً قرارداد ناقصی است زیرا امکان استفاده مطلوب از نرم افزار، بدون پشتیبانی مؤثر از آن، وجود ندارد؛ عدم فهم مشترک از واژه‌هایی چون توسعه، رفع باگ و پشتیبانی از نرم افزار می‌تواند زمینه‌ساز اختلاف بین کارفرما و تیم فنی گردد لذا تعیین تعهدات تیم فنی به نحو شفاف، اهمیت زیادی در این قراردادها دارد.

انتشارات دادبانان دانا در صدد است با انتشار این مجموعه از کتب، امکان بهره‌گیری ذی‌ربطان و کارگزاران اصلی این حوزه را به صورت هرچه اثربخش‌تر با هدف تسهیل فرآیند خلق ثروت از دارایی‌های نامشهود و افزایش سهم این نوع از دارایی‌ها در تولید ناخالص داخلی کشور فراهم نماید.

در پایان از حمایت‌های جناب آقای دکتر رحیمی، جناب آقای دکتر کاظمی و همچنین زحمات آقایان سید مجتبی قرشی، منصور کم و سرکار خانم فاطمه یاوری نیا برای تدوین و انتشار این اثر کمال امتنان و قدردانی را داریم.

فرهاد بیات - محمدصادق آزمندیان

فصل اول:
قواعد عمومی و
مشترک قراردادها

برخی از نکات قراردادنویسی میان انواع قراردادهای مشترک است و می‌توان آن‌ها را به عنوان اصول بنیادین و محوری در همه قراردادهای تلقی نمود از جمله آن‌ها می‌توان به موضوع اعتبارسنجی اشاره کرد بدین معنا که پیش از انعقاد هر قراردادی، سنجش اعتبار و سوابق فعالیت‌های پیشین طرف قرارداد در سنوات گذشته، مقدم به هر اصلی در همه انواع قراردادهایست. چرا که انعقاد بهترین قراردادهای با فرد یا افراد بی اعتبار همواره چالش‌های فراوانی را برای اشخاص به همراه دارد. علاوه به این اصول کلی، موضوعات مهم دیگری همچون پرداختن به طرفین قرارداد، تعیین مبلغ و نحوه پرداخت آن، موضوع قرارداد، شیوه تحویل و نحوه تسلیم موضوع قرارداد، ضمانت‌های اجرا، تضامین، حل و فصل اختلافات یا شرط داوری و موارد دیگری از این دست وجود دارد. این موضوعات گاهی در قراردادهای استارت‌آپی یا قراردادهایی که به دارایی‌های نامشهود به عنوان اصلی‌ترین دارایی استارت‌آپ‌ها می‌پردازد، ظهور و غلبه بیشتری دارد و پرداختن به ابعاد و زوایای آنها از اهمیت بیشتری برخوردار است؛ به ویژه اینکه برخی از قالب‌های قراردادی، همچون قرارداد ليسانس، فرانشیز، حفظ محرمانگی (اسرار تجاری)، عدم رقابت و ترغیب به دلیل اینکه در نظام حقوقی‌ها به عنوان عقود یا قراردادهای نامعین تلقی می‌گردند، از پیچیدگی و اهمیت بیشتری برخوردارند و یا اینکه می‌توان گفت دقت در تدوین و انعقاد این نوع قراردادهای به دلیل جدید بودن موضوعات و مفاهیم آن‌ها شایسته توجه بیشتری هستند. برای مثال در قراردادهای حفظ اسرار تجاری تعیین حدود و ثغور موضوع قرارداد که همان دامنه اسرار است از اهمیت فراوانی برخوردار است؛ چرا که در صورت عدم تعیین دقیق محدوده اسرار و یا عدم تعیین اثر قطع همکاری بر روی بقای شرط محرمانگی می‌تواند زمینه‌ساز اختلافات زیادی میان طرفین گردد؛ لذا در این فصل کتاب بر آنیم تا ضمن اشاره به اصول و قواعد عام قراردادنویسی به پاره‌ای از ابعاد و جزئیات شایسته توجه در قراردادهای استارت‌آپی نیز اشاره کنیم.

گفتار اول: اصول کلی در قراردادنویسی

یکی از اهداف اصلی از نگارش قرارداد، پیشگیری از بروز اختلافات احتمالی در آینده است؛ بنابراین لازم است در راستای تحقق این هدف، نکات ساده ولی مهمی پیش از امضای قرارداد مدنظر قرار گیرد.

بند اول: شناسایی چالش‌ها، ارائه راهکارها

اولین قدم در مسیر طراحی و تدوین قرارداد، شناسایی اهداف، اولویت‌ها و محدودیت‌ها در این باره است؛ به عبارت دیگر، قرارداد وسیله‌ای برای رسیدن به هدفی مشخص است؛ بنابراین تنظیم‌کننده قرارداد باید بداند هدف اصلی از انعقاد قرارداد چیست؟ اولویت‌ها کدام است؟ از دید طرف قرارداد، سرعت در اجرای قرارداد مهم‌تر است یا کیفیت کار یا قیمت آن؟ آیا می‌توان هر شرطی را در قرارداد درج کرد یا هر شخصی را مجری قرارداد نمود؟ یا اینکه محدودیت‌هایی نظیر پایین بودن قدرت چانه‌زنی به دلیل انحصاری بودن محصول و غیره وجود دارد. در هر حال، پس از ارزیابی‌های مقدماتی بالا، مهم‌ترین قدم شناسایی چالش‌های احتمالی است که ممکن است در آینده با آن مواجه شویم؛ معمولاً آگاه شدن از این چالش‌ها، مستلزم داشتن تجربه‌های عملی است؛ تجربه‌هایی که برای به دست آوردن آنها دوره وجود دارد؛ نخست تجربه‌های شخصی، که هزینه تحصیل آن گاهی گزاف است؛ و دیگری استفاده از تجربه‌های دیگران، که معمولاً هزینه کمتری دارد. به همین دلیل، یکی از ویژگی‌های لازم برای تنظیم قرارداد در هر حوزه‌ای، آشنایی با ویژگی‌های خاص محصول یا خدمت موضوع قرارداد و همچنین اختلافات رایج در آن حوزه است؛ قراردادنویس، باید تا جایی که ممکن و مطلوب است، فرضیه‌های مختلف را در نظر گرفته و برای آنها در قرارداد راه حل‌های مشخص ارائه دهد؛ مثلاً، اگر سرمایه‌گذاری بخواهد جهت تجاری‌سازی اختراعی با مخترع آن شریک شود و منابع مالی لازم را تأمین نماید؛ باید به سوال‌ها و ابهامات متعددی پاسخ داد از جمله اینکه اولاً بهتر است مشارکت در قالب یک قرارداد مدنی باشد یا در قالب یک شرکت

تجاری ثانیاً میزان سهام هر یک از طرفین چگونه تعیین خواهد شد؟ ثالثاً اگر سرمایه‌گذار در ازای تزریق سرمایه، سهام شرکت تجاری را تملک می‌کند، سند مالکیت اختراع (patent) به نام مخترع است یا در مالکیت شرکت تجاری است؟ رابعاً اگر سند مالکیت مذکور به هر دلیلی ابطال شود، وضعیت مشارکت و تبعات آن چگونه خواهد بود و بسیاری چالش و ابهامات دیگر که تنظیم‌کننده قرارداد باید آنها را پیش از انعقاد قرارداد به همراه راه حل‌های مناسب پیش‌بینی کند؛ به همین دلیل گفته می‌شود شخصی خوب قرارداد می‌نویسد که کالا یا خدمت موضوع قرارداد را بشناسد، با مشکلات و چالش‌های متداول آن نوع قرارداد آشنا باشد و بتواند برای هر چالش، یک راه حل مؤثر ارائه دهد.

بند دوم: اعتبارسنجی

اعتبارسنجی یعنی طرف قرارداد، «می‌خواهد» و «می‌تواند» تعهدات قراردادی را اجرا کند؛ قسمت بسیار زیادی از موفقیت‌آمیز بودن یک قرارداد بستگی به انتخاب طرف قرارداد دارد؛ اگر طرف قرارداد به نحو درست انتخاب نشده باشد، متن قرارداد کمک چندانی نمی‌کند؛ به ویژه در مواردی که قرارداد مستمر است مانند شراکت؛ به همین دلیل گفته می‌شود اعتبارسنجی مقدم بر اخذ وثایق و تضامین است؛ به عبارت دیگر، اگر می‌خواهیم اجرای قرارداد با مشکل مواجه نشود و گرفتار دادگاه و مشکلات ناشی از آن نشویم، ابتدا باید طرف قرارداد را اعتبارسنجی کنیم و سپس در مرحله بعد و متناسب با آن، وثایق و تضامین کافی دریافت کنیم؛ به عنوان مثال در قرارداد محرمانگی نباید اطلاعات ارزشمند و اسرار تجاری خویش را در اختیار اشخاصی قرار دهیم که نسبت به پابندی آن‌ها به اصول حرفه‌ای و اخلاقی اطمینان لازم را نداریم زیرا در صورت نقض قرارداد از سوی متعهد قرارداد محرمانگی، نه تنها اثبات نقض دشوار است، گاه به فرض اثبات، زیان گسترده بنگاه اقتصادی به سادگی قابل جبران نیست؛ اگرچه این امر به معنی کم‌اهمیت بودن قرارداد محرمانگی نیست بلکه تأکید بر این موضوع است که اعتبارسنجی و پیش‌بینی ضمانت اجرا و تضامین قراردادی مکمل یکدیگر هستند.

بررسی سوابق کاری و اخلاقی طرف قرارداد یکی از راه‌های اعتبارسنجی است؛ راه دیگر، داشتن یک دوره آزمایشی، در مقیاس کوچک‌تر، با طرف قرارداد است؛ مانند نامزدی که پیش از ازدواج متداول است.

بند سوم: کتابت

یکی از آفت‌های روابط قراردادی، مکتوب نکردن توافقات است؛ به همین دلیل، مکتوب کردن توافقات مورد تأکید قرآن کریم قرار گرفته و نقش مؤثری در کاهش اختلافات دارد؛ نوشتن، مزایای متعددی دارد؛ اول اینکه مانع سوء تفاهم است؛ زیرا چه بسا طرفین توهم توافق دارند و پس از نگارش متن بر روی کاغذ، متوجه اختلاف نظر با یکدیگر می‌شوند؛ دوم اینکه نوشته، مانع فراموشی است؛ به همین دلیل گفته می‌شود کمرنگ‌ترین جوهرها، ماندگارتر از قوی‌ترین حافظه‌هاست؛ سوم اینکه نوشتن توافق و امضای آن بیانگر نوعی جدیت در اجرای قرارداد است و عموماً در توافقات شفاهی، جدیت در پذیرش تعهد وجود ندارد و چهارم اینکه نوشته (سند) یکی از مهم‌ترین دلایل جهت اثبات ادعا است و می‌تواند در کشف حقیقت و احقاق حق مؤثر باشد؛ به همین دلیل گفته می‌شود: «نوشته بهترین شاهد است». در هر حال، اگر چه بر مکتوب کردن توافقات توصیه اکید شده است؛ اما سه نکته حائز ذکر است: نکته اول اینکه توافقات شفاهی نیز معتبر بوده و در صورت اثبات، منشأ اثر هستند؛ مثلاً، طبق ماده ۷ قانون کار، قرارداد کار ممکن است کتبی یا شفاهی باشد؛ بنابراین اگر کارگر فاقد قرارداد کتبی باشد ولی بتواند به واسطه دلایل دیگری، نظیر پرداخت حق بیمه توسط کارفرما، واریز حقوق به حساب کارگر یا گزارش بازرس تأمین اجتماعی، رابطه کارگر و کارفرمایی خویش را اثبات نماید، از حداقل حقوق و مزایای مندرج در قانون کار بهره‌مند خواهد شد؛ بنابراین نداشتن قرارداد مکتوب به معنای نبود رابطه قراردادی نیست؛ به ویژه اینکه اگر مدت پایان قرارداد کار به واسطه فقدان قرارداد کتبی معلوم نباشد، طبق تبصره ۲ ماده ۷ قانون کار، قرارداد اصولاً دائم محسوب می‌شود که می‌تواند چالش جدی برای کارفرما ایجاد کند؛ زیرا کارفرما حق

قطع ارتباط و فسخ قرارداد را تا تحقق یکی از عوامل قانونی خاتمه قرارداد کار، مندرج در ماده ۲۱ قانون کار، مانند بازنشستگی نخواهد داشت. بنابراین کارفرما باید جهت جلوگیری از بروز چنین خسارتی، با کارگر قرارداد مکتوب نوشته و مدت قرارداد را مشخص نماید و در صورت تمایل به تمدید قرارداد نیز موضوع را مکتوب نماید؛ زیرا در صورتی که قرارداد اولیه برای سه ماه به نحو مکتوب منعقد شود و پس از پایان سه ماه، بدون توافق کتبی، روابط قراردادی ادامه پیدا نماید طبق رأی هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در سال ۱۴۰۰، ابتدا قرارداد برای مدت مشابه قرارداد اولیه (سه ماه) تمدید شده ضمنی تلقی می شود و در صورت ادامه رابطه پس از پایان سه ماهه دوم (بدون قرارداد کتبی)، قرارداد کار از حالت موقت به دائم تبدیل می گردد. نکته دوم اینکه «داده پیام» «Data Message» هم در حکم نوشته است (مواد ۶، ۷ و ۱۲ قانون تجارت الکترونیکی مصوب ۱۳۸۲)؛ بنابراین در مواردی که اخذ نوشته ممکن یا مطلوب نیست، می توان از طریق پیامک یا ایمیل، وجود توافق را اثبات نمود؛ اما در عمل، مهم ترین مانع در این خصوص، قابلیت استناد پیام به ارسال کننده است؛ مثلاً اگر پیامی از یک ایمیل (رایانامه) به نشانی Farhadbayat14@gmail.com به ایمیل دیگری ارسال شود، چگونه می توان گفت ایمیل اخیر، متعلق به فرهاد بیات (نویسنده کتاب حاضر) است و پیام توسط وی ارسال شده است؟ به عبارت دیگر، ممکن است طرف قرارداد منکر تعلق آدرس ایمیل به خود گردد؛ به همین دلیل، بهتر است تلفن همراه، نمابر (فکس) و رایانامه (ایمیل) یا هر مسیر دیگری که قرار است مکاتبات از آن مسیر انجام شود در قرارداد ذکر شود؛ با عنایت به اینکه امکان سرقت و کپی شدن دارائی های فکری به سادگی امکان پذیر است اهمیت وجود رابطه قابل اثبات میان طرفین قرارداد از اهمیت بیشتری برخوردار است. نکته سوم اینکه، در برخی قراردادها استثنائاً برای انعقاد یا اثبات قرارداد، رعایت تشریفات خاصی لازم است؛ به عنوان مثال طبق ماده ۵۰ قانون ثبت اختراعات، طرح های صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶، قرارداد لیسانس مال فکری (اعم از اختراع، طرح صنعتی یا علامت تجاری) باید در مرکز مالکیت معنوی،

ثبت شده و آگهی شود در غیر اینصورت اگرچه قرارداد میان طرفین معتبر است ولی نسبت به اشخاص ثالث قابل استناد نیست؛ بنابراین اگر شخص ثالثی، حقوق لیسانس گیرنده را نقض کند وی نمی‌تواند در دادگاه علیه ناقض طرح دعوی کند مگر اینکه قرارداد لیسانس یاد شده، طبق قانون، ثبت و آگهی شده باشد.

بند چهارم: شفافیت

یکی از دلایل ایجاد اختلاف در محاکم و همچنین طولانی شدن پرونده‌ها، وجود عبارت‌های مبهم در قرارداد است؛ واژگان مبهم، محتاج تفسیرند و همین تفسیرهای گوناگون منشأ اختلاف نظر می‌شوند؛ بنابراین باید تا جای ممکن از نوشتن عبارت‌های کیفی و مبهم که قابل اندازه‌گیری نیستند خودداری شود؛ تعبیری مانند: اولین فرصت ممکن، فوری، در اسرع وقت، با کیفیت عالی، صادراتی، خارجی؛ زیرا واژگان اخیر کیفی و بدون معیار هستند که تبیین آنها توسط عرف، می‌تواند منشأ اختلاف شود. از دیگر عبارت‌های مبهم اما متداول در قراردادهای عبارت داور «مرضی الطرفین» است که اکیداً توصیه می‌شود از به کارگیری آن خودداری شود و اگر طرفین قرارداد، قصد ارجاع اختلافات قراردادی خویش به داور را دارند، داور را هنگام انعقاد قرارداد، با ذکر نام تعیین نمایند (مثلاً فرهاد بیات) یا حداقل، سازکار تعیین داور را مشخص نمایند؛ مثلاً، نوشته شود: «کلیه اختلافات از قبیل انعقاد، اعتبار، اجرا، انحلال، خسارت و غیره توسط یک داور که توسط مؤسسه حقوقی دادبانان به شناسه ملی ۱۴۰۰۷۵۲۷۷۲۹ به عنوان مقام ناصب تعیین می‌گردد، حل و فصل خواهد شد».

از دیگر مصادیق عبارت‌های مبهم، می‌توان به شرط عدم رقابت شریک با شرکت اشاره کرد؛ به عنوان مثال وقتی گفته می‌شود که متعهد، حق ندارد با شرکت‌های رقیب فعالیت نماید، بهتر است برخی از مصادیق مهم شرکت‌های رقیب نیز به صورت تمثیل ذکر گردد تا در صورت نقض تعهد، اثبات آن راحت‌تر باشد؛ البته لازم به ذکر است که وسیع گرفتن شرط عدم رقابت ممکن است مغایر آزادی اشتغال اشخاص محسوب شده و باطل تلقی گردد (ماده ۹۵۶ قانون مدنی)؛

بنابراین لازم است با شفاف کردن قلمرو محدودیت از حیث موضوع یا ذکر مدت (مثلاً یکسال پس از پایان قرارداد)، از بطلان چنین شرطی جلوگیری نمود. در مثال دیگری می‌توان به قراردادهای انتقال فناوری و یا قراردادهای لیسانس اختراع اشاره کرد که بر اساس آن، انتقال‌دهنده دانش فنی و یا لیسانس‌دهنده اختراع متعهد می‌شود در صورت توسعه و بهبود فناوری و یا اختراع موضوع قرارداد، مختصات آن‌ها را به انتقال‌گیرنده، ارائه نماید. عموماً در این وضعیت، استفاده از عباراتی چون انتقال دانش فنی یا اختراع تکمیلی در اسرع وقت به شکلی اثربخش و کارآمد بسیار متداول است، در حالی که توصیه می‌گردد، دامنه فناوری و یا دانش فنی جدید مطابق با موضوع قرارداد و با جزئیات از پیش تعیین شده، در یک بازه زمانی مشخص، به همراه ارائه مکاتبه رسمی و یا چارچوب مکاتباتی مندرج در قرارداد به اطلاع طرفین رسیده و تا حد امکان شفافیت در همه مراحل و تمام کارها را در نهایت دقت اعمال گردد.

بند پنجم: مستندسازی

برخی از مطالب مندرج در قرارداد محتاج مستند است؛ مثلاً، وقتی اسامی مدیران شرکت به عنوان صاحبان امضای مجاز در قرارداد درج می‌شوند، باید با مراجعه به سایت روزنامه رسمی به نشانی اینترنتی itk.ir بررسی شود که آیا صاحبان امضای مجاز به درستی درج شده‌اند یا خیر؛ همچنین وقتی شخصی می‌خواهد به استناد وکالت‌نامه رسمی تنظیمی در دفترخانه قرارداد را امضا کند باید با مراجعه به سایت سازمان ثبت اسناد و املاک به نشانی اینترنتی ssaa.ir اصالت وکالت‌نامه و بقای آن، ارزیابی گردد؛ به ویژه زمانی که شخص می‌خواهد حقوق ناشی از مالکیت بر دارائی‌های فکری را واگذار نماید (مانند علامت تجاری، طرح صنعتی یا اختراع) گیرنده حقوق می‌تواند با مراجعه به سایت ipm.ssaa.ir اصالت ورقه مالکیت انتقال‌دهنده را بررسی کند؛ همچنین توجه به این نکته ضروری است که اصولاً خریدن حقوق اخیر یا اخذ اجازه بهره‌برداری (لیسانس) ناظر به فرضی است که اولاً این حقوق در

کشور ایران ثبت شده باشند زیرا چنانچه اختراعی در خارج ایران ثبت شده باشد، استفاده از آن اختراع در ایران منع قانونی نداشته و محتاج اخذ اجازه از مالک آن نیست زیرا حمایت از حق اختراع، «جنبه سرزمینی» دارد به عبارت دیگر اصل بنیادین در حقوق مالکیت صنعتی، ثبت محور بودن آن است و اساساً حقوق اعطایی به دارنده حق از زمان ثبت اظهارنامه آغاز و تا زمان مقرر در قانون هر کشور ادامه خواهد یافت. در صورتی که یک اختراع در دفتر ثبت اختراعات چین به ثبت رسیده است؛ این اختراع در صورتی در ایران حمایت می‌شود که در ایران نیز ثبت شده باشد ثانیاً به فرض ثبت در ایران باید بررسی نمود که این حق در مواعد مقرر تمدید شده و منقضی نشده باشد؛ در غیر اینصورت نیازی به اخذ اجازه مخترع وجود ندارد؛ البته ممکن است به دلیل فقدان دانش فنی، با صاحب اختراع قرارداد انتقال دانش فنی منعقد شود بدون اینکه نیاز به انعقاد قرارداد لیسانس وجود داشته باشد. بنابراین نباید به اظهار طرف مقابل اکتفا کرد بلکه باید اطلاعات و اسناد ارائه شده از سوی طرف قرارداد را با استفاده از سامانه‌های الکترونیکی صحت‌سنجی نمود.

گفتار دوم: ضوابط کلی در نگارش تعهدات قراردادی

قرارداد متضمن تعهدات گوناگون است؛ به همین دلیل، مهارت در نگارش دقیق تعهد می‌تواند نقشی مؤثر در تدوین قرارداد داشته باشد؛ تعهد استاندارد حداقل متضمن پنج عنصر است که در ادامه، به ترتیب، به تشریح هر یک از این عناصر پرداخته شده است.

بند اول: متعهد

در هر تعهدی باید متعهد معلوم باشد. طلبکار باید بداند از چه شخصی می‌تواند اجرای تعهد را مطالبه کند؛ مثلاً، اگر شخصی اختراعی را به یک شرکت تجاری بفروشد، مبلغ معامله را می‌تواند از شرکت مطالبه کند و مدیران یا سهامداران شرکت اصولاً تعهدی در این خصوص ندارند؛ بنابراین در صورت امتناع شرکت از پرداخت، مخترع صرفاً می‌تواند علیه شرکت (خریدار) طرح دعوی کرده و صرفاً

اموال متعلق به شرکت را توقیف نماید و امکان توقیف اموال مدیران یا سهامداران شرکت را ندارند؛ مگر اینکه فروشنده علیه مدیر یا سهامدار شرط مسئولیت تضامنی کرده باشد و ضامن هم قرارداد را امضا کرده باشد؛ شرط مسئولیت تضامنی به این معنا است که فروشنده، علاوه بر خریدار، می تواند برای وصول طلب به ضامن هم مراجعه کند؛ مثلاً، فروشنده می تواند برای درج شرط مسئولیت تضامنی از عبارت زیر در قرارداد استفاده نماید؛ «آقای / خانم به شماره ملی کلیه تعهدات و مسئولیت های شرکت از قبیل تعهد به پرداخت ثمن معامله یا خسارات و غیره را به نحو تضامنی ضمانت نمود و مشمول کلیه الزامات و شرایط مندرج در این قرارداد می باشد».

بند دوم: ذی نفع تعهد

متعهد باید بداند که تعهد را به نفع چه شخصی اجرا می کند؛ مثلاً در فرضی که فروشنندگان یک علامت تجاری متعدد هستند، خریدار باید وجه را به تناسب مالکیت فروشنندگان به هر یک از آنها به نحو جداگانه پرداخت کند. حتی در صورتی که یکی از مالکان از جانب دیگری وکالت در فروش داشته باشد، صرف این وکالت در فروش موجب نمی شود کل وجه معامله به او پرداخت شود، زیرا مطابق ماده ۶۶۵ قانون مدنی، وکیل در فروش، وکیل در گرفتن پول معامله نیست مگر در وکالتنامه ذکر شده باشد؛ بنابراین بهتر است خریدار مبلغ قرارداد را به حساب هر یک از مالکان واریز کند و اگر می خواهد به وکیل فروشنده بپردازد، وکالتنامه وی را بررسی نماید که وکالت معتبر در دریافت مبلغ قرارداد (قبض ثمن) را داشته باشد.

بند سوم: موضوع تعهد

موضوع تعهد باید شفاف باشد، یعنی مشخص باشد که متعهد قرار است چه کاری را انجام دهد؛ مثلاً، تفاوت دارد که موضوع تعهد «اخذ مجوز» باشد یا «تلاش برای اخذ مجوز»؛ زیرا تعهد اخیر تعهد به وسیله است و اگر نتیجه حاصل نشود، متعهد مرتکب تخلف نشده است؛ چرا که موضوع تعهد تلاش برای اخذ

مجاز بوده است و ذی‌نفع تعهد باید اثبات کند که متعهد تلاش لازم را انجام نداده است و این امری دشوار است؛ اما اگر شخصی متعهد به اخذ مجوز شود، تعهد وی، تعهد به نتیجه است و صرف عدم حصول نتیجه تخلف محسوب می‌شود، مگر اینکه متعهد اثبات کند عدم حصول نتیجه ناشی از (قوة قاهره) بوده است. بنابراین اینکه ماهیت تعهد با توجه به نوع نگارش قرارداد تعهد به وسیله است یا تعهد به نتیجه، می‌تواند تفاوت زیادی را در عمل ایجاد کند؛ بدیهی است که نفع متعهد در این است که تعهد از نوع تعهد به وسیله باشد یعنی فقط متعهد شود که وسایل و مقدمات را فراهم کرده و تلاش خویش را انجام دهد اما تعهدی به حصول نتیجه نداشته باشد؛ در مقابل نفع متعهدله این است که تعهد به نتیجه باشد؛ مثلاً، در قرارداد تجاری‌سازی، بند زیر حاکی از «تعهد به نتیجه» است: «در صورت عدم تولید انبوه مطابق جدول پیوست قرارداد تا پایان سال ۱۴۰۰، مخترع می‌تواند قرارداد را فسخ کرده و بیست درصد مبلغ قرارداد را به عنوان خسارت عدم انجام تعهد دریافت نماید»؛ در مقابل، بند زیر حاکی از «تعهد به وسیله» است: «در صورت عدم تولید انبوه مطابق جدول پیوست قرارداد تا پایان سال ۱۴۰۰، چنانچه اثبات شود که سرمایه‌گذار مرتکب تقصیر شده است، مخترع می‌تواند قرارداد را فسخ کرده و بیست درصد مبلغ قرارداد را به عنوان خسارت عدم انجام تعهد دریافت نماید».

بند چهارم: زمان و مکان اجرای تعهد

زمان و مکان اجرای تعهد باید روشن باشد؛ مثلاً، اگر موضوع تعهد، تنظیم سند رسمی انتقال سهام باشد، باید روز تنظیم سند و همچنین دفترخانه‌ای که قرار است تعهد در آن اجرا شود، معین شود. همچنین بهتر است از منوط کردن زمان اجرای تعهد به امری که در اختیار متعهد است، خودداری شود؛ مثلاً، گاهی در قراردادهای انتقال سهام ذکر می‌شود که فروشنده متعهد است به محض آماده شدن صورتجلسات مورد نیاز (نظیر موافقت هیأت مدیره شرکت یا مجمع عمومی شرکت) نسبت به تنظیم سند رسمی به نفع خریدار اقدام نماید که شرط

اخیر به ضرر خریدار است؛ زیرا زمان اجرای تعهد، مبهم بوده و الزام متعهد به اجرای تعهد و همچنین دریافت خسارت در هاله‌ای از ابهام قرار می‌گیرد؛ بنابراین اگر قرار است اجرای یک تعهد به تعهد دیگری منوط شود، باید برای هر یک از تعهدات فروشنده، زمانی مشخص در نظر گرفته شود؛ مثلاً، اگر مهلت انتقال دهنده سهام به انتقال یک ماه پس از صورتجلسه هیأت مدیره دائر بر موافقت با انتقال سهام باشد، لازم است برای تعهد به اخذ موافقت هیأت مدیره هم مهلتی در نظر گرفته شود؛ مثلاً در قرارداد ذکر شود «مهلت تعهد انتقال دهنده به اخذ موافقت هیأت مدیره دو ماه از تاریخ انعقاد قرارداد است».

بند پنجم: ضمانت اجرا

مهم‌ترین تفاوت تعهد حقوقی از تعهد اخلاقی، وجود ضمانت اجرا در تعهد حقوقی است؛ بنابراین تعهدی که فاقد ضمانت اجرای قوی و مؤثر است، پشتوانه‌ای جز وجدان و اخلاق متعهد ندارد و احتمال نقض تعهد افزایش می‌یابد. به عبارت دیگر، وجود ضمانت اجرای مؤثر می‌تواند بازدارنده باشد، و در صورت نقض قرارداد، حق زیان‌دیده را به نحو مطلوب جبران کند؛ مثلاً اگر برای نقض شرط تعهد به عدم رقابت، مبلغ پنج میلیارد تومان خسارت در نظر گرفته شود؛ اولاً احتمال نقض تعهد کاهش می‌یابد، ثانیاً در فرض تخلف، ذی‌نفع تعهد می‌تواند خسارت اخیر را، که از آن با عنوان «وجه التزام» یاد می‌شود، مطالبه کند. اگر برای نقض تعهد، وجه التزام در نظر گرفته نشود، مطالبه خسارت از سوی خریدار منوط به اثبات ورود خسارت و تعیین میزان آن با جلب نظر کارشناس است که غالباً برای زیان‌دیده مطلوب نیست؛ زیرا اولاً اثبات ورود خسارت دشوار است؛ ثانیاً ارجاع امر به کارشناسی جهت تشخیص ورود خسارت و میزان آن، موجب هزینه اضافی و طولانی شدن فرآیند دادرسی است و در نهایت هم مشخص نیست چه میزان غرامت نصیب زیان‌دیده خواهد شد.^۱

۱- برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به کتاب اصول و مهارت‌های قراردادنویسی، تألیف دکتر فرهاد بیات در تارنمای dadbanandana.com

فصل دوم:
قرارداد مشارکت در
راه اندازی کسب و کار

گفتار اول: شرحی بر قرارداد مشارکت در راه اندازی کسب و کار

پیش بینی موضوعات مختلف در قرارداد می تواند بروز اختلاف میان طرفین قرارداد را کاهش داده و یا در صورت بروز اختلاف، به واسطه تعیین تکلیف موضوع در قرارداد، پیش بینی پذیری نتیجه دعوا را افزایش دهد؛ به همین دلیل گفته می شود که «اگر می خواهید قاضی برای شما تصمیم نگیرد، خودتان در قرارداد تعیین تکلیف کنید»؛ در این راستا شایسته است در قراردادهای مشارکت در راه اندازی کسب و کار در خصوص موضوعات ذیل تعیین تکلیف شود:

اول) تعیین طرفین قرارداد مشارکت که الزاماً باید شخص حقیقی یا حقوقی باشد و استفاده از الفاظی که فاقد شخصیت حقوقی هستند مانند تیم ابرهای سیاه (بدون تعیین اشخاص حقیقی طرف قرارداد) در دسرساز است؛ به عبارت دیگر اگر طرف قرارداد شخص حقوقی است باید شناسه ملی آن در قرارداد درج گردد و اگر طرف قرارداد فاقد شخصیت حقوقی و شناسه ملی است باید نام شخص حقیقی به همراه شماره ملی وی درج شود.

دوم) موضوع مشارکت؛

سوم) شرط محرمانگی؛

چهارم) شرط عدم رقابت؛

پنجم) وضعیت مالکیت بر اموال مشارکت به ویژه شبکه اجتماعی، علامت تجاری و نام دامنه اینترنتی؛

ششم) نحوه تصمیم گیری و برداشت از حساب؛

هفتم) نحوه تأمین سرمایه و افزایش آن؛

هشتم) نحوه واگذاری حقوق و تعهدات به اشخاص ثالث؛

نهم) نحوه فسخ شراکت و آثار آن.

دهم) نحوه تأسیس شرکت تجاری در آینده (در صورت نیاز)^۱

گفتار دوم: نمونه قرارداد مشارکت در راه‌اندازی کسب و کار

ماده ۱: طرفین قرارداد

الف) آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ...، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ...، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ...، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه ... کد پستی ...، به نشانی ایمیل ...، و/ یا به نمایندگی به سمت، که در این قرارداد طرف اول نامیده می‌شود؛

ب) آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ...، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ...، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ...، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه ... کد پستی ...، به نشانی ایمیل ...، و/ یا به نمایندگی ... به سمت ...، که در این قرارداد طرف دوم نامیده می‌شود.

ماده ۲) موضوع مشارکت

مشارکت در ... به ترتیب مقرر در مشارکت‌نامه حاضر و سایر توافق‌های بعدی به نسبت سهم مشارکت ... برای هر عضو.

ماده ۳) مدت زمان قرارداد

مدت این قرارداد مشارکت از تاریخ انعقاد تا پایان سال ... شمسی معتبر خواهد بود و پس از انقضای مدت قرارداد، این قرارداد به طور خودکار برای سال‌های آتی به صورت سالانه و بدون محدودیت تمدید خواهد شد مگر تحت شرایط ماده ۱۲.

۱- برای مطالعه بیشتر رجوع کنید به کتاب آنچه مشاور حقوقی باید بداند (صفر تا صد حقوق کسب و کار)، تألیف: دکتر فرهاد بیات، در تارنمای dadbanandana.com

ماده ۴) میزان سرمایه گذاری و چگونگی تسهیم سود و زیان احتمالی

۱. طرفین متعهد هستند تا تاریخ ... مجموعاً ... ریال به عنوان سرمایه اولیه پرداخت نمایند؛ سهم طرف اول ... ریال و سهم طرف دوم ... ریال می باشد.

۲. طرفین در گذشته هر یک مبلغ ... ریال (مجموعاً ... ریال) جهت مشارکت اخیر هزینه نموده اند (طرف اول ... ریال و طرف دوم ... ریال).

۳. سهم هر یک از طرفین قرارداد از سود خالص حاصل از قرارداد به نسبت تقسیم می شود.

تبصره - طرفین قرارداد موظف به افتتاح دو حساب با مالکیت مشترک می باشند تا کلیه درآمدهای حاصل از انجام موضوع قرارداد به یکی از آن دو حساب واریز گردد؛ حساب دیگر جهت واریز مبالغ سرمایه گذاری می باشد. برداشت از حساب اخیر با امضاء هر یک از طرفین تا سقف ... ریال ممکن است.

۴. در صورت نیاز به سرمایه گذاری مجدد، هر یک از طرفین قرارداد متعهد می شوند که به نسبت سهم خویش سرمایه گذاری نمایند. در صورت عدم توانایی یا عدم تمایل یکی از شرکا جهت شرکت در افزایش سرمایه به نسبت سرمایه تزریق شده از سوی طرف دیگر، سهام ایشان به نسبت شریک دیگر، تعدیل خواهد شد.

۵. تشخیص نیاز سرمایه گذاری مجدد با جناب/ سرکار آقا/ خانم و ارائه طرح توجیهی مورد نیاز برای افزایش سرمایه می باشد؛ در صورتی که نامبرده از اظهار نظر ظرف یک ماه خودداری نماید، تشخیص موضوع با داور این قرارداد می باشد.

ماده ۵) تعهدات طرفین قرارداد

۱-۵) حقوق ماهیانه هر یک از شرکا ... ریال در ماه است که تا شش ماه اول کاری، هیچ یک از طرفین حق برداشت ندارند و به حساب طلب آن ها از کار منظور می گردد. مسئولیت های پیش بینی نشده در این قرارداد، در زمان مربوطه و با توافق طرفین، میان ایشان تقسیم می شود و موارد مورد توافق طی صورت جلساتی که به امضاء هر دو عضو می رسد، قابلیت اجرا می یابد.

۲-۵) در صورت بروز هرگونه فعل یا ترک فعل مستند به هر یک از طرفین که منجر به هرگونه اشکال در روند اجرای کار موضوع این قرارداد شود، عضو متخلف مسئول جبران کلیه خسارات وارده خواهد بود.

۳-۵) با توجه به جایگاه مؤثر و تکمیلی اعضا در حوزه‌های مربوط به خود، هر دو عضو متعهد می‌گردند که از تمام امکانات اجتماعی، قانونی و تخصصی خود در جهت پیشبرد اهداف و برنامه‌های مورد توافق این قرارداد استفاده مطلوب نمایند.

۴-۵) هیچ یک از طرفین مشارکت نمی‌توانند مسئولیت‌های تعیین شده توسط مشارکت‌نامه حاضر را به صورت کلی یا جزئی به شخص ثالث واگذار نمایند مگر با اذن و موافقت عضو دیگر؛ انتخاب‌دستیار برای انجام برخی امور به صورت محدود در مواقع ضروری بدون اشکال است لیکن مسئولیت اعمال دستیار بر عهده انتخاب‌کننده بوده و رافع مسئولیت‌های طرف قرارداد نیست.

ماده ۶) نحوه ثبت فعالیت‌های اعضای مشارکت و تراکنش‌های مالی

طرفین متعهد هستند هفته‌ای یک بار جلسه تشکیل داده و کلیه امور انجام شده را به طور خلاصه در دفتری ثبت و ضبط نمایند و در خصوص امور آتی تعیین تکلیف نمایند؛ کلیه تصمیمات با توافق طرفین معتبر است و در صورت اختلاف، نظر داور ملاک عمل است.

تبصره- در صورت استفاده از نرم‌افزار ایرانی (مانند نرم‌افزار میزیتو)، ثبت در نرم‌افزار کافی و قابل استناد است.

ماده ۷) شرایط ثبت اموال مشارکت از جمله علامت تجاری و نام دامنه

نام و علامت تجاری با توافق طرفین مشارکت در اداره ثبت علائم تجاری با مالکیت مشترک به نحو مساوی ثبت خواهد شد. در صورتی که به هر دلیلی امکان درج نام یکی از شرکا در گواهی ثبت علامت ممکن نشد، گواهی رسمی به نام عضو دیگر تنظیم می‌شود. لیکن مالکیت واقعی بر علامت مذکور به نحو مشترک و مساوی متعلق به هر دو عضو خواهد بود. همچنین مالکیت واقعی بر

دامنه‌ها (از قبیل ... و سایر دامنه‌های گرفته شده در آینده برای برند وابسته ...) نیز به نحو مشترک و مساوی، متعلق به هر دو نفر شرکا خواهد بود. همین قاعده در خصوص سایر شبکه‌های مجازی و اجتماعی و سایر اموال جاری است؛ شریکی که یکی از اموال مشارکت به صورت اسمی ۱۰۰ درصد به نام وی شده است، حق انتقال یا تصرف منافی با حقوق شریک دیگر و سایر موارد مشابه را جز با رضایت شریک دیگر ندارد.

ماده ۸) شرط رازداری

طرفین قرارداد مشارکت حاضر با امضاء این مشارکت‌نامه، خود را ملزم به رعایت اصول محرمانگی اطلاعات و مدارک مربوط به کلیه مستندات و مذاکرات می‌دانند. هرگونه اطلاعات یا اسناد اعم از کاغذی، نرم‌افزاری، صوتی، تصویری، گرافیکی، آماری، فیلم و عکس، نوشته الکترونیکی، صفحات الکترونیکی فارغ از اینکه واجد عنوان یا برچسب محرمانگی باشد یا نباشد، اسرار محرمانه فی مابین تلقی می‌شود؛ اسرار محرمانه از قبیل داده‌ها، اطلاعات فنی، اطلاعات مالی، اطلاعات بازرگانی، اطلاعات و طرح کسب و کار، اطلاعات بودجه، اطلاعات مشتریان، آمارها، طرح تجاری، طرح‌های تبلیغاتی، طرح‌های بازاریابی، شیوه‌های انجام تجارت، فرایندها و مدل‌ها، الگوهای کاری، دستورالعمل‌ها، برنامه‌ها، نرم‌افزارها و دانش فنی و اطلاعات قراردادهای تجاری می‌باشد؛ اعضای قرارداد مشارکت حاضر متعهد می‌گردند کلیه اطلاعات یا اسناد و مدارک و اوراق ناشی از این قرارداد و همکاری‌های فی مابین را محرمانه تلقی و از افشای آن‌ها خودداری نموده و از هرگونه عملی که منجر به انتقال یا افشای اطلاعات شود پرهیز نمایند و در صورت تخلف از سوی هر کدام از اعضا، شخص متخلف مسئول جبران کلیه خسارات نسبت به گروه مشارکت و هر یک از اعضا خواهد بود.

ماده ۹) شرط عدم رقابت

طرفین مشارکت متعهد هستند فعالیت‌های موضوع این قرارداد را صرفاً از طریق همین قرارداد و مشارکت پیگیری نمایند و حق هرگونه اقدام و فعالیت مشابه به صورت رسمی یا در عمل، مستقیماً یا با واسطه و در هر قالبی اعم از شرکتي یا شخصي را از خود سلب و ساقط می‌نمایند.

ماده ۱۰) شرط عدم حق انتقال یا واگذاری

هیچ یک از شرکا حق واگذاری حقوق خویش ناشی از این قرارداد را جزئاً یا کلاً به اشخاص دیگر ندارد، مگر با رضایت طرف دیگر قرارداد.

ماده ۱۱) سایر موارد

۱-۱۱) اجرای این مشارکت‌نامه به استناد مواد ۱۰ و ۲۱۹ قانون مدنی برای طرفین الزامی است و امکان فسخ یا رجوع هیچ یک از طرفین از این قرارداد ممکن نیست مگر با توافق عضو دیگر یا در مواردی که در این قرارداد حق اخراج شریک یا فسخ قرارداد پیش‌بینی شده است.

۲-۱۱) متن قرارداد حاضر به انضمام کلیه اسناد، مدارک و صورت‌جلسات، جزء لاینفک این قرارداد بوده و در مقابل هر دو عضو قابل استناد و معتبر خواهد بود.

۳-۱۱) سایر موارد پیش‌بینی نشده در این قرارداد مشارکت می‌بایست به استناد قوانین جاری کشور و با توافق طرفین قرارداد اقدام گردد و در صورت اختلاف، نظر داور ملاک عمل است.

۴-۱۱) طرفین متعهد هستند در صورت نیاز، نسبت به تأسیس شرکت تجاری با رعایت شرایط این قرارداد و جزییات مندرج در پیوست آن اقدام نمایند.

ماده ۱۲) شرایط فسخ قرارداد

۱-۱۲) در صورتی که یکی از شرکا صراحتاً یا عملاً از ادامه مشارکت انصراف دهد، طرف دیگر می‌تواند قرارداد حاضر را فسخ نموده یا شریک

خاطی را اخراج نماید؛ شریک خاطی می تواند پس از اتمام دوره قرارداد، حقوق خود را پس از کسر خسارات احتمالی از شریکی که قصد ادامه شراکت به صورت فردی یا مشارکت با شخص دیگری را دارد، مطالبه نماید. ۲-۱۲) حداقل خسارت مفروض ناشی از انصراف از مشارکت، ۲۰ درصد ارزش کل پروژه است.

ماده ۱۳) آثار پس از اختتام یا فسخ قرارداد

۱-۱۳) در صورتی که این قرارداد منحل شود باید کل دارایی ناشی از این مشارکت فروخته شده و ارزش آن به صورت مساوی تقسیم شود مگر اینکه انحلال ناشی از تقصیریکی از طرفین باشد که میزان خسارت از قدرالسهم طرف خاطی، کسر می شود. ۲-۱۳) در صورت فسخ قرارداد، شریک خاطی باید کل اموال موضوع شرکت را به درخواست طرف دیگر به وی یا هر شخصی که او معرفی کند، منتقل نماید و آثار ناشی از این قرارداد (نظیر حساب بانکی مشترک و ...) را خاتمه دهد.

ماده ۱۴) خسارات احتمالی

طرفین مشارکت حاضر، موظف اند از هرگونه اقدامی که منجر به نقض قرارداد حاضر یا ورود خسارت و ضرر و زیان به عضو دیگر و به طور کلی به گروه مشارکت گردد و موجبات تزلزل در انجام موضوع قرارداد و علامت یا علائم تجاری ای شود که متعاقبا ثبت خواهند شد، خودداری نمایند؛ در صورت بروز و اثبات خسارت، اعم از ورود ضرر یا تفویت منفعت، مقصر، مسئول جبران خسارات وارده به سایر اعضا خواهد بود.

ماده ۱۵) تعیین داور و مرجع حل اختلاف

۱-۱۵) در صورت بروز هرگونه اختلاف بین طرفین اعم از اینکه مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هر یک از مواد و پیوست های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و همچنین سایر اختلافات

احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارات و غیره یا در خصوص اموال مشارکت نظیر دامنه یا علامت تجاری و غیره، اختلاف توسط یک داور که توسط موسسه به شناسه ملی به عنوان مقام ناصب داور تعیین می‌گردد حل و فصل خواهد شد. رأی داور قطعی و لازم‌الاجراست.

۲-۱۵) شرط داوری حاضر، مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.

۳-۱۵) داور طبق مقررات، دارای مسئولیت‌های حقوقی و قانونی است، لیکن داور بنا بر ادله ارائه شده از سوی طرفین تصمیم‌گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

۴-۱۵) محل داوری در محدوده شهر تهران و توسط داور تعیین می‌گردد.

ماده ۱۶) اقامتگاه قانونی

اقامتگاه قانونی طرفین همان نشانی‌های اعلام شده در ماده ۱ قرارداد بوده و کلیه مکاتبات فی‌مابین یا از طریق مراجع ذی‌ربط به نشانی ارائه شده در ماده ۱، انجام خواهد پذیرفت (ابلاغ می‌تواند کاغذی یا الکترونیکی باشد). در صورت تغییر نشانی اعضا، نشانی جدید باید به عضو دیگر و داور اعلام گردد. در غیر این صورت هرگونه ابلاغ به آدرس مندرج در قرارداد وفق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی، نافذ و معتبر خواهد بود. این ماده در خصوص ابلاغ‌های داوری و سایر موارد جاری است. تبصره - نشانی داور و مشاور سرمایه‌گذاری:

۱) نشانی مشاور سرمایه‌گذاری: ...

۲) نشانی داور: ...

تبصره - ابلاغ از طریق سامانه‌های الکترونیکی قوه قضائیه (سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۱۷) پیوست‌های قرارداد

۱) کپی کارت ملی و شناسنامه طرفین قرارداد

۲) طرح توجیهی

۳) تخمین هزینه‌ها

۴) نحوه ثبت شرکت تجاری و اساسنامه آن

ماده ۱۸) نسخه‌های قرارداد

قرارداد مشارکت حاضر در تاریخ ... مشتمل بر ... ماده و ... صفحه در ...
متحدالشکل با اعتبار واحد تنظیم و در شهر ... به امضای طرفین رسید.

طرف اول	طرف دوم
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

فصل سوم:
قرارداد عدم افشاء
(محرمانگی)

گفتار اول: شرحی بر قرارداد عدم افشاء (محرمانگی)

اسرار تجاری، به اطلاعاتی گفته می‌شود که موجب مزیت رقابتی صاحب کسب و کار نسبت به سایرین می‌گردد و صاحب کسب و کار تمایل ندارد سایر رقبا از آن مطلع شوند؛ مهمترین تفاوت اسرار تجاری (مانند دستورالعمل ویژه پخت مرغ سوخاری کنتاکی) با سایر مصادیق حقوق مالکیت فکری، عدم افشای این اسرار است؛ به عبارت دیگر اصولاً حمایت از دارایی فکری مثل اختراع مستلزم افشای آن توسط مخترع است در حالیکه اسرار تجاری در صورتی حمایت می‌شوند که افشاء نشده و در دسترس عموم قرار نداشته باشد.

در موارد ۶۴، ۶۵، ۷۵ قانون تجارت الکترونیکی مصوب ۱۳۸۲، تحت شرایطی از اسرار تجاری (مانند فهرست مشتریان یا طرح تجاری و امثال این‌ها) حمایت شده و حتی برای نقض آن ضمانت اجرای کیفری در نظر گرفته شده است؛ لازم به توضیح است که قانون تجارت الکترونیکی صرفاً در صورتی از اطلاعات بنگاه حمایت می‌کند که اولاً آن اطلاعات، مصداق «اسرار تجاری» محسوب شوند و طبق ماده ۶۵ این قانون، اطلاعات در صورتی اسرار تجاری تلقی می‌شوند که توأمان حائز سه شرط باشند:

۱- به طور مستقل دارای ارزش اقتصادی باشند

۲- در دسترس عموم قرار نداشته باشد

۳- تلاش‌های معقولانه‌ای برای حفظ و حراست از آن‌ها انجام شده باشد.

ثانیاً این اطلاعات باید در قالب داده (Data) بوده و در محیط الکترونیکی نقض شوند وگرنه مشمول حمایت قانون فوق‌الذکر نمی‌باشند.

بنابراین، به دلیل محدود بودن قلمرو این قانون و سخت بودن شرایط اثبات نقض، این حمایت قانونی کافی نبوده و بهتر است اشخاص برای محافظت از کلیه اطلاعات

ارزشمند خود با اشخاصی که می‌خواهند این اطلاعات را برای آن‌ها افشاء کنند مبادرت به انعقاد قرارداد محرمانگی نمایند.

با توجه به اهمیت و ارزش اقتصادی اطلاعات، یکی از قراردادهای مهم در بنگاه‌های اقتصادی قرارداد محرمانگی است. از منظر صاحب اطلاعات لازم است که قرارداد محرمانگی گسترده بوده و شامل کلیه اطلاعات ارزشمند باشد و همچنین برای نقض آن، ضمانت اجرای مشخص و عینی در نظر گرفته شود؛ یکی از نکات مهم در قرارداد محرمانگی اثبات قرار دادن اطلاعات در اختیار متعهد (نظیر کارمند) است بنابراین لازم است در این خصوص صورتجلسه‌ای تنظیم شود که متعهد به دریافت اطلاعات اقرار نماید.

گفتار دوم: نمونه قرارداد عدم افشاء (محرمانگی)

مقدمه

با توجه به:

حساسیت شرکت نسبت به داده‌ها، اطلاعات و اسرار تجاری و اقتصادی خویش؛
اینکه موارد مذکور در این قرارداد و امثال این‌ها برای شرکت به طور مستقل دارای ارزش اقتصادی بالقوه و بالفعل است؛

اینکه موارد مطروحه در دسترس عموم قرار نداشته؛
اینکه شرکت در جهت حفظ و حراست از موارد مطروحه تلاش‌های معقولانه‌ای انجام می‌دهد؛

علم و آگاهی کامل پذیرنده قرارداد از موارد اخیرالذکر؛
بین اشخاص مندرج در ماده ۱ این قرارداد منعقد گردید.

ماده ۱: طرفین قرارداد

آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت
تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره

ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **افشاءکننده یا شرکت** نامیده می شود؛

و آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **پذیرنده** نامیده می شود.

ماده ۲: موضوع قرارداد

۱- تعهد به تضمین حفظ و حراست کامل از کلیه اطلاعات مربوط به شرکت و عدم افشای آن ها در چهارچوب این قرارداد

۲- در این قرارداد، «اسرار تجاری» به کلیه اطلاعاتی اطلاق می شود که برای شرکت دارای ارزش تجاری یا مالی یا کاربردی بوده و می تواند شامل اطلاعات تکنیکی و غیرتکنیکی و حتی روش و نحوه آموزش و مدیریت سازمانی و البته نه منحصر به این موارد باشد:

اطلاعات تکنیکی شامل مواردی از قبیل تکنیک ها، طرح ها، نقشه ها، مدل ها، ابداعات و اختراعات، دستگاه ها، ابزارها و تجهیزات، الگوها و الگوریتم ها، برنامه های نرم افزاری یا پلان برنامه نویسی و نسخه های پیش نویس نرم افزارها، فراگردها، فرمول ها، شگردها و اطلاعات مربوط به چگونگی و نحوه نگارش و تولید نرم افزار، سخت افزار، محصولات یا سرویس های پیشنهادی یا مورد استفاده در آینده، هرگونه نام کاربری و گذرواژه تحت کنترل یا متعلق به شرکت، اعضاء و کارکنان، هنجاریان و همچنین مشتریان و طرفهای تجاری یا قراردادی شرکت و اطلاعات غیرتکنیکی اعم از لیست مشتریان بالفعل (گذشته یا کنونی)، بالقوه (احتمالی در آینده)، تأمین کنندگان خدمات اختصاصی و یا انحصاری

شرکت، شیوه و نحوه خاص تولید، خرید، فروش و بازاریابی محصولات و تجهیزات، برنامه‌های استراتژیک، برنامه‌های تجاری آینده، روش‌های اجرایی و مدیریتی، روال‌های اداری و آموزشی، فرآیندها، تجربیات و یا هرگونه اطلاعات مفید دیگر است.

۳- هرگونه اطلاعاتی که به صورت شفاهی، کتبی، الکترونیکی و غیرالکترونیکی، به هر زبانی، توسط شرکت در اختیار پذیرنده قرار گرفته و یا پذیرنده در رهگذر انجام کار، سامانه‌ها، ابزار آلات متعلقه یا مورد استفاده یا امکان وابسته به شرکت یا طرف‌های قرارداد کنونی یا احتمالی شرکت، به هر نحو مجاز یا غیر مجاز از آن مطلع یا بدان دسترسی یابد، جزء لاینفک این قرارداد خواهد بود. این ضمانت محدود به اسناد تحویلی در زمان انعقاد این قرارداد نیست و هر زمان می‌توان اطلاعات دیگری را تحت شمول این سند وارد نمود؛ از قبیل:

۱- اطلاعاتی که شرکت، مستقیم یا مع الواسطه در اختیار پذیرنده قرار می‌دهد.
۲- اطلاعاتی که در ارتباط با کارکنان یا کادر فنی قدیمی، کنونی و احتمالی شرکت اخذ گردیده، صرف نظر از اینکه ارائه دهنده اطلاعات در شرکت باشد یا خاتمه همکاری داده باشد.

۳- اطلاعات غیر عمومی استخراج یا تولید شده یا موجود بر روی سخت افزارها، سامانه‌ها یا نرم افزارهای تحت اختیار یا تحت کنترل شرکت.

۴- اطلاعات مربوط به طرف‌های تجاری مؤسسه از قبیل نام و نشانی آنها (منجمله لیست مشتریان) روال و سبک و سیاق انجام تجارت و بازاریابی با آنها، و هرگونه اطلاعات دیگر در خصوص مخاطبان و شرکای تجاری شرکت که در برقراری روابط کسب و کار مؤثر و یا واجد جنبه مالی مستقل باشد، در زمره حقوق مالکانه و محرمانه شرکت تلقی می‌شود.

ماده ۳: تعهدات طرفین

الف- تعهد پذیرنده به حفظ کلیه اطلاعات شرکت به شرح مندرج در این قرارداد و تضمین آن به نحوی که تخلف از شرایط مندرج، واجد وصف حقوقی یا کیفری یا هر دو برای پذیرنده خواهد بود. همچنین تمامی پیوست‌هایی که به امضاء پذیرنده و نمایندگان و وابستگان تجاری او می‌رسد، به عنوان اسرار تجاری و واجد حفظ محرمانگی تلقی می‌شود؛

ب- پذیرنده متعهد می‌گردد روند اعتماد و حفظ اسرار را بطور مستمر حفظ نموده و هیچ‌گونه اطلاعات و معلومات را که به هر صورت مربوط یا متعلق به شرکت می‌باشد، بدون اجازه کتبی، برای استفاده خود یا دیگران به کار نبسته و به هیچ عنوان از اسناد و مدارک مورد بحث در این قرارداد، نسخه کپی تهیه ننماید (تهیه نسخه‌های پشتیبان که برابر اصول و قواعد فنی و تحت نظارت شرکت و با اجازه کتبی تهیه می‌گردد، از این قاعده مستثنی خواهد بود).

ج- پذیرنده متعهد می‌گردد نسبت به منافع شرکت، مستمراً حسن نیت به خرج داده و هیچ قسمت از اطلاعات و معلومات مکتسبه را به هیچ صورت ممکن، من جمله شفاهی، کتبی، دیجیتالی، مارک شده یا مارک نشده، عادی یا طبقه بندی شده، مستقیماً یا مع الواسطه، در تمام مدت استخدام یا همکاری و حتی پس از هر گونه خاتمه همکاری (من جمله: خاتمه قرارداد، استعفا، ترک کار، اخراج) و حتی پروژه یا پروژه‌های شرکت که پذیرنده به هر نحو و تحت هر عنوان شغلی مدت زمانی را در آن دخیل و یا با آن مرتبط بوده است در اختیار اشخاص ثالث اعم از حقیقی و یا حقوقی ولو پرسنل حال و آینده شرکت قرار ندهد؛ این بند و تعهد به عنوان یک توافق مستقل در هر حال معتبر و لازم‌الوفاء است.

د - چنانچه در راستای انجام کار نیاز باشد پذیرنده اطلاعات محرمانه را با اشخاص ثالث در میان بگذارد؛ اولاً باید از شرکت مجوز کتبی (که حاوی جزئیات اطلاعات قابل اشتراک گذاری باشد) اخذ نماید؛ ثانیاً قبل از انتقال یا به اشتراک گذاردن اطلاعات، اطمینان حاصل نماید که طرف دیگر نیز چنین تعهدنامه‌ای را امضاء نموده است که این موضوع باید حتماً در مجوز مزبور،

تصریح شده باشد.

ه - پذیرنده متعهد می‌گردد در هر زمان که شرکت مطالبه نماید و البته در هنگام خاتمه همکاری به هر نحو و عنوان، فوراً تمامی ابزار، تجهیزات، اسناد و مدارک و مستندات حقیقی و دیجیتالی و حامل‌های داده در اختیار را به شرکت مسترد نموده و هیچ نسخه‌ای از آن را تحت هیچ یک از فرمت‌های قابل فرض، نزد خود یا شخص ثالث نگهداری ننماید و آن‌ها را به نحو غیر قابل بازگشت نابود کند. قاعده استرداد همچنین شامل هر گونه نام کاربری و گذرواژه متعلق یا مرتبط با فعالیت‌های شرکت منجمله آنچه متعلق و یا مربوط به تنظیمات سامانه‌های سخت و نرم افزاری و سرورها، مدیران، کارکنان و مشتریان شرکت نیز می‌گردد که به هر نحو متصور، از جمله آنچه در بندهای پیشین بیان گردیده در اختیار متعهد می‌باشد و از آن به بعد اجازه هیچ گونه استفاده و بهره‌برداری توسط خود یا دیگری را ندارد. و - چنانچه تحویل اطلاعات یا تغییر نام‌های کاربری و گذرواژه‌ها و همچنین تغییر تنظیمات سیستم‌ها و شبکه به لحاظ ملاحظات فنی در آن لحظه ممکن نبوده و مستلزم صرف زمان مقتضی یا بکارگیری تجهیزات دیگری باشد، متعهد میبایست از زمان مطالبه شرکت به بعد، به نحوی عمل و رفتار نماید که گویی دیگر هیچ سابقه واقعی و ذهنی از آن نداشته و آن را دیگر در اختیار ندارد.

ز - پذیرنده حق فعالیت به صورت انفرادی یا گروهی یا در شرکت‌های رقیب و مشابه با فعالیت موضوع شرکت را هم‌زمان و تا یکسال پس از پایان قرارداد، از خود سلب و ساقط می‌کند؛ همچنین هر گونه برقراری ارتباط (از قبیل حضور فیزیکی یا تماس تلفنی، پیامک، ایمیل و غیره) با افراد یا شرکت‌های دارای فعالیت مشابه در طول دوران قرارداد و یکسال پس از آن، نقض تعهدات این قرارداد محسوب خواهد شد؛ این بند و تعهد به عنوان یک توافق مستقل در هر حال معتبر و لازم‌الوفاء است.

ح - نقض قرارداد از سوی اشخاص ثالث وابسته به پذیرنده (از قبیل کارمندان، مشاوران، خویشاوندان، دوستان، شرکت‌هایی که رسماً یا عملاً تحت کنترل پذیرنده بوده یا وی یا نزدیکان وی در آن‌ها مدیر یا شریک هستند)، به منزله نقض

تعهد از سوی پذیرنده بوده و ضمانت اجراهای مقرر در این قرارداد علیه پذیرنده قابل اجرا است.

ط- در صورتی که پذیرنده به هر طریقی از افشای اطلاعات این قرارداد از سوی اشخاص دیگر مطلع گردد باید در همان روز یا حداکثر تا پایان فردای آن روز، موضوع را به شرکت کتباً اطلاع دهد.

ی- در صورتی که پذیرنده، در موقعیت تعارض منافع قرار گیرد، باید این امر را در همان روز یا حداکثر فردای آن روز به شرکت کتباً اطلاع دهد.

م- گیرنده اطلاعات، اقرار نمود که تمامی اطلاعات محرمانه جزو دارایی‌های صاحب اطلاعات باقی مانده و ارائه‌دهنده می‌تواند این اطلاعات محرمانه را هر طور که بخواهد بدون اجازه گیرنده اطلاعات استفاده نماید. از بندهای این قرارداد نبایستی تلقی یا تفسیر انتقال حقوق مادی و معنوی اطلاعات محرمانه یا هرگونه جواز یا سایر مالکیت‌های معنوی در خصوص اطلاعات محرمانه شود.

ن- مفاد این قرارداد بر طبق قانون تجارت الکترونیکی مصوب ۱۳۸۲ تنظیم شده و با توجه به نوع ارتباط شرکت با پذیرنده در خصوص واگذاری اطلاعات که مبتنی بر ارتباط در محیط الکترونیکی است، هرگونه نقض تعهد، مشمول ضمانت اجراهای قانونی مقرر در مواد ۶۴ و ۷۵ قانون تجارت الکترونیکی خواهد بود.

س- تعهد بر محرمانگی در خصوص اطلاعات محرمانه در مورد اطلاعات ذیل اعمال نمی‌شود:

- ۱) اگر آن اطلاعات به جز در نتیجه افشای غیر مجاز قبلی توسط پذیرنده یا هر یک از نمایندگان او، به طور عمومی شناخته و در دسترس قرار گیرد؛
- ۲) اگر آن اطلاعات توسط پذیرنده، با مجوز کتبی و تأیید قبلی شرکت افشا شود؛
- ۳) اگر آن اطلاعات به‌طور مستقل توسط پذیرنده، قبل از افشای شرکت و بدون استفاده و بهره‌مندی از هیچ یک از اطلاعات محرمانه شرکت، تهیه شده باشد؛ یا
- ۴) اگر پذیرنده یا هر یک از نمایندگان او به‌طور قانونی توسط قانون قابل اجرا، دادگاه، سازمان دولتی یا مرجع نظارتی یا با احضاریه یا به درخواست، در دعوی

مجبور به افشا شود، اما فقط در صورتی که، تا حد قانونی، طرف دوم یا نمایندگان او، قبل از افشای اطلاعات، اطلاع کتبی فوری در مورد آن واقعیت به شرکت بدهند تا شرکت بتواند دستور حمایتی یا راه دیگری برای جلوگیری یا محدود کردن چنین افشایی درخواست کند و در صورت عدم وجود آن، پذیرنده یا نمایندگان او می‌توانند تنها بخشی از اطلاعات محرمانه را که قانوناً موظف به افشای آن هستند، افشا کنند.

س) هیچ گونه تضمین یا ضمانتی، اعم از صریح یا ضمنی، توسط شرکت در مورد صحت یا کامل بودن هرگونه اطلاعات محرمانه مربوط به آن وجود ندارد.

ماده ۴: مکاتبات

الف) هرگونه ایمیلی که از طرف شرکت و کارمندان و عوامل مرتبط به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به شرکت باشد به ایمیل پذیرنده ارسال گردد (خواه قانونی و مجاز باشد یا غیرقانونی و غیرمجاز) از حیث محرمانگی مشمول تعهدات این قرارداد و ضمانت اجراهای آن برای پذیرنده خواهد بود؛ هر ایمیلی که از ایمیل تعرفه شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تأیید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ب) تمام اعلان‌های صادر شده به موجب این قرارداد باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) باشد.

ماده ۵: جبران خسارت

در صورتی که پذیرنده، به هر دلیلی، هر یک از تعهدات این قرارداد را نقض نماید، مکلف است مبلغ میلیون تومان به عنوان حداقل خسارت مفروض ناشی از نقض تعهد به طرف اول پردازد؛ مطالبه مبلغ اخیر، منوط به اثبات نقض تعهد از سوی پذیرنده است و به شرط دیگری نیاز ندارد؛ مطالبه خسارت مازاد بر این مبلغ، علاوه بر اثبات نقض تعهد، منوط به اثبات ورود خسارت است؛ همچنین پرداخت خسارت، مانع الزام پذیرنده به رعایت مفاد قرارداد نیست.

ماده ۶: اقامتگاه و مشخصات تماس طرفین

اقامتگاه طرفین، همان نشانی طرفین در ماده (۱) این قرارداد است که طبق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی ملاک عمل می‌باشد و کلیه ابلاغ‌ها به این نشانی و راه‌های ارتباطی مندرج در ماده (۱) معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه‌های الکترونیکی قوه قضائیه (نظیر سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۷: حل اختلاف

۱- در صورت بروز هرگونه اختلاف بین طرفین اعم از این که مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هریک از مواد و پیوست‌های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و همچنین سایر اختلافات احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارات و غیره اختلاف توسط یک داور که توسط موسسه با شناسه ملی به عنوان مقام ناصب داور تعیین می‌گردد حل و فصل خواهد شد. رأی داور قطعی و لازم‌الاجراست.

۲- شرط داوری حاضر مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.

۳- داور طبق مقررات، دارای مسئولیت‌های حقوقی و قانونی است؛ لیکن داور بنا به ادله ارائه‌شده از سوی طرفین تصمیم‌گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

ماده ۸: سایر موارد

الف- این قرارداد، له و علیه قائم مقام طرفین هم قابل استناد و اجرا است.

ب- هیچ یک از طرفین نمی‌تواند وظایف خود را بدون رضایت قبلی کتبی طرف دیگر به شخص دیگری واگذار کند.

پ- در صورتی که هر یک از مفاد این قرارداد به طور کلی یا جزئی بی اعتبار،

غیرقانونی یا غیرقابل اجرا تشخیص داده شود، مفاد باقی مانده تحت تأثیر قرار نگرفته و همچنان معتبر، قانونی و قابل اجرا خواهند بود، گویی که بخش‌های نامعتبر، غیرقانونی یا غیرقابل اجرا در این قرارداد درج نشده‌اند.

ماده ۹: اعتبار نسخه‌های قرارداد

این قرارداد در ... ماده و ... صفحه و در ... نسخه در اقامتگاه شرکت با اعتبار یکسان تنظیم و برابر مواد ۱۰ و ۲۱۹ و ۲۲۳ قانون مدنی معتبر و لازم است.

افشاء‌کننده یا نماینده او	پذیرنده یا نماینده او
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

فصل چهارم: قرارداد عدم رقابت

گفتار اول: شرحی بر قرارداد عدم رقابت

یکی از عوامل افزایش کیفیت کالا و خدمات و کاهش قیمت عرضه آن‌ها، وجود رقابت میان عرضه کنندگان است؛ لیکن این رقابت تا جایی مورد حمایت است که غیر منصفانه نباشد؛ فصل نهم قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل (۴۴)، تحت عنوان تسهیل رقابت و منع انحصار، به برخی از مصادیق رقابت غیر منصفانه اشاره و آن را منع نموده است؛ همچنین ماده ۱۳۳ لایحه اصلاحی قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷ چنین مقرر می‌دارد که: «مدیران و مدیرعامل نمی‌توانند معاملاتی نظیر معاملات شرکت که متضمن رقابت با عملیات شرکت باشد انجام دهند. هر مدیری که از مقررات این ماده تخلف کند و تخلف او موجب ضرر شرکت گردد مسئول جبران آن خواهد بود. منظور از ضرر در این ماده اعم است از ورود خسارت یا تقویت منفعت»؛ در کنار مواد قانونی اخیر، گاهی لازم است که صاحبان بنگاه اقتصادی، حمایت بیشتری از کسب و کار خود در قبال رقابت غیر منصفانه داشته باشند؛ به همین دلیل مبادرت به انعقاد قرارداد عدم رقابت با شرکاء، مدیران و یا کارکنان خود می‌کنند تا در دوران همکاری و یا حتی قطع همکاری، شریک یا کارمند سابق، تبدیل به رقیب جدید نگردد.

البته برخلاف قرارداد محرمانگی که می‌تواند دائمی باشد، قرارداد عدم رقابت اصولاً باید موقتی و محدود باشد، در غیر اینصورت ممکن است به دلیل سلب حق آزادی از متعهد، باطل تلقی شود (ماده ۹۵۹ و ۹۶۰ قانون مدنی).

در تنظیم شرط یا قرارداد عدم رقابت، بهتر است به نکات زیر توجه شود:

- ۱- بند عدم رقابت جامع تنظیم شود به نحوی که متعهد، نه خودش رأساً رقیب کسب و کار گردد و نه با رقبای کسب و کار همکاری ننماید.
- ۲- عدم رقابت شامل حالتی که شخص حقیقی در قالب شخص حقوقی فعالیت می‌کند نیز بشود.

۳- قلمرو عدم رقابت و موضوع فعالیت مشمول تعهد مشخص گردد؛ همچنین بهتر است نام چند رقیب مهم (که همکاری با آنان ممنوع شده است) از باب مثال ذکر شود بدون اینکه شرط عدم رقابت به آن‌ها محدود شود.

۴- شرطی در خصوص (عدم ترغیب برای جذب)^۱ کارکنان شرکت توسط متعهد در قرارداد درج گردد.

۵- برای تعهد به عدم رقابت و محدودیت‌های ایجاد شده برای متعهد، مهلت متعارفی در نظر گرفته شود.

۶- برای نقض تعهد، ضمانت اجرای مشخص (مانند وجه التزام) پیش‌بینی گردد.

گفتار دوم: نمونه قرارداد عدم رقابت

ماده ۱: طرفین قرارداد

آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **کارفرما/ شرکت** نامیده می‌شود؛

و آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **شریک/ مدیر** نامیده می‌شود.

ماده ۲: موضوع قرارداد

موضوع قرارداد عبارت است از تعهد شریک/ مدیر نسبت به عدم رقابت و عدم قرار گرفتن در وضعیت تعارض منافع با شرکت و خودداری از هرگونه اقدامی که منجر به ورود خسارت (اعم از ورود زیان یا تقویت منفعت) شرکت گردد.

ماده ۳: تعهدات شریک/ مدیر

الف) شریک/ مدیر متعهد می گردد که بر مبنای اصل عدم رقابت نسبت به برپایی کسب و کاری در زمینه مشابه خواه در قالب شخص حقیقی یا حقوقی اقدام ننموده و از اسرار و اطلاعاتی که در مدت فعالیت خویش در کسب و کار موضوع این قرارداد بدست آورده، به صورت کلی و یا جزئی، به هیچ وجه استفاده ننماید.

ب) شریک/ مدیر متعهد می شود با شرکت های دارای فعالیت مشابه، تحت هیچ عنوان همکاری ننماید و از پذیرش هرگونه سمت یا خرید سهم یا سهم الشرکه یا عضویت در آن ها خودداری نماید.

ج) شریک/ مدیر متعهد می گردد؛ هیچ گونه تلاشی برای تشویق کارکنان به ترک شرکت و یا استخدام و همچنین همکاری با کارکنان سابق یا فعلی شرکت (تحت هر قالب و عنوانی) نداشته باشد.

تبصره - منظور از کارکنان، کلیه اشخاصی هستند که تحت هر عنوان و قراردادی (اعم از قرارداد کار، پیمانکاری، مشاوره و غیره) با شرکت همکاری داشته یا دارند.

د) شریک/ مدیر متعهد می گردد در صورت تأسیس کسب و کار خویش، هیچ گونه استفاده ای از اطلاعات مشتریان (اعم از تأمین کنندگان یا مصرف کنندگان) کسب و کار و سایر اطلاعات مرتبط با شرکت موضوع این قرارداد نداشته باشد؛

ه) به هنگام امضای قرارداد حاضر، شخص شریک/ مدیر با آگاهی کامل نسبت به شرح وظایف، اختیارات و مسئولیت خویش اقدام به امضای این قرارداد می نماید و ادعای جهل به برخی مفاد آن رافع مسئولیت نیست؛

و) در صورتی که شخص شریک/ مدیر در مدت فعالیت شغلی خویش در شرکت، زمینه خلق ایده‌ای را فراهم نموده باشد، پس از خروج از کسب و کار، حقی نسبت به آن ندارد و می‌بایست کلیه اسناد و نمونه‌ها و الگوهای آزمایشی آن را در اختیار شرکت قرار دهد.

ز) تعهد شخص متعهد به رعایت اصل عدم رقابت، تعهد به نتیجه می‌باشد؛

ح) در صورت اتمام مدت تعهدات بندهای الف و ب این قرارداد، شریک/مدیر نبایستی کسب و کار خویش را در شهر که محل فعالیت کسب و کار موضوع این قرارداد است، پایه‌گذاری نماید و حداقل مسافت کیلومتر را رعایت نماید؛ در صورتی که کسب و کار شریک/ مدیر مجازی باشد، شریک/ مدیر نمی‌تواند خدمات یا محصولات خود را به مشتریانی عرضه نماید که در شهر اقامت یا سکونت دارند.

ماده ۴: مدت تعهدات شریک / مدیر

الف) مدت تعهد شریک بابت بندهای الف و ب ماده (۳) این قرارداد از زمان امضای این قرارداد شروع و پس از اتمام رابطه شراکت/ مدیریت میان شرکت و شریک/ مدیر پایان می‌پذیرد.

ب) مدت تعهد شریک بابت تعهدات مندرج در بند (ج) ماده (۳) این قرارداد، با امضای این قرارداد شروع و پس از چهار سال از اتمام رابطه شراکت/ مدیریت میان شرکت و شریک/ مدیر پایان می‌پذیرد.

ج- تعهد شریک/ مدیر برای رعایت سایر تعهدات (مانند حفظ محرمانگی یا عدم استخدام کارکنان شرکت) و مفاد قرارداد دائمی بوده و مقید به زمان نمی‌باشد.

ماده ۵: مکاتبات

الف) هر گونه ایمیلی که از طرف هریک از طرفین و کارمندان و عوامل مرتبط

به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به هر طرف باشد به ایمیل طرف دیگر ارسال گردد، از حیث محرمانگی مشمول تعهدات این قرارداد و ضمانت اجرای آن برای طرف مقابل خواهد بود. هر ایمیلی که از ایمیل تعریف شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تأیید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ب) هر گونه ایمیلی که از طرف شرکت و کارمندان و عوامل مرتبط به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به شرکت باشد به ایمیل پذیرنده ارسال گردد (خواه قانونی و مجاز باشد یا غیرقانونی و غیرمجاز) از حیث محرمانگی مشمول تعهدات این قرارداد و ضمانت اجرای آن برای پذیرنده خواهد بود؛ هر ایمیلی که از ایمیل تعرفه شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تأیید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ج) تمام اعلان های صادر شده به موجب این قرارداد باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) باشد.

ماده ۶: جبران خسارت

الف- شریک/مدیر با امضای این قرارداد متعهد می گردد که در صورت نقض حقوق ایجاد شده به موجب این قرارداد برای کارفرما، کلیه خسارات تعیین شده توسط داور، موضوع ماده ۸ این قرارداد را به وی تادیه نماید.

ب- (سازوکارهای پرداخت خسارت یا وجه التزام، براساس توافق طرفین و قوانین حاکم قابل درج در این بند است.)

ت- (نوع اسناد تجاری یا مالی الزام آور جهت جبران خسارات ناشی از تخلفات قراردادی، در این بند مشخص می گردد.)

ث- هریک از طرفین به منظور اعلام هرگونه نقض تعهد، موظف است اظهارنامه

رسمی دال بر نوع تخلف را به دیگری ارسال نماید.

ماده ۷: اقامتگاه و مشخصات تماس طرفین

اقامتگاه طرفین، همان نشانی طرفین در ماده (۱) این قرارداد است که طبق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی ملاک عمل می‌باشد و کلیه ابلاغات به این نشانی و راه‌های ارتباطی مندرج در ماده (۱) معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه‌های الکترونیکی قوه قضائیه (نظیر سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۸: حل اختلاف

۱- در صورت بروز هرگونه اختلاف بین طرفین اعم از اینکه مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هریک از مواد و پیوست‌های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و هم چنین سایر اختلافات احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارت و غیره (اعم از اینکه ناظر به تعهداتی باشد که مدت آن منقضی شده باشد یا نشده باشد) توسط یک داور که توسط موسسه به شناسه ملی به عنوان مقام ناصب تعیین می‌شود حل و فصل می‌گردد. رأی داور قطعی و لازم‌الاجراست.

۲- شرط داوری حاضر مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.

۳- داور طبق مقررات دارای مسئولیت‌های حقوقی و قانونی است، لیکن داور بنا به ادله ارائه‌شده از سوی طرفین تصمیم‌گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

ماده ۹: اعتبار نسخ قرارداد

این قرارداد در ... ماده و ... صفحه و در ... نسخه با اعتبار یکسان در اقامتگاه شرکت تنظیم و برابر مواد ۱۰ و ۲۱۹ و ۲۲۳ قانون مدنی معتبر و لازم است.

شرکت	شریک / مدیر
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

فصل پنجم:
قرارداد فروش و واگذاری
اختراع یا طرح صنعتی
یا علامت تجاری

گفتار اول: شرحی بر قرارداد فروش و واگذاری اختراع یا طرح صنعتی یا علامت تجاری

مالکیت فکری دارای دو جنبه مادی و معنوی است؛ منظور از جنبه مادی، آن بُعد از مالکیت فکری است که برای صاحب آن ارزش مالی دارد و می‌توان از آن مستقیماً کسب درآمد کرد؛ در مقابل جنبه معنوی، آن بُعد از مالکیت فکری است که برای پدیدآوردندگان اثر فکری، مستقیماً ارزش مالی ایجاد نمی‌کند؛ بلکه به عنوان سوابق علمی شخص به آن افتخار می‌شود.

یکی از تفاوت‌های جنبه مادی مالکیت فکری با معنوی آن، در قابلیت انتقال حقوق مادی است؛ به عنوان مثال مخترع می‌تواند حق اختراع خویش را واگذار کند و صاحب حق اختراع قابل تغییر است؛ ولی جنبه معنوی قابل واگذاری نیست یعنی مخترع نمی‌تواند وصف مخترع بودن را به دیگری منتقل کرده و شخصی که واقعاً مخترع نبوده است را به عنوان مخترع معرفی کند؛ به همین دلیل بند «و» ماده (۵) قانون ثبت اختراعات مصوب ۱۳۸۶ مقرر می‌دارد: «... هرگونه اظهار یا تعهد مخترع مبنی بر اینکه نام شخص دیگری به عنوان مخترع قید گردد، فاقد اثر قانونی است»؛ بنابراین در قرارداد انتقال دارایی‌های فکری صرفاً حقوق مادی قابل انتقال است و پس از انتقال، حق استفاده انحصاری از محصول فکری متعلق به انتقال گیرنده است؛ قراردادهای انتقال دارایی فکری، ممکن است ناظر به دارایی ثبت شده (اختراع، طرح صنعتی یا علامت تجاری ثبت شده) باشد یا دارایی ثبت نشده که افشاء نشده و به صورت محرمانه از آن حفاظت می‌شود، قرارداد اخیر که از آن تحت عنوان قرارداد انتقال فناوری یا دانش فنی هم یاد می‌شود به صورت جداگانه و در فصل هشتم بررسی می‌گردد؛ شایان ذکر است طبق ماده (۴۸) قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶: «هرگونه تغییر در مالکیت اختراع، ثبت طرح صنعتی یا ثبت علائم تجاری یا علامت جمعی یا حق مالکیت ناشی از تسلیم اظهارنامه مربوط، به درخواست کتبی هر ذی‌نفع از اداره مالکیت صنعتی انجام شده و به ثبت می‌رسد

و جز در مورد تغییر مالکیت اظهارنامه، توسط اداره مذکور آگهی می‌شود. تأثیر این گونه تغییر نسبت به اشخاص ثالث منوط به تسلیم درخواست مذکور است. تغییر در مالکیت ثبت علامت یا علامت جمعی در صورتی که در مواردی مانند ماهیت، مبدأ، مراحل ساخت، خصوصیات یا تناسب با هدف کالاها یا خدمات سبب گمراهی یا فریب عمومی شود، معتبر نیست. هرگونه تغییر در مالکیت ثبت یک علامت جمعی یا مالکیت اظهارنامه مربوط به آن منوط به موافقت قبلی رئیس سازمان ثبت اسناد و املاک کشور می‌باشد».

گفتار دوم: نمونه قرارداد فروش و واگذاری اختراع یا طرح صنعتی یا علامت تجاری

ماده ۱: طرفین قرارداد

آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/ یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **انتقال‌دهنده** نامیده می‌شود؛

و آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/ یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **انتقال‌گیرنده** نامیده می‌شود.

ماده ۲: موضوع قرارداد

مطابق با این قرارداد، انتقال‌دهنده همه حقوق، عناوین و منافع خود به شرح زیر را به انتقال‌گیرنده واگذار نمود:

- ۱- هرگونه حق اختراع، علامت تجاری، طرح صنعتی، به شرح مشخصات پیوست شماره یک این قرارداد به همراه مجوزها و قراردادهای اعطاء‌شده یا منعقدشده قبل از اجرایی شدن این قرارداد؛ به شرح پیوست دو این قرارداد
- ۲- حق تعقیب هرگونه نقض حق که قبل یا پس از انعقاد این قرارداد ارتکاب یافته، همچنین تمامی ادعاها، درخواست‌ها و دعاوی درمورد موضوع قرارداد

ماده ۳: مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت

۱- مبلغ کل قرارداد، تومان معادل ریال می‌باشد.

۲- مبلغ اقساط و زمان پرداخت آن‌ها به شرح زیر است:

.....
.....
.....

ماده ۴: تعهدات انتقال‌دهنده

انتقال‌دهنده با امضای این قرارداد نسبت به موارد زیر تعهد نمود:

- ۱- در زمان اجرای قرارداد، مالک حقوق مورد واگذاری است؛
- ۲- در صورتی که انتقال‌دهنده خود قبلاً تحصیل مجوز کرده است، اجازه واگذاری حقوق توسط صاحب حق صریحاً به او داده شده است؛
- ۳- حقوق مورد واگذاری، در زمان اجرایی شدن قرارداد معتبر است؛
- ۴- حقوق مورد واگذاری، از سوی شخص یا اشخاص ثالث نقض نشده است.
- ۵- در صورت مطالبه انتقال‌گیرنده، به او کمک فنی و آموزش لازم در رابطه با حقوق مورد واگذاری ارائه خواهد داد؛
- ۶- حفظ محرمانگی اطلاعات مربوط به موضوع قرارداد، به شرح پیوست سوم این قرارداد.

ماده ۵: تعهدات انتقال گیرنده

انتقال گیرنده با امضای این قرارداد نسبت به موارد زیر تعهد نمود:

- ۱- پرداخت بهای مندرج در ماده ۳ قرارداد به انتقال دهنده؛
- ۲- حفظ محرمانگی اطلاعات مربوط به موضوع قرارداد، مطابق پیوست ۳ این قرارداد؛
- ۳- بهره‌برداری متعارف از حقوق مورد واگذاری، ضمن رعایت حقوق مکتسبه انتقال دهنده؛
- ۴- مسئول ندانستن انتقال دهنده، در صورت به نتیجه نرسیدن تعقیب هرگونه نقض حق که قبل یا پس از اجرایی شدن این قرارداد ارتکاب یافته و هم چنین ادعاها، درخواست‌ها و دعاوی در مورد حق امتیازها، هزینه‌ها یا درآمدها، به هر دلیل خارج از اختیار انتقال دهنده.

ماده ۶: مکاتبات

الف) هرگونه ایمیلی که از طرف شرکت و کارمندان و عوامل مرتبط به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به شرکت باشد به ایمیل پذیرنده ارسال گردد (خواه قانونی و مجاز باشد یا غیرقانونی و غیرمجاز) از حیث محرمانگی مشمول تعهدات این قرارداد و ضمانت اجراهای آن برای پذیرنده خواهد بود؛ هر ایمیلی که از ایمیل تعرفه شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تایید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ب) تمام اعلان‌های صادر شده به موجب این قرارداد باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) باشد.

ماده ۷: جبران خسارت

الف- انتقال دهنده با امضای این قرارداد متعهد می‌گردد که در صورت نقض هر یک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده ۱۱ این قرارداد مقرر می‌شود، به انتقال گیرنده بپردازد.

انتقال گیرنده نیز با امضای این قرارداد متعهد می گردد که در صورت نقض هریک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده ۱۱ این قرارداد مقرر می شود، به انتقال دهنده بپردازد: همچنین در صورتی که به هر دلیلی، سند مالکیت انتقال دهنده ابطال شود، انتقال دهنده مسئول جبران کامل کلیه خسارت های ناشی از این امر خواهد بود. ب- انتقال گیرنده هیچ اقدامی انجام نمی دهد که به حقوق مکسبه انتقال دهنده خدشه وارد کند. انتقال گیرنده متعهد می شود که به طور کامل و مؤثر خسارت ناشی از ادعاها، تقاضاها، زیان ها و هزینه هایی که انتقال دهنده در نتیجه نقض این بند و هریک از بندهای دیگر این قرارداد از سوی انتقال گیرنده متحمل شده است را جبران کند. پ- (سازوکارهای پرداخت خسارت یا وجه التزام، براساس توافق طرفین و قوانین حاکم قابل درج در این بند است.)

ت- (نوع اسناد تجاری یا مالی الزام آور جهت جبران خسارت ناشی از تخلفات قراردادی، در این بند مشخص می گردد.)

ث- هریک از طرفین به منظور اعلام هرگونه نقض تعهد، موظف است اظهارنامه رسمی دال بر نوع تخلف را به دیگری ارسال نماید.

ماده ۸: اقامتگاه و مشخصات تماس طرفین

اقامتگاه طرفین، همان نشانی طرفین در ماده (۱) این قرارداد است که طبق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی ملاک عمل می باشد و کلیه ابلاغات به این نشانی و راه های ارتباطی مندرج در ماده (۱) معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه های الکترونیکی قوه قضائیه (نظیر سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۹: محل تنظیم قرارداد

این قرارداد در کشور منعقد شده و طبق قوانین قابل اعمال کشور و کشور تفسیر شده و قوانین مذکور بر آن حاکم خواهند بود.

ماده ۱۰: فسخ قرارداد

الف) در صورت عدم پرداخت هر یک از مبالغ مندرج در ماده (۳) این قرارداد و گذشت ده روز از موعد پرداخت آن، انتقال‌دهنده می‌تواند قرارداد را فسخ نماید؛ مادام که کل مبلغ قرارداد پرداخت نشده است، انتقال‌گیرنده، حق انتقال موضوع قرارداد یا ایجاد حق برای ثالث نسبت به آن (مانند اعطای ليسانس) را ندارد.

ب) در صورت نقض سایر تعهدات قرارداد، چنانچه علی‌رغم ارسال اظهارنامه از سوی طرفی که حقوق وی نقض شده است، متعهد ظرف ده روز از ابلاغ اظهارنامه، به تعهد خویش عمل ننماید، ارسال‌کننده اظهارنامه می‌تواند قرارداد را فسخ کند؛ تأیید صحت فسخ قرارداد با مرجع حل اختلاف است.

پ) فسخ یا انقضای این قرارداد خدشه‌ای به حقوق و تعهدات ایجاد شده به موجب آن، ظرف هر مدتی قبل از فسخ و هم‌چنین خدشه‌ای به حقوق هیچ یک از طرفین در مقابل طرف دیگر در خصوص نقض سابق ضوابط و شرایط این قرارداد وارد نمی‌کند.

ماده ۱۱: حل اختلاف

۱- در صورت بروز هرگونه اختلاف بین طرفین اعم از این که مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هر یک از مواد و پیوست‌های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و هم‌چنین سایر اختلافات احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارات و غیره اختلاف توسط یک داور که توسط موسسه با شناسه ملی به عنوان مقام ناصب داور تعیین می‌گردد حل و فصل خواهد شد. رأی داور قطعی و لازم‌الاجراست.

۲- شرط داوری حاضر مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.

۳- داور طبق مقررات، دارای مسئولیت‌های حقوقی و قانونی است؛ لیکن داور بنا به ادله ارائه شده از سوی طرفین تصمیم‌گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

ماده ۱۲: سایر ضوابط حاکم بر قرارداد

این قرارداد و پیوست‌های آن، تمامیت قرارداد میان طرفین را تشکیل می‌دهد و بر هر مذاکره یا توافقی در خصوص موضوع، برتری دارد.

ماده ۱۳: اعتبار نسخ قرارداد

این قرارداد در ... ماده و ... صفحه و در ... نسخه با اعتبار یکسان تنظیم و برابر مواد ۱۰ و ۲۱۹ و ۲۲۳ قانون مدنی معتبر و لازم است.

انتقال دهنده	انتقال گیرنده
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

پیوست ۱:

شرح حقوق مالکیت فکری مورد واگذاری

.....

پیوست ۲:

فهرست مجوزها و قراردادهای مرتبط با موضوع قرارداد

.....

پیوست ۳:

تعهدنامه حفظ محرمانگی

.....

فصل ششم:

قرارداد اجازه بهره‌برداری (لیسانس)

گفتار اول: شرحی بر قرارداد اجازه بهره برداری (لیسانس)

در ماده ۵۰ قانون ثبت اختراعات، طرح‌های صنعتی و علائم تجاری از قرارداد لیسانس تحت عنوان قرارداد «اجازه بهره برداری» یاد شده است؛ طبق ماده اخیرالذکر: هرگونه قرارداد اجازه بهره برداری از اختراع و طرح‌های صنعتی ثبت شده، یا علامت ثبت شده یا اظهارنامه مربوط به آنها به اداره مالکیت صنعتی تسلیم می‌شود. اداره مالکیت صنعتی، مفاد قرارداد را به صورت محرمانه حفظ ولی اجازه بهره برداری را ثبت و آگهی می‌کند. تأثیر این گونه قراردادها نسبت به اشخاص ثالث منوط به مراعات مراتب فوق است.

با لحاظ مقدمه بالا، بهتر است موارد زیر در قرارداد لیسانس، مد نظر قرار گیرد:

۱- در قرارداد باید مشخص شود که قرارداد انحصاری است یا غیرانحصاری؛ به این معنا که آیا اعطاء کننده لیسانس می‌تواند مجوز اعطایی به گیرنده لیسانس را به اشخاص دیگری نیز بدهد یا خیر؛ بدیهی است نفع گیرنده لیسانس این است که مجوز وی انحصاری بوده و شخص دیگری در این خصوص، رقیب وی نگردد؛ حتی در فرضی که لیسانس از نوع انحصاری است باید این موضوع تعیین تکلیف شود که خود اعطاء کننده لیسانس در قلمرو مجوز انحصاری اعطایی، حق عرضه مستقیم کالا و خدمات موضوع قرارداد لیسانس را دارد یا خیر.

۲- در قرارداد لیسانس اصولاً باید مدت ذکر شود؛ بدیهی است نفع مجوز گیرنده این است که قرارداد بلند مدت بوده و یا به نحو خودکار تمدید شود؛ همچنین اعطاء کننده لیسانس نباید بدون علت موجه بتواند به قرارداد خاتمه دهد؛ در غیر اینصورت سرمایه‌گذاری لیسانس گیرنده با خطر مواجه خواهد شد.

۳- قلمرو مکانی لیسانس هم باید مشخص شود که گیرنده مجوز، در چه مکانی حق استفاده از مال فکری موضوع قرارداد را دارد؛ به عنوان مثال، تهران یا ایران یا آسیا یا کل دنیا.

۴- جهت جلوگیری از حبس شدن مال فکری، بهتر است در قرارداد مشخص شود که گیرنده مجوز، صرفاً حق استفاده دارد یا علاوه بر حق، تکلیف نیز دارد تا اعطاء کننده، بازار محصول خویش در محدوده جغرافیایی موضوع لیسانس را از دست ندهد.

۵- بهتر است در قرارداد، نحوه پیگیری دعاوی ناشی از نقض حقوق مالکیت فکری توسط لیسانس دهنده و گیرنده مشخص گردد.

گفتار دوم: نمونه قرارداد اجازه بهره‌برداری (لیسانس)

ماده ۱: طرفین قرارداد

آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/ یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً مالک (مجوز دهنده) نامیده می‌شود؛

و آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/ یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً کاربر (مجوز گیرنده) نامیده می‌شود.

ماده ۲: موضوع قرارداد

الف) مالک بدین وسیله به کاربر (یک مورد را انتخاب کنید)
☐ یک مجوز انحصاری ☐ یک مجوز غیرانحصاری برای استفاده از اقلام

مالکیت فکری زیر ("IP دارای مجوز") اعطا می کند:

(الف) نام / عنوان: _____

شرح: _____

(ب) نام/عنوان: _____

شرح: _____

(ج) نام/عنوان: _____

شرح: _____

(د) نام/عنوان: _____

شرح: _____

_____.

صرفاً برای اهداف محدود _____

_____.

کاربر مجاز به استفاده از IP مجاز است (یک مورد را انتخاب کنید)

☐ در مناطق زیر: _____

_____ ☐ در سراسر جهان (کشورهای مورد حمایت حقوقی).

(ب) مطابق این قرارداد، "اطلاعات محرمانه" شامل هر گونه اطلاعات محرمانه و اختصاصی است که توسط مالک ایجاد یا به دست می آید، از قبیل، داده های فنی و غیرفنی، فرمول ها، الگوها، کدهای منبع، مجموعه ها، دستگاه ها، روش ها، تکنیک ها، نقشه ها، فرآورده ها، آثار ادبی و هنری منتشر نشده، دانش فنی، ایده ها، مفاهیم، فهرست مشتریان، ساز و کار قیمت گذاری، جریان های درآمدی، ساختارهای هزینه ای، موجودی انبار محصولات نهایی و مواد اولیه، اطلاعات فروش، سوابق تجاری و طرح ها، و سایر دارایی های معنوی که مشترکاً و یا منفرداً متعلق به مالک می باشد و به این وسیله کاربر موافقت می کند که

هرگونه اطلاعات محرمانه مالک را که در معاملات در نظر گرفته شده توسط این قرارداد به دست می‌آید، در نهایت محرمانه نگه دارد، و اجازه دسترسی، استفاده، افشا، هرگونه انتشار غیرمجاز اطلاعات محرمانه را نمی‌دهد، مگر اینکه مطابق با این قرارداد باشد. کاربر از کلیه قوانین، مقررات و نیز توافقات مربوط به استفاده، انتقال، ذخیره‌سازی، افشا یا از بین بردن اطلاعات محرمانه پیروی می‌کند. کاربر باید اطمینان حاصل کند که کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از کارکنان، نمایندگان و پیمانکاران خود از اطلاعات محرمانه مطلع شده و از انجام هر گونه اقدامی که طبق این قرارداد ممنوع است، منع می‌شوند. مالکیت اطلاعات محرمانه فقط در اختیار مالک خواهد بود. این بند و تعهد به عنوان یک توافق مستقل در هر حال معتبر و لازم‌الوفاء است.

ج) اطلاعات محرمانه نباید شامل اطلاعاتی باشد که:

- (۱) بدون تقصیر کاربر به طور عمومی شناخته شده و در دسترس است و یا با تلاش متعارف توسط سایر اشخاص قابلیت دسترسی دارد.
- (۲) به طور قانونی از شخص ثالثی که حق چنین افشاگری را دارنده دست آمده است.
- (۳) با اجازه و تأیید کتبی قبلی مالک افشا می‌شود.
- (۴) به طور مستقل توسط کاربر بدون استفاده و بهره‌مندی از هیچ یک از اطلاعات محرمانه توسعه یافته است.
- (۵) طبق قانون باید افشا شود.

ماده ۳: مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت

با در نظر گرفتن مجوز اعطا شده در این قرارداد، کاربر باید هزینه‌ها و/یا حق امتیاز (حسب توافق طرفین) زیر را به مالک پرداخت کند:

- الف- هزینه اعطای مجوز به میزان تعیین شده، بلافاصله پس از امضای قرارداد.
- ب- هزینه آموزش اولیه و مستمر، بنابه درخواست مالک و پیش از دریافت آموزش اولیه.

پ- هزینه ماهانه مدیریت خدمات، برابر با درصد گردش ماه قبل.

ت- هزینه تبلیغات و بازاریابی (به میزان مورد توافق) به مالک.
ث-(و یا سایر هزینه‌هایی که بر اساس ماهیت دارایی فکری می‌تواند میان طرفین برای پرداخت توافق گردد)

تبصره ۱: کاربر به محض دریافت اعلام مکتوب مالک، به صورت ماهانه، مبلغی برابر با درصد گردش ناخالص ماه قبل به مالک جهت تبلیغات خواهد پرداخت؛

تبصره ۲: مالک، اسناد این پرداخت‌ها را نگهداری خواهد کرد و مبالغ را به حساب بانکی مجزایی که به این منظور افتتاح می‌شود، واریز خواهد نمود. مالک، این مبالغ را صرفاً برای تبلیغات خدمات در گستره جغرافیایی مورد توافق صرف خواهد کرد.

نوع پرداخت	سررسید پرداخت	مبلغ پرداختی

در صورتی که وصول مطالبات ناشی از این قرارداد با استفاده از سازوکارهای اداری، قضایی و یا شبه قضایی توسط مالک با استفاده از کارگزار یا نماینده قانونی وی صورت پذیرد، کاربر موافقت می‌نماید که تمام هزینه‌های مربوطه را بدون محدودیت، مطابق با اسناد مثبت پرداختی ظرف ۳۰ روز پس از اعلام مالک به وی بپردازد.

ماده ۴: تعهدات مالک

الف) مالک به طور انحصاری کنترل و اختیار خود را بر حفظ و جلوگیری از نقض حقوق قانونی خویش، از جمله کلیه حقوق مالکیت فکری، حفظ خواهد کرد. کاربر موافقت می‌کند که در هر اقدامی که مالک ممکن است برای محافظت از دارایی فکری دارای مجوز موضوع این قرارداد انجام دهد، با مالک همکاری نموده و در

صورت درخواست مالک، تمام اسناد و مدارک لازم برای این منظور را در طول فرآیند پیگیری قضایی و یا اداری در اختیار وی قرار خواهد داد. کاربر می‌تواند در صورت موافقت مکتوب مالک نسبت به جلوگیری از نقض حقوق مالکیت فکری، با هزینه خود اقدام نماید.

ب) مالک:

۱- کاربر را در ایجاد و پیشبرد مؤثر کسب و کار و با ارائه دستورالعملی (به شرح پیوست) که حقوق مالک فکری آن همیشه در مالکیت مالک خواهد بود، کمک خواهد کرد؛

۲- کاربر و خدمه قبلی و جدید او را پیرامون خدمات موضوع مجوز و پیشبرد صحیح کسب و کار، با هزینه معین، آموزش خواهد داد؛

۳- به کاربر کمک و مشاوره مستمر و متناسب، برای پیشبرد مؤثر کسب و کار ارائه خواهد کرد؛

۴- تعهد می‌کند که دستورالعمل، متناسب با ارتقای کسب و کار، به‌روزرسانی می‌شود.

ج) مالک اقرار می‌نماید که صاحب کلیه حقوق اعطایی موضوع این قرارداد بوده و هیچ‌گونه حق مولف، حق نشر، حق اختراع، علامت تجاری، یا سایر حقوق مادی و معنوی شخص ثالث را نقض نمی‌کند.

ماده ۵: تعهدات کاربر

الف) کاربر حق اعطای مجوز فرعی به شخص ثالث را ندارد؛ مگر اینکه مالک تایید خود را به صورت کتبی ارائه کند. هر مجوز فرعی تایید شده تابع شرایط و ضوابط این قرارداد است و باید مطابق با آن باشد و شامل حق اعطای مجوزهای فرعی دیگر نخواهد بود.

ب) ممنوعیت اعطای مجوز فرعی، شامل شرکت یا موسسه تابعه کاربر نمی‌شود؛ لیکن هرگونه مجوز فرعی برای یک شرکت تابعه باید با شرایط و ضوابط

این قرارداد مطابقت داشته باشد و شامل حق اعطای مجوزهای فرعی دیگر نخواهد بود. «تابعه» به شرکت یا موسسه ای اطلاق می شود که کاربر در آن بیش از ۵۰ درصد سهام و یا سهم الشرکه داشته باشد.

ج) کاربر نباید از دارایی فکری مجوزدار کپی تهیه کند، مگر اینکه اجازه کتبی مالک را گرفته باشد.

د) کاربر موافقت می کند؛ اولاً تمامی فرآیند تولید، عرضه، نگهداشت، بازاریابی و سایر اقدامات موضوع این قرارداد را مطابق دستورالعمل ابلاغی به عمل آورد و ثانیاً نسبت به بازرسی و نظارت بر کنترل کیفیت محصولات و خدمات موضوع قرارداد هیچ گونه ممانعتی به عمل نیاورد و در هر زمان و مکان برای بررسی و کنترل کیفیت محصولات و خدمات همکاری لازم را مطابق با توافق و با هزینه خویش به عمل آورد.

ه) کاربر حق هر گونه ادعای مالکیت در خصوص دارایی های فکری مربوط به مالک را که بر اساس همکاری در این قرارداد با آنها آشنا شده و یا مورد بهره برداری قرار می دهد در هر نقطه جهان از خود سلب و ساقط می نماید.

و) کاربر برای محافظت از دارایی فکری دارای مجوز مالک با وی همکاری لازم را خواهد داشت. کاربر موافقت می کند که هر گونه استفاده غیر مجاز، نقض، سوءاستفاده یا سایر موارد نقض دارایی فکری موضوع این قرارداد را که کاربر از آن مطلع می شود، فوراً (حداکثر ظرف یک هفته پس از اطلاع) به طور کتبی به مالک اطلاع دهد.

ز) کاربر تعهد می نماید که مجوزهای لازم جهت ساخت، استفاده، فروش، واردات و سایر استفاده های مجاز از موضوع قرارداد را اخذ نماید؛ به نحوی که هیچ مانعی برای بهره برداری از موضوع قرارداد نداشته باشد. ضمناً تعهد می نماید که اجازه فرعی بهره برداری را صرفاً به شرکت های تابعه ای اعطا نماید که دارای مجوزهای مربوطه می باشند.

ح) تعهد محرمانه بودن:

لیسانس‌گیرنده متعهد است مطابق پیوست محرمانگی قرارداد، از افشای اطلاعات خودداری نماید.

ت) تعهدات کاربر در رابطه با علائم تجاری

۱) مالک به کاربر اجازه می‌دهد که از علائم صرفاً به منظور ارتقای کسب و کار استفاده نماید و هرگونه استفاده مطابق با دستورات مالک خواهد بود؛

۲) کاربر تعهد می‌کند عملی که به شهرت مالک خدشه وارد می‌کند و یا حقوق مالکیت فکری مالک را به چالش می‌کشد، انجام ندهد؛

۳) در صورتی که کاربر از نقض علائم توسط هر شخص دیگر که در حال تجارت با علائمی مشابه یا همسان با علائم موضوع این قرارداد است، آگاه شود، فوراً (حداکثر یک هفته) مالک را به طور مکتوب مطلع خواهد کرد؛

۴) کاربر علائم را فقط در ارتباط با خدمات موضوع امتیاز، استفاده خواهد کرد؛

۵) کاربر همه الزامات متعارفی را که مالک در مواقع مختلف در خصوص استفاده و ارائه علامت، مقرر و به صورت مکتوب به او اعلام می‌دارد، رعایت خواهد کرد؛

۶) کاربر تعهد نمود که هرگونه تجهیزاتی که به طور معمول توسط او در انجام خدمات مورد استفاده قرار می‌گیرد، حامل آن دسته عبارات، نقشه‌ها یا طرح‌ها با چنان برجستگی یا رنگی خواهد بود که توسط مالک مقرر شده و به صورت مکتوب اعلام می‌گردد؛

۷) در صورتی که مالک مقرر دارد، کاربر به هزینه مالک در فرآیند ثبت علامت با مالک همراهی و مشارکت خواهد کرد.

ی) تعهدات کاربر در رابطه با تجهیزات

کاربر موافقت می‌کند که در جهت حفاظت از حقوق مالکیت فکری مالک و حفظ هویت و شهرت معمول شبکه تجاری، از دستورات انتقال‌دهنده مرتبط با تجهیزات تبعیت کند.

ن) تعهدات عمومی کاربر

به منظور حفظ استانداردهای یکپارچه خدمات و برای حفاظت از حقوق مالکیت فکری مالک و حفظ هویت و شهرت معمول شبکه تجاری، کاربر موافقت می نماید که:

۱) کسب و کار را تحت علائم معین و نه هیچ نام یا علامت دیگری، پیش برد؛
۲) کسب و کار را از مکانی غیر از مقر تعیین شده، بدون موافقت قبلی مکتوب مالک، منتقل نکند؛

۳) کسب و کار را به صورت رسمی، از تاریخ آغاز کند؛

۴) خدمات را در محل تعیین شده بین ساعات تا روز تا، عرضه کند؛

۵) اقدامات متعارف منطبق با استانداردها و دستورالعمل مورد توافق را به شکل اثربخش مطابق با آنچه مالک خود به کار می گیرد، در محل کسب و کار مورد نظر اعمال نماید، به نحوی که خدشه ای به شهرت و تصویر تجاری مالک وارد نشود؛
۶) تضمین کند که همه نیروی انسانی در محل کسب و کار، استانداردهای رفتاری مورد توافق که به صورت مکتوب توسط مالک اعلام شده را رعایت خواهند کرد؛
۷) تضمین کند که همگی مستخدمین او پیش از آغاز به کار در کسب و کار، توسط مالک آموزش ببینند؛

۸) به مالک یا نماینده قانونی وی امکان نظارت و ارزیابی کیفیت ارائه خدمات به طرق مورد توافق اعطاء نماید؛

۹) همه الزامات متعارف منطبق با شرایط این قرارداد که در مواقع مختلف توسط مالک جهت انجام مؤثر کسب و کار اعلام می شود را رعایت کند؛

۱۰) کسب و کار را از طریق یک شرکت بیمه معتبر به میزان کافی در مقابل موارد زیر بیمه کند:

اول- هرگونه ریسک معمول و قابل پیش بینی مرتبط با انجام کسب و کار، شامل هرگونه بی احتیاطی یا هر فعل یا ترک فعل که از سوی کاربر یا هر شخص دیگری که کاربر مسئول اوست ناشی می شود؛

دوم- مسئولیت عمومی و مسئولیت مستخدمین یا صدمات وارده به مشتریان یا هر شخص دیگر یا آسیب به وسایل و ابزار مورد استفاده در کسب و کار؛ همچنین رونوشت مدارک مربوطه را به مالک، بنا به درخواست او، ارائه دهد و کاربر به هر بیمه‌شده اطلاعات کامل مربوط به بیمه را ارائه خواهد کرد و تضمین می‌کند که مرتکب هیچ عملی که بیمه را از اعتبار ساقط کند، نخواهد شد؛ (۱۱) به مالک در مورد هرگونه خسارت، آسیب یا ضرر وارد شده در نتیجه فعل یا ترک فعل ازسوی خود، خسارت پرداخت کند. (۱۲) کاربر نباید تحت هیچ عنوانی برای مالک، در برابر اشخاص ثالث ایجاد تعهد کند.

پ) ارتقای کسب و کار

(۱) کاربر همه تلاش‌های خود را جهت یادگیری و توسعه روش‌های جدید و ارتقاء یافته انجام خدمات و ارتقای سازماندهی فرایندها و سایر تحولات و اصلاحات در خدمات به کار خواهد گرفت. کاربر می‌پذیرد که هرگونه ارتقاء را به‌طور کامل به مالک اطلاع دهد و مالک امکان و مطلوبیت انجام آن تحولات را تشخیص خواهد داد. هرگونه ارتقائی که قابل پتنت شدن نباشد و ازسوی مالک تأیید شده باشد می‌تواند توسط مالک و همگی امتیازگیرندگان او بدون تعهد به کاربر بابت حق امتیاز، مورد استفاده قرار گیرد.

(۲) در مواردی که ارتقاء پتنت می‌شود مالک می‌تواند حداکثر ظرف یک ماه از تاریخ قطعی و اعلام کاربر به وی، تقاضای تملک پتنت را مطرح نماید؛ بهای منصفانه پتنت که مالک مکلف است ظرف یک ماه آن را پرداخت نماید، توسط داور معین می‌شود؛ در صورت عدم رعایت مواعد، مالک حقی نسبت به پتنت کاربر ندارد.

ماده ۶: مکاتبات

الف) هر گونه ایمیلی که از طرف شرکت و کارمندان و عوامل مرتبط به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به شرکت باشد به ایمیل پذیرنده ارسال گردد (خواه قانونی و مجاز باشد یا غیرقانونی و غیرمجاز) از حیث محرمانگی مشمول

تعهدات این قرارداد و ضمانت اجراهای آن برای پذیرنده خواهد بود؛ هر ایمیلی که از ایمیل تعرفه شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تایید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ب) تمام اعلان‌های صادر شده به موجب این قرارداد باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) باشد.

ماده ۷: مدت قرارداد

این قرارداد از تاریخ به مدت ماه/سال معتبر خواهد بود. در صورتی که کاربر قصد خود را برای تمدید قرارداد به طور مکتوب اعلام دارد، مشروط به این که در آن زمان این قرارداد معتبر و جاری باشد و کاربر در حال نقض تعهدات خود طبق قرارداد نباشد، طرفین وارد قرارداد استاندارد جدیدی، به همان شکلی که در زمان تمدید به مجوزگیرندگان جدید عرضه می شود، خواهند شد و قرارداد جدید در تاریخ انقضای این قرارداد عملیاتی می گردد.

ماده ۸: جبران خسارت

الف- انتقال دهنده با امضای این قرارداد متعهد می گردد که در صورت نقض هر یک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده ۱۲ این قرارداد مقرر می شود، به انتقال گیرنده پرداختد.

انتقال گیرنده نیز با امضای این قرارداد متعهد می گردد که در صورت نقض هر یک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده ۱۲ این قرارداد مقرر می شود، به انتقال دهنده پرداختد.

ب- انتقال گیرنده هیچ اقدامی انجام نمی دهد که به حقوق مکتسبه انتقال دهنده خدشه وارد کند. انتقال گیرنده متعهد می شود که به طور کامل و مؤثر خسارت ناشی از ادعاها، تقاضاها، زیان‌ها و هزینه‌هایی که انتقال دهنده در نتیجه نقض این بند و هریک از بندهای دیگر این قرارداد از سوی انتقال گیرنده متحمل شده است را جبران کند.

- پ- (ساز و کارهای پرداخت خسارت یا وجه التزام، براساس توافق طرفین و قوانین حاکم قابل درج در این بند است.)
- ت- (نوع اسناد تجاری یا مالی الزام‌آور جهت جبران خسارات ناشی از تخلفات قراردادی، در این بند مشخص می‌گردد.)
- ث- هریک از طرفین به منظور اعلام هرگونه نقض تعهد، موظف است اظهارنامه رسمی دال بر نوع تخلف را به دیگری ارسال نماید.

ماده ۹: اقامتگاه و مشخصات تماس طرفین

اقامتگاه طرفین، همان نشانی طرفین در ماده (۱) این قرارداد است که طبق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی ملاک عمل می‌باشد و کلیه ابلاغ‌ها به این نشانی و راه‌های ارتباطی مندرج در ماده (۱) معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه‌های الکترونیکی قوه قضائیه (نظیر سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۱۰: فسخ قرارداد

- الف) در صورت عدم پرداخت هریک از مبالغ مندرج در ماده (۳) این قرارداد و گذشت ده روز از موعد پرداخت آن، انتقال‌دهنده می‌تواند قرارداد را فسخ نماید.
- ب) در صورت نقض سایر تعهدات قرارداد، چنانچه علی‌رغم ارسال اظهارنامه از سوی طرفی که حقوق وی نقض شده است، متعهد ظرف ده روز از ابلاغ اظهارنامه، به تعهد خویش عمل ننماید، ارسال‌کننده اظهارنامه می‌تواند قرارداد را فسخ کند؛ تأیید صحت فسخ قرارداد با مرجع حل اختلاف است.
- پ) فسخ یا انقضای این قرارداد خدشه‌ای به حقوق و تعهدات ایجاد شده به‌موجب آن، ظرف هر مدتی قبل از فسخ و هم‌چنین خدشه‌ای به حقوق هیچ‌یک از طرفین در مقابل طرف دیگر در خصوص نقض سابق ضوابط و شرایط این قرارداد وارد نمی‌کند.

ماده ۱۱: محل تنظیم و اجرای قرارداد

محل تنظیم و امضای قرارداد می باشد.
طرفین توافق می نمایند که این قرارداد در (محل اجرای قرارداد) در مدت
مورد توافق، اجرا گردد.

ماده ۱۲: حل اختلاف

۱- در صورت بروز هرگونه اختلاف بین طرفین اعم از این که مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هریک از مواد و پیوست های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و همچنین سایر اختلافات احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارات و غیره اختلاف توسط یک داور که توسط موسسه با شناسه ملی به عنوان مقام ناصب داور تعیین می گردد حل و فصل خواهد شد. رأی داور قطعی و لازم الاجراست.
۲- شرط داوری حاضر مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.
۳- داور، طبق مقررات دارای مسئولیت های حقوقی و قانونی است، لیکن داور بنا به ادله ارائه شده از سوی طرفین تصمیم گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

ماده ۱۳: سایر ضوابط حاکم بر قرارداد

الف- فروش کسب و کار

۱) کاربر نمی تواند امتیاز خود یا هیچ حق یا تعهد دیگری طبق این قرارداد را واگذار کند یا در این خصوص به کسی نمایندگی دهد، اما می تواند کسب و کار خود را با رضایت قبلی مکتوب مالک و طبق شرایط بند بعدی، به فروش رساند و مالک متعهد می شود که به خریدار کسب و کار کاربر که مورد تأیید مالک است، قراردادی برای مدتی که کمتر از سال نباشد و از تاریخ فروش کسب و کار مربوطه آغاز شود، اعطاء نماید و چنان قراردادی باید در قالب قرارداد استاندارد

ارائه شده از سوی مالک به کاربر کنونی باشد؛

۲) شرایط الزامی برای تحصیل رضایت مکتوب مالک جهت فروش کسب‌وکار کاربر، به شرح زیر خواهد بود:

الف- هر خریدار پیشنهادی باید استانداردهای مالک را در تمامی جهات تأمین کند؛
ب- کاربر میزان درصد بهای فروش را در صورتی که مالک خریدار را معرفی کرده باشد و در غیر این صورت میزان درصد را به مالک پرداخت خواهد کرد (جز در موردی که خود مالک، کسب و کار را خریداری نماید که در این صورت چنان درصدهایی به او پرداخت نخواهد شد)؛

پ- کاربر نباید در حال نقض هیچ یک از تعهدات خود به مالک مطابق با ضوابط این قرارداد باشد؛

ت- فروش باید در زمان خود به انجام برسد تا مالک را قادر کند که قرارداد اعطای امتیاز جایگزین را با خریدار، پیش از انقضای قرارداد حاضر، منعقد نماید؛

۳) الف- کاربر رونوشتی از درخواست مکتوب خریدار پیشنهادی را به همراه صورت وضعیت مالی و گزارشی از کسب‌وکار خریدار پیشنهادی و هر اطلاعات دیگری که مالک می‌تواند به‌طور متعارف مطالبه کند، به مالک ارائه خواهد داد؛

ب- به محض دریافت پیشنهاد خرید به همراه موارد مذکور در بند قبل، مالک علاوه بر سایر حقوق خود طبق این قرارداد، می‌تواند کسب و کار کاربر را به همان بها و مطابق با همان شرایط مقرر در پیشنهاد، خریداری کند و این گزینه می‌بایست پس از اعلام مکتوب مراتب به کاربر ظرف روز پس از دریافت پیشنهاد خرید که در حین آن، شرایط پیشنهاد خرید نمی‌تواند تغییر کند، اعمال گردد؛

پ- اگر مالک این گزینه را اعمال نکند و به درخواست خرید رضایت دهد، درصد بهای خرید در اختیار مالک گذاشته می‌شود تا هرگونه تعهد ادا نشده کاربر به مالک، به همراه مبلغ این قرارداد از آن کسر گردد و مابقی حداکثر ظرف روز، به کاربر مسترد گردد.

ت- اگر فروش کسب و کار طبق بند قبل انجام گیرد، شرط رضایت مالک آن است که شرایط پیشنهاد خرید همان شرایط فروش باشد و اگر بهای فروش یا هر شرط مهم دیگر در پیشنهاد خرید تغییر کند، شرایط جدید، پیشنهاد جدید خرید محسوب خواهد شد و باید جهت جایگزینی پیشنهاد خرید اولیه، به مالک ارائه شود.

۵) مالک محق خواهد بود که منافع این قرارداد را به هر شخص دیگر در هر زمان واگذار کند و کاربر را به صورت مکتوب ظرف مدت متعارف (حداکثر یک هفته) پس از این واگذاری مطلع خواهد کرد.

ب- تمامیت قرارداد

این قرارداد و دستورالعمل آن تمامیت قرارداد میان طرفین را تشکیل می دهد و بر هر مذاکره یا توافقی درخصوص موضوع، برتری دارد.

پ- اعراض

استنکاف امتیازدهنده از اعمال هرگونه اختیار اعطاءشده به او طبق این قرارداد یا عدم اصرار او بر رعایت دقیق تعهدات و عرف و رویه طرفین از سوی امتیازگیرنده، اعراض امتیازدهنده از حقوق خود طبق این قرارداد تلقی خواهد شد. اعراض امتیازدهنده درخصوص هریک از تخلفات امتیازگیرنده، حقوق امتیازدهنده در رابطه با هرگونه تخلف بعدی از هر نوع از سوی امتیازگیرنده را تحت تأثیر قرار نخواهد داد و مخدوش نخواهد کرد.

ماده ۱۴: اعتبار نسخ قرارداد

این قرارداد در ... ماده و ... صفحه و در ... نسخه با اعتبار یکسان تنظیم و برابر مواد ۱۰ و ۲۱۹ و ۲۲۳ قانون مدنی معتبر و لازم است.

انتقال دهنده	انتقال گیرنده
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

فصل هفتم:

قرارداد فرانچایز

گفتار اول: شرحی بر قرارداد فرانچایز

فرانچایز (Franchise) یا تلفظ فرانسوی آن فرانسیز دو واژه مترادف هستند و منظور از آن، نوعی روش توسعه کسب و کار است که یک برند مشهورتر مجوز استفاده از علامت و سیستم کسب و کار خود را به یک کسب و کار دیگر اعطاء می‌کند؛ قرارداد فرانچایز، نه تنها متضمن حق استفاده از علامت تجاری فرانچایزر (Franchisor) است بلکه فرانچایزی (Franchisee) از دانش مدیریتی و روش کسب و کار فرانچایزر هم بهره می‌برد.

قرارداد فرانچایز نسبت به قرارداد لیسانس از جهتی عام‌تر است زیرا هر قرارداد فرانچایزی لزوماً متضمن حق بهره‌برداری از مال فکری است؛ به عبارت دیگر قرارداد فرانچایز، در دل خود قرارداد لیسانس را نیز دارد؛ ولی از جهت دیگر محدودتر است زیرا فرانچایز ناظر به نام و علامت تجاری است در حالیکه قرارداد لیسانس می‌تواند ناظر به حق اختراع یا طرح صنعتی نیز باشد.

یکی از ویژگی‌های بارز در فرانچایز، الزام فرانچایزی به رعایت ضوابط و استانداردهای تعیین شده از فرانچایزر در انجام کسب و کار است که نظارت فرانچایزر بر اقدامات فرانچایزی را هم به دنبال دارد؛ با وجود این، فرانچایزی نماینده فرانچایزر به معنای خاص محسوب نمی‌شود و اصولاً نمی‌تواند به نیابت از فرانچایزر تعهدی به اشخاص ثالث بدهد؛ به عبارت دیگر اصولاً قراردادهای فرانچایزی (Franchisee) به نام و حساب خودش منعقد می‌شود و مسئولیت اجرا نیز با خود اوست.

گفتار دوم: نمونه قرارداد فرانچایز

ماده ۱: طرفین قرارداد

آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی

اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **فرانچایز یا امتیاز دهنده** نامیده می‌شود؛ و آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت/ شناسه ملی/ شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر/ مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **فرانچایز یا امتیاز گیرنده** نامیده می‌شود.

ماده ۲: موضوع قرارداد

- ۱- اعطای حق پیشبرد کسب و کار، بهره‌برداری از دانش عملی و استفاده از علائم از سوی امتیاز دهنده به امتیاز گیرنده، در بازه زمانی اعتبار این قرارداد و طبق ضوابط و شرایط مندرج در ذیل؛
- ۲- گسترش عرضه خدمات توسط امتیاز دهنده و اعطای حقوق مندرج در این قرارداد به امتیاز گیرنده؛
- ۳- تحصیل حق عرضه خدمات مورد امتیاز تحت علائم تجاری مربوطه، در بازه زمانی اعتبار این قرارداد و مطابق با برنامه عملیاتی، توسط امتیاز گیرنده.

ماده ۳: مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت

امتیاز گیرنده حسب توافق موارد زیر را به امتیاز دهنده پرداخت می‌نماید:

- الف- هزینه اعطای امتیاز به میزان تعیین شده، بلافاصله پس از امضای قرارداد.
 - ب- هزینه آموزش اولیه و مستمر، بنابه درخواست امتیاز دهنده و پیش از دریافت آموزش اولیه.
 - پ- هزینه ماهانه مدیریت خدمات، برابر با درصد گردش ماه قبل.
 - ت- درصد از فروش ناخالص به عنوان سهم تبلیغات به امتیاز دهنده.
- تبصره: امتیاز دهنده اسناد این پرداخت‌ها را نگهداری می‌کند و مبالغ را به حساب

بانکی مجزایی که به این منظور افتتاح می شود، واریز می نماید. امتیازدهنده این مبالغ را صرفاً برای تبلیغات خدمات در زمینه ها و در گستره جغرافیایی مورد توافق صرف می کند.

ماده ۴: تعهدات امتیازدهنده

امتیازدهنده:

الف- امتیازگیرنده را در ایجاد و پیشبرد کسب و کار و براساس دستورالعمل پیوست که حق مالکیت فکری آن متعلق به امتیازدهنده است، کمک می نماید.

ب- امتیازگیرنده و کارکنان قبلی و جدید او را برای پیشبرد صحیح کسب و کار، براساس تعرفه مندرج در دستورالعمل، آموزش می دهد.

پ- امتیازگیرنده و کارکنان قبلی و جدید او را پیرامون خدمات موضوع امتیاز، براساس تعرفه مندرج در دستورالعمل، آموزش می دهد.

تبصره: هزینه های مندرج در دستورالعمل براساس یک و نیم برابر نرخ شاخص سالانه اعلامی بانک مرکزی از تاریخ انعقاد قرارداد افزایش می یابد.

ت- به کاربر کمک و مشاوره مستمر و متناسب، برای پیشبرد مؤثر کسب و کار ارائه خواهد کرد؛

ث- تعهد می کند که دستورالعمل، متناسب با ارتقای کسب و کار، به روزرسانی می شود.

ماده ۵: تعهدات امتیازگیرنده

الف- تعهدات امتیازگیرنده در رابطه با علائم تجاری

(۱) امتیازگیرنده تعهد می دهد که از علائم صرفاً به منظور ارتقای کسب و کار استفاده نماید و هرگونه استفاده مطابق با دستورالعمل مورد توافق امتیازدهنده است؛

(۲) امتیازگیرنده تعهد می کند عملی که به شهرت مالک خدشه وارد می کند و یا حقوق مالکیت فکری مالک را به چالش می کشد، انجام ندهد؛

(۳) در صورتی که امتیازگیرنده از نقض علائم توسط هر شخص دیگر که در حال

تجارت با علائمی مشابه یا همسان با علائم موضوع این قرارداد است، آگاه شود، فوراً (حداکثر ۷) روز امتیازدهنده را به‌طور مکتوب مطلع می‌کند؛
(۴) امتیازگیرنده علائم را فقط در ارتباط با خدمات موضوع امتیاز، استفاده می‌کند؛

(۵) امتیازگیرنده همه الزاماتی را که امتیازدهنده طبق دستورالعمل درخصوص استفاده و بهره‌برداری از علامت، مقرر و به‌صورت مکتوب به او اعلام می‌دارد، رعایت می‌کند؛

(۶) امتیازگیرنده تضمین می‌کند که هرگونه تجهیزاتی که توسط او در انجام خدمات مورد استفاده قرار می‌گیرد، حامل آن دسته عبارات، نقشه‌ها یا طرح‌ها با چنان برجستگی یا رنگی است که توسط امتیازدهنده مقرر شده و به‌صورت مکتوب اعلام گردیده است؛

(۷) امتیازگیرنده موظف است در صورت اعلام امتیازدهنده، در فرایند ثبت علامت با هزینه امتیازدهنده مشارکت نماید.

ب- تعهدات امتیازگیرنده در رابطه با تجهیزات
امتیازگیرنده موافقت می‌کند که در جهت حفاظت از حقوق مالکیت فکری امتیازدهنده و حفظ هویت و شهرت معمول شبکه تجاری، از دستورالعمل مورد توافق مرتبط با تجهیزات تبعیت کند.

پ- تعهدات عمومی امتیازگیرنده
به‌منظور حفظ استانداردهای یکپارچه خدمات و برای حفاظت از حقوق مالکیت فکری امتیازدهنده و حفظ هویت و شهرت معمول شبکه تجاری، امتیازگیرنده موافقت می‌نماید که:

- (۱) کسب و کار را تحت علائم معین و نه هیچ علامت دیگری، پیش برد؛
- (۲) کسب و کار را از مکانی غیر از محل تعیین شده، بدون موافقت قبلی مکتوب امتیازدهنده، منتقل نکند؛
- (۳) کسب و کار را به‌صورت رسمی، از تاریخ آغاز کند؛

۴) خدمات را در محل تعیین شده بین ساعات تا روز تا ارائه کند؛
۵) اقدامات متعارف منطبق با استانداردها و دستورالعمل مورد توافق را مطابق با آنچه امتیازدهنده خود به کار می گیرد، در محل کسب و کار موردنظر اعمال نماید، به نحوی که خدشه ای به شهرت و تصویر تجاری امتیازدهنده وارد نشود؛
۶) تضمین کند که همه نیروی انسانی در محل کسب و کار، استانداردهای رفتاری مورد توافق که به صورت مکتوب توسط امتیازدهنده اعلام شده را رعایت خواهند کرد؛

۷) تضمین کند که کارکنان او پیش از آغاز به کار در کسب و کار، توسط امتیازدهنده آموزش ببینند؛

۸) به امتیازدهنده یا نماینده قانونی وی امکان نظارت و ارزیابی کیفیت ارائه خدمات به طرق موردتوافق اعطاء نماید؛

۹) همه الزامات مندرج در این قرارداد که در دستورالعمل توسط امتیازدهنده جهت انجام مؤثر کسب و کار اعلام می شود را رعایت کند؛

۱۰) کسب و کار را از طریق یک شرکت بیمه معتبر به میزان کافی در مقابل موارد زیر بیمه کند:

اول- هرگونه ریسک معمول و قابل پیش بینی مرتبط با انجام کسب و کار، شامل هرگونه بی احتیاطی یا هر فعل یا ترک فعل ازسوی امتیازگیرنده یا هر شخص دیگری که امتیازگیرنده مسئول اوست ناشی می شود؛

دوم- مسئولیت مدنی و مسئولیت کارکنان یا صدمات وارده به مشتریان یا هر شخص دیگر یا آسیب به وسایل و ابزار مورد استفاده در کسب و کار؛ و رونوشت مدارک مربوطه را به امتیازدهنده، بنا به درخواست او، ارائه دهد و امتیازگیرنده به هر بیمه شده اطلاعات کامل مربوط به بیمه را ارائه می کند و تضمین می کند که مرتکب هیچ عملی که بیمه را از اعتبار ساقط کند، نخواهد شد؛

۱۱) به امتیازدهنده در مورد هرگونه خسارت، آسیب یا ضرر وارد شده در نتیجه فعل یا ترک فعل ازسوی خود، خسارت پرداخت کند.

۱۲) امتیازگیرنده نباید تحت هیچ عنوانی برای امتیازدهنده در برابر اشخاص ثالث

ایجاد تعهد نماید.

ت- ارتقای کسب و کار

امتیازگیرنده تلاش خود را جهت یادگیری و توسعه روش‌های جدید و ارتقاء یافته انجام خدمات و ارتقای سازماندهی فرایندها و سایر تحولات و اصلاحات در خدمات حسب رویه‌های ابلاغی به کار می‌گیرد. امتیازگیرنده می‌پذیرد که هرگونه ارتقاء را به طور کامل به امتیازدهنده اطلاع دهد و امتیازدهنده امکان و مطلوبیت انجام آن تحولات را تشخیص می‌دهد. هرگونه ارتقائی که قابل پتنت شدن نباشد و ازسوی امتیازدهنده تأیید شده باشد می‌تواند توسط امتیازدهنده و همگی امتیازگیرندگان اوبدون تعهد به امتیازگیرنده بابت حق امتیاز، مورد استفاده قرار گیرد.

ماده ۶: مکاتبات

الف) هر گونه ایمیلی که از طرف شرکت و کارمندان و عوامل مرتبط به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به شرکت باشد به ایمیل پذیرنده ارسال گردد (خواه قانونی و مجاز باشد یا غیرقانونی و غیرمجاز) از حیث محرمانگی مشمول تعهدات این قرارداد و ضمانت اجراهای آن برای پذیرنده خواهد بود؛ هر ایمیلی که از ایمیل تعرفه شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تأیید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ب) تمام اعلان‌های صادر شده به موجب این قرارداد باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) باشد.

ماده ۷: مدت قرارداد

این قرارداد از تاریخ به مدت ماه/سال معتبر خواهد بود. در صورتی که قبل از خاتمه قرارداد، امتیازگیرنده قصد خود را برای تمدید قرارداد به طور مکتوب اعلام دارد، مشروط به این که امتیازگیرنده مرتکب نقض تعهدات خود نشده باشد قرارداد برای مدت مشابه تمدید می‌گردد.

ماده ۸: حسابرسی

الف- امتیازگیرنده اسناد مرتبط با کسب و کار را نگهداری می کند و یک حسابدار مورد تأیید به منظور تنظیم حساب های سالانه کسب و کار به کار می گیرد. امتیازگیرنده موارد زیر را به امتیازدهنده ارائه می کند:

۱) گزارش حسابرسی گردش ناخالص امتیازگیرنده که مطابق با این قرارداد محاسبه شده است، ظرف سی روز پس از پایان هر سال مالی؛

۲) گزارش حساب های سود و زیان حسابرسی شده و ترازنامه مالی امتیازگیرنده و هر اطلاعات حسابداری و مالی دیگر مرتبط با کسب و کار که به طور متعارف از ناحیه امتیازدهنده مطالبه می شود، ظرف ۹۰ روز پس از پایان هر سال مالی؛

۳) امتیازگیرنده هرگونه مدرک که در بندهای الف و ب مقرر شده و پس از خاتمه این قرارداد باید تنظیم شود اما با هر دوره مالی مرتبط است که جزئاً یا کلاً در بازه زمانی این قرارداد قرار می گیرد را به امتیازدهنده ارائه می کند.

ب- امتیازدهنده یا حسابدار او یا نماینده مجاز از طرف او، مجاز به بازرسی و حسابرسی اسناد حسابداری و همه اسناد پشتیبان متعلق به امتیازگیرنده مرتبط با کسب و کار او، در هر زمان و در ارتباط با تمامی یا بخشی از دوره زمانی این قرارداد و ظرف شش ماه پس از دریافت اسناد حسابرسی یک دوره زمانی این قرارداد تا خاتمه یا فسخ قرارداد یا فروش یا انتقال کسب و کار امتیازگیرنده از سوی امتیازدهنده به امتیازگیرنده جدید، با اعلام مکتوب به امتیازگیرنده در خصوص چنان بازرسی یا حسابرسی، هستند؛

در صورتی که گزارش حسابرسی یا هر بازرسی دوره ای دیگر نشان دهد که حساب های امتیازگیرنده در خصوص محاسبه پرداخت های منطبق با این قرارداد و/یا هر موضوع مالی دیگر، ناصحیح است، امتیازگیرنده متعهد است که فوراً (حداکثر ظرف ۷ روز) نقص در مقدار محاسبه شده یا نقص سیستم حسابداری بنا به مورد را برطرف کند.

ماده ۹: نظارت و ارزیابی

طرفین، جهت نظارت و ارزیابی جریان کسب و کار توسط امتیازدهنده، بر روش‌های زیر توافق می‌نمایند:

(۱) سنجش رضایت مشتریان؛

(۲) بازرسی حضوری و میدانی؛

(۳) تحقیقات صنفی؛

(۴)

ماده ۱۰: جبران خسارت

الف- امتیازدهنده با امضای این قرارداد متعهد می‌گردد که در صورت نقض هر یک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده این قرارداد مقرر می‌شود، به امتیازگیرنده بپردازد. امتیازگیرنده نیز با امضای این قرارداد متعهد می‌گردد که در صورت نقض هر یک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده این قرارداد مقرر می‌شود، به امتیازدهنده بپردازد.

ب- امتیازگیرنده هیچ اقدامی انجام نمی‌دهد که به حقوق مکسبیه انتقال‌دهنده خدشه وارد کند. امتیازگیرنده متعهد می‌شود که به‌طور کامل و مؤثر خسارت ناشی از ادعاهای، تقاضاهای، زیان‌ها و هزینه‌هایی که امتیازدهنده در نتیجه نقض این بند و هر یک از بندهای دیگر این قرارداد از سوی امتیازگیرنده متحمل شده است را جبران کند.

پ- (ساز و کارهای پرداخت خسارت یا وجه التزام، براساس توافق طرفین و قوانین حاکم قابل درج در این بند است.)

ت- (نوع اسناد تجاری یا مالی الزام‌آور جهت جبران خسارات ناشی از تخلفات قراردادی، در این بند مشخص می‌گردد.)

ث- هر یک از طرفین به منظور اعلام هرگونه نقض تعهد، موظف است اظهارنامه

رسمی دال بر نوع تخلف را به دیگری ارسال نماید.

ماده ۱۱: اقامتگاه و مشخصات تماس طرفین

اقامتگاه طرفین، همان نشانی طرفین در ماده (۱) این قرارداد است که طبق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی ملاک عمل می‌باشد و کلیه ابلاغ‌ها به این نشانی و راه‌های ارتباطی مندرج در ماده (۱) معتبر است. تبصره- ابلاغ از طریق سامانه‌های الکترونیکی قوه قضائیه (نظیر سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۱۲: فسخ قرارداد

امتیازدهنده می‌تواند این قرارداد را در شرایط زیر از طریق اعلام مکتوب به امتیازگیرنده فسخ کند:

الف- اگر امتیازگیرنده مرتکب هرگونه نقض تعهدات خود طبق این قرارداد شده باشد یا از جبران خسارت بابت هرگونه نقض تعهد ظرف مدت روز از زمان دریافت ابلاغ مکتوب امتیازدهنده در این خصوص، استنکاف کرده باشد؛
ب- اگر امتیازگیرنده متوقف یا ورشکسته شود.

پ- اگر هرگونه مبلغ یا سند مقرر طبق این قرارداد پرداخت نشده یا در دیرترین زمان ممکن ظرف روز پس از تاریخ تأدیه آن، پرداخت شده باشد؛

ت- اگر امتیازگیرنده کسب و کار خود را متوقف کند یا در این جهت اقدام کند؛
تبصره- فسخ یا انقضای این قرارداد خدشه‌ای به حقوق و تعهدات ایجاد شده به موجب آن، ظرف هر مدتی پس از فسخ و هم‌چنین خدشه‌ای به حقوق هیچ‌یک از طرفین در مقابل طرف دیگر در خصوص نقض سابق ضوابط و شرایط این قرارداد وارد نمی‌کند.

ماده ۱۳: محل تنظیم و اجرای قرارداد

محل تنظیم و امضای قرارداد می‌باشد.

طرفین توافق می‌نمایند که این قرارداد در (محل اجرای قرارداد) در مدت

مورد توافق، اجرا گردد.

ماده ۱۴: حل اختلاف

۱- در صورت بروز هر گونه اختلاف بین طرفین اعم از این که مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هریک از مواد و پیوست‌های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و همچنین سایر اختلافات احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارات و غیره اختلاف توسط یک داور که توسط موسسه با شناسه ملی به عنوان مقام ناصب داور تعیین می‌گردد حل و فصل خواهد شد. رأی داور قطعی و لازم‌الاجراست.

۲- شرط داوری حاضر مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.

۳- داور طبق مقررات دارای مسئولیت‌های حقوقی و قانونی است، لیکن داور بنا به ادله ارائه‌شده از سوی طرفین تصمیم‌گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

ماده ۱۵: سایر ضوابط حاکم بر قرارداد

الف- فروش کسب و کار

۱) امتیازگیرنده نمی‌تواند امتیاز خود یا هیچ حق یا تعهد دیگری طبق این قرارداد را واگذار کند یا در این خصوص به کسی نمایندگی دهد، اما می‌تواند کسب و کار خود را با رضایت قبلی مکتوب امتیازدهنده و طبق شرایط بند بعدی، به فروش رساند و امتیازدهنده متعهد می‌شود که به خریدار کسب و کار امتیازگیرنده که مورد تأیید امتیازدهنده است، قراردادی برای مدتی که کمتر از سال نباشد و از تاریخ فروش کسب و کار مربوطه آغاز شود، اعطاء نماید و چنان قراردادی باید در قالب قرارداد استاندارد ارائه‌شده از سوی امتیازدهنده به امتیازگیرنده کنونی باشد؛

۲) شرایط الزامی برای تحویل رضایت مکتوب امتیازدهنده جهت فروش کسب و کار امتیازگیرنده، به شرح زیر است:

الف- هر خریدار پیشنهادی باید استانداردهای امتیازدهنده را در تمامی جهات تأمین کند؛

ب- امتیازگیرنده میزان درصد بهای فروش را در صورتی که امتیازدهنده خریدار را معرفی کرده باشد و در غیر این صورت میزان درصد را به امتیازدهنده پرداخت می کند (جز در موردی که امتیازدهنده خود، کسب و کار را خریداری نماید که در این صورت چنان درصدهایی به او پرداخت نمی شود)؛

پ- امتیازگیرنده نباید در حال نقض هیچ یک از تعهدات خود به امتیازدهنده مطابق با ضوابط این قرارداد باشد؛

ت- فروش باید در زمان خود به انجام برسد تا امتیازدهنده را قادر کند که قرارداد اعطای امتیاز جایگزین را با خریدار، پیش از انقضای قرارداد حاضر، منعقد نماید؛

۳) الف- امتیازگیرنده رونوشتی از درخواست مکتوب خریدار پیشنهادی را به همراه صورت وضعیت مالی و گزارشی از کسب و کار خریدار پیشنهادی و هر اطلاعات دیگری که امتیازدهنده می تواند به طور متعارف مطالبه کند، به امتیازدهنده ارائه می دهد؛

ب- به محض دریافت پیشنهاد خرید به همراه موارد مذکور در بند قبل، امتیازدهنده علاوه بر سایر حقوق خود طبق این قرارداد، می تواند کسب و کار امتیازگیرنده را به همان بها و مطابق با همان شرایط مقرر در پیشنهاد، خریداری کند و این گزینه می بایست پس از اعلام مکتوب مراتب به امتیازگیرنده ظرف روز پس از دریافت پیشنهاد خرید که در حین آن، شرایط پیشنهاد خرید نمی تواند تغییر کند، اعمال گردد؛

پ- اگر امتیازدهنده این گزینه را اعمال نکند و به درخواست خرید رضایت دهد، درصد بهای خرید در اختیار امتیازدهنده گذاشته می شود تا هرگونه تعهد ادا نشده امتیازگیرنده به امتیازدهنده، به همراه مبلغ این قرارداد را کسر کرده و مابقی را حداکثر ظرف روز به امتیازگیرنده مسترد کند.

ت- اگر فروش کسب و کار طبق بند قبل انجام گیرد، شرط رضایت امتیازدهنده آن است که شرایط پیشنهاد خرید همان شرایط فروش باشد و اگر بهای فروش یا

هر شرط مهم دیگر در پیشنهاد خرید تغییر کند، شرایط جدید، پیشنهاد جدید خرید محسوب است و باید جهت جایگزینی پیشنهاد خرید اولیه، به امتیازدهنده ارائه شود. (۴) این قرارداد فقط در صورتی به امتیازدهنده عرضه می‌شود که به عنوان یک شخص حقیقی باشد و اگر امتیازگیرنده قصد دارد که ساختار تجارت خود را به یک شرکت مدنی یا یک شرکت تجاری یا هر شکل دیگر تغییر دهد،

توافق بر این است که چنان تغییری واگذاری این قرارداد تلقی می‌شود که نیازمند کسب رضایت قبلی مکتوب امتیازدهنده است؛

(۵) امتیازدهنده محق خواهد بود که منافع این قرارداد را به هر شخص دیگر در هر زمان واگذار کند و امتیازگیرنده را به صورت مکتوب ظرف مدت متعارف (حداکثر ۷ روز) پس از این واگذاری مطلع می‌کند.

ب- تمامیت قرارداد

این قرارداد و دستورالعمل آن تمامیت قرارداد میان طرفین را تشکیل می‌دهد و بر هر مذاکره یا توافقی در خصوص موضوع، برتری دارد.

ماده ۱۶: اعتبار نسخ قرارداد

این قرارداد در ... ماده و ... صفحه و در ... نسخه با اعتبار یکسان تنظیم و برابر مواد ۱۰ و ۲۱۹ و ۲۲۳ قانون مدنی معتبر و لازم است.

انتقال دهنده	انتقال گیرنده
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

پیوست:

دستورالعمل اجرای قرارداد

.....

فصل هشتم:

**قرارداد انتقال فناوری
یا دانش فنی**

گفتار اول: شرحی بر قرارداد انتقال فناوری

استفاده از دانش فنی که به صورت اختراع ثبت شده است منوط به اجازه مالک آن است و شخص دیگری حق استفاده از آن را ندارد؛ با وجود این گاهی صرف اجازه مالک کافی نیست زیرا دانش استفاده از اختراع وجود ندارد و لازم است لیسانس گیرنده، لیسانس دهنده را ملزم به انتقال دانش فنی نیز بنماید؛ در مقابل گاهی دانش فنی در قالب اختراع ثبت شده است؛ اگرچه در فرض اخیر منع قانونی جهت استفاده از دانش فنی وجود ندارد لیکن ممکن است دانش اخیر محرمانه باقی مانده و در دسترس عموم نباشد؛ همچنین ممکن است اختراعی ثبت شده و منقضی شده باشد و علی رغم؛ افشاء عمومی اختراع و فقدان حمایت از آن، باز هم به دلیل عدم تسلط بر دانش فنی امکان استفاده از آن مهیا نباشد؛ لذا در هر سه فرض بالا، نیازمند انعقاد قرارداد انتقال فناوری هستیم. بدیهی است که انتقال فناوری که متضمن اعطای حق لیسانس هم باشد عرفاً هزینه بیشتری برای گیرنده به همراه دارد لذا تشخیص این موضوع که انتقال فناوری مشمول کدام یک از فروض ذکر شده است به لحاظ ارزش گذاری واجد اهمیت است؛ نکته دیگر اینکه برای انتقال مؤثر فناوری لازم است، انتقال گیرنده از مشاور مجرب در زمینه فناوری موضوع قرارداد استفاده نماید تا امکان تبیین جزئیات تعهدات انتقال دهنده فراهم شود؛ ایجاد شرکت مشترک و بومی کردن دانش و یا آموزش مؤثر کارکنان انتقال گیرنده از دیگر نکات مهمی است که باید به آن توجه نمود؛ شایان ذکر است در پیوست کتاب حاضر، نمونه قرارداد واگذاری دانش فنی، ابلاغی سازمان برنامه و بودجه کشور نیز آورده شده است که می تواند مورد استفاده علاقه مندان این حوزه قرار گیرد.

گفتار دوم: نمونه قرارداد انتقال فناوری

ماده ۱: طرفین قرارداد

آقای/ خانم/ سازمان/ شرکت ، یک شخص حقیقی/ سازمان/ شرکت

تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت / شناسه ملی / شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر / مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **انتقال‌دهنده** نامیده می‌شود؛

و آقای / خانم / سازمان / شرکت ، یک شخص حقیقی / سازمان / شرکت تشکیل شده و موجود طبق قوانین کشور ، به شماره ثبت / شناسه ملی / شماره ملی ، مستند به روزنامه رسمی شماره ... با مقر / مرکز اصلی به نشانی اقامتگاه کد پستی ، به نشانی ایمیل ، و/یا به نمایندگی به سمت ، که در این قرارداد اختصاراً **انتقال‌گیرنده** نامیده می‌شود.

ماده ۲: موضوع قرارداد

الف- موضوع این قرارداد، انتقال فناوری موضوع حق اختراع / سر تجاری، در حوزه که دارای کاربرد در زمینه است، می‌باشد. شرح تفصیلی فناوری مورد انتقال به صورت جامع و کامل در پیوست شماره ۱ این قرارداد آمده است. ب- فهرست تفصیلی کالاها / خدماتی که فناوری موضوع این قرارداد بر آنها اعمال می‌گردد به صورت دقیق و کامل در پیوست شماره ۲ این قرارداد آمده است. پ- حقوقی که انتقال‌دهنده با انتقال فناوری موضوع این قرارداد به انتقال‌گیرنده منتقل می‌کند، بدین شرح است:

الف- ساخت و تولید (کلی یا جزئی، انحصاری یا غیرانحصاری)

ب- عرضه برای فروش (کلی یا جزئی، انحصاری یا غیرانحصاری)

پ- فروش (کلی یا جزئی، انحصاری یا غیرانحصاری)

ت- واردات (کلی یا جزئی، انحصاری یا غیرانحصاری)

ث- انتقال فناوری باید به نحو مؤثر انجام پذیرد تا انتقال‌گیرنده را در تولید کالای با کیفیت موضوع قرارداد توانمند سازد.

..... (سایر)

ماده ۳: مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت

الف- بهای اولیه انتقال فناوری توسط انتقال گیرنده به انتقال دهنده، هم‌زمان با اجرای این قرارداد، به ارزش پرداخت می‌شود.

ب- حق امتیاز انتقال فناوری موضوع قرارداد در بازه‌های زمانی ماهه/ساله تا زمان خاتمه اجرای قرارداد، به‌ازای هر مرحله ریال، ازطرف انتقال گیرنده به انتقال دهنده، پرداخت می‌شود. ملاک تعیین بازه‌های زمانی فوق‌الذکر، زمان‌بندی تولید و تجاری‌سازی فناوری موضوع قرارداد است که تنظیم و ارائه آن، جزء تعهدات انتقال گیرنده است. میزان هر مرحله از حق امتیاز، با توجه به کاهش یا افزایش تولید و هم‌چنین نرخ تورم در کشور محل وقوع/اجرای قرارداد، با توافق طرفین قابل تغییر یا تعدیل است. در صورت تأخیر انتقال گیرنده در ارائه زمان‌بندی تولید و تجاری‌سازی فناوری موضوع قرارداد، او ملزم به جبران خسارت به ترتیب مقرر در ماده ۹ است. در صورت استنکاف انتقال گیرنده از انجام این تعهد، انتقال دهنده حق فسخ قرارداد را دارد.

نحوه پرداخت بهای اولیه و حق امتیاز، از طریق تنظیم و ارائه اسناد تجاری معتبر (حسب توافق) به نام انتقال دهنده می‌باشد.

ماده ۴: تعهدات انتقال دهنده

- انتقال دهنده با امضای این قرارداد نسبت به موارد زیر تعهد می‌نماید:
- ۱- در زمان اجرای قرارداد، مالک فناوری موضوع قرارداد است؛
 - ۲- در صورتی که انتقال دهنده خود قبلاً تحصیل مجوز کرده است، اجازه انتقال فناوری توسط صاحب فناوری صریحاً به او داده شده است؛
 - ۳- فناوری موضوع قرارداد، فناوری اصیل است؛
 - ۴- در صورت وجود حق اختراع، گواهی‌نامه حق اختراع معتبر باشد؛
 - ۵- در صورت وجود حق اختراع، این حق ازسوی شخص یا اشخاص ثالث نقض نشده است؛
 - ۶- با انتقال فناوری موضوع قرارداد، اجازه بهره‌برداری از حق اختراع یا هر حق

- مالکیت فکری دیگر که فناوری مذکور دارای آن است، به انتقال‌گیرنده داده شود؛
- ۷- کالا/خدمتی که از فناوری موضوع قرارداد به دست می‌آید، دارای کیفیت فنی و کاربردی اعلام‌شده توسط انتقال‌دهنده می‌باشد؛
- ۸- در صورتی که کالاها/خدماتی از فناوری موضوع قرارداد به دست آید و کیفیت فنی و کاربردی مناسب نداشته باشد، آن کالاها/خدمات را از انتقال‌گیرنده خریداری می‌کند.
- ۹- در صورت مطالبه انتقال‌گیرنده، به او کمک فنی و آموزش لازم ارائه می‌دهد؛
- ۱۰- کارکنان انتقال‌گیرنده را مطابق جزئیات پیوست قرارداد آموزش دهد.

ماده ۵: تعهدات انتقال‌گیرنده

- انتقال‌گیرنده با امضای این قرارداد نسبت به موارد زیر تعهد می‌نماید:
- ۱- پرداخت بهای اولیه و حق امتیاز تعیین‌شده به انتقال‌دهنده؛
- ۲- حفظ محرمانگی اطلاعات مربوط به فناوری موضوع قرارداد، جز در موارد مصرح در این قرارداد؛
- ۳- بهره‌برداری از فناوری موضوع قرارداد با حداکثر ظرفیت مورد توافق؛
- ۴- گزارش‌دهی در خصوص جزئیات تولید؛
- ۵- تنظیم و ارائه زمان‌بندی تولید و تجاری‌سازی فناوری موضوع قرارداد ظرف ماه پس از اجرایی‌شدن قرارداد.

ماده ۶: تعهدات مشترک

۱. محرمانگی موضوع قرارداد
- طرفین قرارداد متعهد هستند، جز در موارد مصرح در بند بعد، محرمانگی تمامی اطلاعات مربوط به فناوری موضوع قرارداد را رعایت نمایند. متخلف از رعایت مفاد این بند، ملزم به پرداخت خسارت معادل است.
۲. موارد مجاز برای افشاء
- هر یک از طرفین قرارداد فقط در موارد مصرح در پیوست شماره ۳ این قرارداد،

مجاز به افشای اطلاعات مربوط به فناوری موضوع قرارداد است.

۳. منع رویه‌های ضدرقابتی

طرفین با امضای این قرارداد متعهد می‌گردند که در اجرای مفاد آن، از اتخاذ رویه‌های ضدرقابتی اجتناب نمایند.

ماده ۷: مکاتبات

الف) هر گونه ایمیلی که از طرف شرکت و کارمندان و عوامل مرتبط به آن یا ایمیلی که متضمن اطلاعات مربوط به شرکت باشد به ایمیل پذیرنده ارسال گردد (خواه قانونی و مجاز باشد یا غیرقانونی و غیرمجاز) از حیث محرمانگی مشمول تعهدات این قرارداد و ضمانت اجراهای آن برای پذیرنده خواهد بود؛ هر ایمیلی که از ایمیل تعرفه شده در ماده ۱ ارسال گردد به منزله تایید و رضایت ارسال کننده آن ایمیل به محتوای آن است و نیازی به امضای مجدد ندارد.

ب) تمام اعلان‌های صادر شده به موجب این قرارداد باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی) باشد.

ماده ۸: مدت قرارداد

الف- تاریخ انعقاد قرارداد می‌باشد.

ب- تحویل و ارائه اطلاعات مندرج در مستندات مذکور در این قرارداد تا تاریخ انجام است.

پ- تاریخ اجرایی شدن این قرارداد ماه پس از اجرای مفاد بند ب است.

ماده ۹: جبران خسارت

الف- امتیازدهنده با امضای این قرارداد متعهد می‌گردد که در صورت نقض هر یک از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده ۱۳ این قرارداد مقرر می‌شود، به امتیازگیرنده بپردازد. امتیازگیرنده نیز با امضای این قرارداد متعهد می‌گردد که در صورت نقض هر یک

از تعهدات قراردادی یا قانونی، غرامتی به میزانی که پس از طی فرآیند حل اختلاف مقرر در ماده ۱۳ این قرارداد مقرر می‌شود، به امتیازدهنده پیردازد.

ب- امتیازگیرنده هیچ اقدامی انجام نمی‌دهد که به حقوق مکسبیه انتقال‌دهنده خدشه وارد کند. امتیازگیرنده متعهد می‌شود که به‌طور کامل و مؤثر خسارت ناشی از ادعاهای، تقاضاهای، زیان‌ها و هزینه‌هایی که امتیازدهنده در نتیجه نقض این بند و هریک از بندهای دیگر این قرارداد از سوی امتیازگیرنده متحمل شده است را جبران کند.

پ- (سازوکارهای پرداخت خسارت یا وجه التزام، براساس توافق طرفین و قوانین حاکم قابل درج در این بند است.)

ت- (نوع اسناد تجاری یا مالی الزام‌آور جهت جبران خسارات ناشی از تخلفات قراردادی، در این بند مشخص می‌گردد.)

ث- هریک از طرفین به منظور اعلام هرگونه نقض تعهد، موظف است اظهارنامه رسمی دال بر نوع تخلف را به دیگری ارسال نماید.

ماده ۱۰: اقامتگاه و مشخصات تماس طرفین

اقامتگاه طرفین، همان نشانی طرفین در ماده (۱) این قرارداد است که طبق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی ملاک عمل می‌باشد و کلیه ابلاغ‌ها به این نشانی و راه‌های ارتباطی مندرج در ماده (۱) معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه‌های الکترونیکی قوه قضائیه (نظیر سامانه ثنا) نیز معتبر است.

ماده ۱۱: اصلاح، فسخ و واگذاری قرارداد

الف- طرفین قرارداد توافق می‌نمایند که در هر زمان، در صورت ضرورت و حصول توافق متقابل، قرارداد حاضر مورد بازبینی و اصلاح قرار گیرد.

ب- طرفین قرارداد توافق می‌نمایند که هریک از آن‌ها بتواند در هر زمان، در صورت پرداخت خسارت به میزان درصد بهای اولیه انتقال فناوری

موضوع قرارداد و تعیین تکلیف فناوری و یا کالاها و خدمات تولید شده حسب ضرورت، آن را فسخ نماید.

پ- واگذاری قرارداد ممکن نیست مگر با رضایت طرف مقابل

ماده ۱۲: محل تنظیم و اجرای قرارداد

محل تنظیم و امضای قرارداد می باشد.

طرفین توافق می نمایند که این قرارداد در (محل اجرای قرارداد) در مدت موردتوافق، اجرا گردد.

ماده ۱۳: حل اختلاف

۱- در صورت بروز هرگونه اختلاف بین طرفین اعم از این که مربوط به اجرای تعهدات موضوع قرارداد یا مربوط به تفسیر و تعبیر هریک از مواد و پیوست های آن و یا تخلفی در خصوص تعهدات این قرارداد باشد و هم چنین سایر اختلافات احتمالی از قبیل فسخ یا بطلان و خسارات و غیره اختلاف توسط یک داور که توسط موسسه با شناسه ملی به عنوان مقام ناصب داور تعیین می گردد حل و فصل خواهد شد. رأی داور قطعی و لازم الاجراست.

۲- شرط داوری حاضر مستقل از این قرارداد بوده و حتی در فرض بطلان، فسخ یا اختتام آن نیز معتبر است.

۳- داور، طبق مقررات دارای مسئولیت های حقوقی و قانونی است، لیکن داور بنا به ادله ارائه شده از سوی طرفین تصمیم گیری کرده و مسئولیت شرعی در این خصوص ندارد.

ماده ۱۴: سایر ضوابط حاکم بر قرارداد

الف- پیوست های این قرارداد، جزء لاینفک آن تلقی می شوند.

ب- این قرارداد و مواعد مقرر در آن، تمامیت قرارداد را میان طرفین در رابطه با موضوع قرارداد و مبادلات مقرر در آن، تشکیل می دهد و جایگزین همه توافقات

و تفاهمات قبلی، در صورت وجود، میان طرفین در رابطه با موضوع قرارداد و مبادلات مقرر در آن می‌شود.

ماده ۱۵: اعتبار نسخ قرارداد

این قرارداد در ... ماده و ... صفحه و در ... نسخه با اعتبار یکسان تنظیم و برابر مواد ۱۰ و ۲۱۹ و ۲۲۳ قانون مدنی معتبر و لازم است.

انتقال‌گیرنده	انتقال‌دهنده
نام:	نام:
امضاء:	امضاء:

پیوست ۱:

شرح تفصیلی فناوری و دانش فنی مورد انتقال به صورت جامع و کامل، به همراه اسناد فنی
.....

پیوست ۲:

فهرست تفصیلی کالاها/ خدماتی موضوع فناوری به صورت دقیق و کامل
.....

پیوست ۳:

موارد مجاز برای افشای اطلاعات مربوط به فناوری موضوع قرارداد
.....

پیوست ۴:

آموزش کارکنان انتقال‌گیرنده

فصل نهم:

قرارداد خرید نرم افزار

گفتار اول: شرحی بر قرارداد خرید نرم افزار

اولین نکته‌ای که در ارائه خدمت از طریق تارنما (سایت) یا اپلیکیشن باید مدنظر قرار گیرد این است که آیا قالب‌های آماده و نرم افزارهای موجود نیاز کسب و کار را برطرف می‌کند یا خیر؛ اصولاً استفاده از قالب‌های موجود به لحاظ اقتصادی به صرفه‌تر است؛ علاوه بر این، سفارش ساخت یک محصول به واسطه کدنویسی اختصاصی، سبب می‌شود، کسب و کار به شدت به تیم فنی وابسته شود و در صورت عدم همراهی تیم فنی در آینده، کسب و کار دچار مشکل شود؛ به همین دلیل تلاش می‌شود که از قالب‌هایی استفاده شود که پشتیبانی از آن به راحتی توسط اشخاص متخصص زیادی امکان پذیر باشد؛ البته گاهی به دلیل پیچیدگی محصول مورد نیاز کسب و کار و یا قصد کسب و کار برای توسعه محصول در آینده نزدیک چاره‌ای نیست که محصول به صورت سفارشی تولید شود؛ در صورت اخیر لازم است؛ اولاً برنامه نویس متعهد شود کدنویسی را به صورت استاندارد و اصطلاحاً تمیز انجام دهد که اشخاص دیگر هم بتوانند در صورت نیاز، نسبت به توسعه یا پشتیبانی از محصول اقدام نمایند؛ ثانیاً کلیه سورس کدها و اسناد فنی به نحو مؤثری تحویل گرفته شود؛ ثالثاً تیم فنی متعهد شود که در صورت درخواست کارفرما نسبت به توسعه یا پشتیبانی محصول اقدام نماید که جزییات آن به موجب قرارداد جداگانه‌ای تعیین خواهد شد؛ رابعاً پیشنهاد می‌شود جهت حفظ انگیزه تیم فنی، درصدی از سود یا درآمد کسب و کار به تیم فنی اختصاص پیدا کند. با عنایت به وابستگی شدید کارفرما به تیم فنی، اعتبارسنجی و بررسی سوابق کاری تیم فنی از جمله تخصص و تجربه تیم فنی در زمینه خاص مورد نیاز کسب و کار و همچنین تعهد کاری در رفع فوری باگ‌های احتمالی و توسعه محصول (در ازای مبلغ متعارف) از اهمیت بسزایی برخوردار است.

گفتار دوم: نمونه قرارداد خرید نرم‌افزار

ماده (۱) طرفین قرارداد

الف) آقای به شماره ملی به نشانی:

..... به شماره همراه

که در این قرارداد خریدار نامیده می‌شود.

ب) آقای به شماره ملی به نشانی:

تهران، به شماره همراه

..... که در این قرارداد فروشنده نامیده می‌شود.

ماده (۲) موضوع قرارداد

فروش و واگذاری کامل و قطعی نرم‌افزار به همراه کلیه

حقوق مادی و معنوی

ماده (۳) تاریخ تحویل

۱-۳. فروشنده متعهد است موضوع قرارداد را حداکثر تا تحویل کامل

دهد به نحوی که هر گونه تصرف و بهره‌برداری مطلوب برای خریدار و مشتریان

وی متصور باشد.

۲-۳. فروشنده باید کلیه دسترسی‌های لازم جهت کنترل و بارگذاری محتوا و

اعمال مالکیت به نحو کامل و مطلوب را به نحو مستمر به خریدار بدهد؛ این

تعهد شامل تحویل رمزهای عبور کلیه سامانه‌ها، سورس کدها (به شکل باز) و

مستندات فنی و پیوست‌های آن نیز می‌باشد به نحوی که امکان هرگونه استفاده و

پشتیبانی از پلتفرم موضوع قرارداد و توسعه آن، بدون نیاز و وابستگی به فروشنده

نیز ممکن باشد.

خریدار	فروشنده
--------	---------

ماده ۴) اسناد و مدارک قرارداد

فروشنده متعهد به تحویل اسناد مالی و فنی مرتبط با کار، از جمله موارد زیر است:

۱- سند متضمن خروجی کار (تحت عنوان فاز یک)

۲- Feature List یا لیست ویژگی های پلتفرم

۳- مستندات فنی برنامه نویسی و جلسات اسپرینت

۴- دیاگرام دیتابیس

MSP Phase 1-۵

۶- سند کارهای اسکرام مستر

۷- مستندات مربوط به طراحی

تبصره: فروشنده متعهد به ارایه اسناد و مدارک صحیح بوده و باید از اظهار خلاف واقع یا کتمان حقیقت خودداری نماید.

ماده ۵) مبلغ قرارداد

۵-۱. مبلغ کل قرارداد تومان است که بیست درصد آن

همزمان با امضای قرارداد و پنجاه درصد همزمان با تحویل کامل و مابقی پس از گذشت سه ماه و فقدان هر گونه نقص و عیب پرداخت می گردد.

۵-۲. پشتیبانی و آموزش و توسعه در تعهد فروشنده بوده، لیکن جزییات آن به موجب قرارداد جداگانه ای می باشد.

خریدار	فروشنده
--------	---------

۵-۳. در خصوص توسعه نرم‌افزار و سایر امور آتی، چنانچه طرفین در خصوص قیمت به توافق نرسند، میانگین استعلام از سه مرجع ذی‌ربط ملاک عمل خواهد بود؛ هر یک از طرفین یک مرجع و مرجع سوم توسط داور مشخص می‌گردد.

تبصره ۱- قیمت در نظر گرفته شده برای توسعه نرم‌افزار، با لحاظ این موضوع است که توسعه‌دهنده و پشتیبان، برنامه‌نویس اصلی پلتفرم باشد، نه شخص یا تیم دیگر.

تبصره ۲- در خصوص توسعه، فروشنده تخمین زمان و هزینه را (با نوسان حداکثر ۲۰ درصد) اعلام کرده و پس از تأیید خریدار یا نماینده وی، توسعه انجام شده و پرداخت آن حداکثر تا پایان همان ماه در تعهد خریدار است.

ماده ۶) مالکیت

۶-۱. کلیه حقوق مادی و معنوی (مالکیت فکری) به نحو دائمی متعلق به خریدار است.

۶-۲. سوره کدهای نرم‌افزار (اعم از باز و بسته)، متعلق به خریدار بوده و فروشنده متعهد به تحویل آن می‌باشد.

۶-۳. مالکیت اطلاعات و کلیه محتواها منحصراً متعلق به خریدار است.

۶-۴. خریدار حق واگذاری کلی و یا جزئی و یا شراکت و هرگونه معامله را دارد؛ در مقابل فروشنده هیچ‌گونه حقی جهت استفاده یا واگذاری یا هرگونه معامله محتواهای آن را ندارد.

۶-۵. فروشنده موظف است خریدار را در برابر هر گونه ادعا، اعتراض، مطالبه

خریدار	فروشنده
--------	---------

زیان و خسارت از سوی صاحبان حقوق ثبت شده و حقوق مالکیت معنوی مورد استفاده در نرم افزار موضوع قرارداد در مورد حق اختراع یا حق نشر، مصون نگه دارد و مسئولیت پاسخ گویی و جبران هر نوع زیان و خسارت صاحبان حقوق ثبت شده در ارتباط با کارهای موضوع قرارداد بعهدہ وی است. فروشنده، خریدار را از هر گونه مسئولیت و هزینه ای در رابطه با این بند مبرا و مصون می دارد.

ماده ۷ - محرمانگی اطلاعات و داده ها و تعهد به عدم رقابت

۷-۱. فروشنده کلیه اطلاعات و اسناد مربوط به خریدار که به هر نحوی از آنها اطلاع خواهد یافت را محرمانه تلقی نموده و از هرگونه انتقال آنها بصورت ممکن از جمله و نه محدود به (شفاهی، کتبی، الکترونیکی، تصویری و ...) قبل، حین و بعد از اتمام موضوع قرارداد به هر شخص حقیقی و حقوقی خودداری نماید و حق ندارد شخصاً هم از آنها استفاده کند.

۷-۲. فروشنده لازم است در صورت نیاز به برون سپاری بخشی از پروژه، این امر را به تأیید و موافقت خریدار برساند.

۷-۳. فروشنده لازم است اقدامات لازم را به منظور جلوگیری از دسترسی افراد غیرمجاز به اطلاعات محرمانه شریک اول بعمل آورد؛ فروشنده به موجب قرارداد حاضر، عدم افشای اطلاعات از سوی کارکنان و اطرافیان خویش را تضمین می نماید.

۷-۴. فروشنده تمامی مدارک، کپی ها یا اطلاعات محرمانه دریافتی از خریدار به صورت مستندات مكتوب و یا بر روی هرگونه ادوات ذخیره سازی از جمله و نه محدود به (از قبیل بانک اطلاعاتی، سی دی، دی وی دی، فلاش مموری، نوار و...) را در صورت درخواست خریدار باز گرداند.

فروشنده	خریدار
---------	--------

۷-۵. فروشنده به محض کشف هرگونه استفاده و یا افشاء غیر مجاز یا از بین رفتن تصادفی، نابودی یا آسیب اطلاعات محرمانه یا هر شکل دیگر که نقص بند این ماده از جانب خود باشد، خریدار را مطلع نماید و به هر روش ممکن با خریدار در جهت بازبایی مالکیت اطلاعات محرمانه همکاری نموده و مانع استفاده غیر مجاز آن در آینده گردد.

۷-۶. در صورتی که رابطه طرفین به هر دلیلی پایان پذیرد؛ این امر فروشنده را از الزامات این قرارداد مبنی بر حفاظت از اطلاعات محرمانه و تحویل پلتفرم و اطلاعات آن به خریدار مبرا نمی‌کند و این تعهدات کماکان به قوت خود باقی خواهد ماند (تحویل باید به نحوی انجام شود که خریدار بتواند بدون اخلاف و به نحو کامل و مطلوب به فعالیت خویش ادامه دهد).

۷-۷. فروشنده به هیچ وجه و تحت هیچ عنوان یا قراردادی حق ندارد به صورت مستقیم یا غیر مستقیم با کسب و کار دیگری که دارای فعالیت مشابه مندرج در موضوع (.....) با فعالیت خریدار است همکاری نماید. تعهد به عدم رقابت تا دو سال بعد از اتمام قرارداد پشتیبانی نیز باقی است.

ماده ۸) تعهدات و مسئولیت‌های "فروشنده"

۸-۱. فروشنده متعهد به پشتیبانی از موضوع قرارداد است که شرایط آن به موجب قرارداد مستقل تعیین می‌گردد.

۸-۲. فروشنده متعهد است بنا به درخواست خریدار نسبت به توسعه یا هرگونه تغییر در محصول موضوع قرارداد اقدام نماید؛ در این موارد قیمت بر اساس بند ۳ ماده ۵ تعیین خواهد شد.

۸-۳. فروشنده متعهد به رعایت اصول و ضوابط حرفه‌ای و عرفی حاکم بر شغل

فروشنده	خریدار
---------	--------

خویش می باشد.

۴-۸. این قرارداد بر مبنای پشتیبانی مستمر و موثر فروشنده از موضوع قرارداد و توسعه آن در لایه آی تی و بیزینسی منعقد می گردد؛ لذا برخی از ضمانت اجرای نقض تعهدات فروشنده در قرارداد پشتیبانی تعیین خواهد شد.

۵-۸. فروشنده متعهد به رعایت کلیه چارچوب ها و استانداردهای امنیتی (بر اساس مراجع معتبر بین المللی) در حوزه فناوری های به کارگرفته شده، طراحی و معماری ساختار، ارتباطات و کلیه اجزاء مربوط به اجرا و پیاده سازی حوزه قرارداد (چه در بخش طراحی و چه در بخش بهره برداری) می باشد.

تبصره ۱: در صورت نیاز خریدار و قبول هزینه های آن، امکان اجرای تست های امنیت برای سامانه مهیا می باشد و فروشنده همکاری های لازم برای اجرای تست و رفع مسائل آن را بعهده خواهد گرفت؛ هزینه تست با خریدار و رفع نواقص بر عهده و هزینه فروشنده است.

تبصره ۲: حوزه های تحت پوشش به منظور ایمن سازی و همچنین ملاحظات لازم، در برگیرنده (و نه محدود) به عنوان ذیل خواهد بود:

- بخش های مربوط به احراز هویت
- بخش های مربوط به کنترل دسترسی و سطوح امنیتی
- بخش های مربوط به بانک های اطلاعاتی و ذخیره داده های حساس
- بخش های زیرساخت ارتباطی و تبادل اطلاعات
- موارد مرتبط با حوزه های حساس، مانند درگاه های پرداختی

خریدار	فروشنده
--------	---------

● لحاظ نمودن ملاحظات و بکارگیری ابزارهای رمزنگاری ایمن

تبصره ۳: فروشنده متعهد به بکارگیری کلیه الزامات امنیتی و چارچوب‌های اعلام شده در حوزه قرارداد از کلیه سازمان و مراجع بالادستی داخلی (از جمله پدافند غیرعامل، بانک مرکزی و) در صورت وجود و نیاز، خواهد بود.

تبصره ۴: فروشنده مکلف است در صورت انجام بررسی‌های امنیتی جانبی (مانند آزمون‌های نفوذ امنیتی) ضمن همکاری کامل و تام در این زمینه با ممیز امنیتی مربوطه (اعم از اعطا دسترسی‌های لازم، ارائه اطلاعات مورد نیاز و سایر موارد)، در صورت شناسایی و اعلام هرگونه روزه امنیتی در خصوص رفع کلیه مشکلات یاد شده اقدامات لازم را به عمل آورد.

۸-۶. خطای کدنویسی برعهده فروشنده است.

۸-۷. مفاد این قرارداد و تعهدات فروشنده در این قرارداد، در توسعه محصول و پشتیبانی نیز لازم‌الرعايه و حاکم است.

ماده ۹- تضامین:

تا زمان داشتن قرارداد پشتیبانی و تحویل موارد تحویل دادنی، فروشنده یک چک به مبلغ ریال به عنوان حسن انجام کار به خریدار جهت ضمانت تحویل می‌دهد این مبلغ هر سال نسبت به سال قبل خودش، سی درصد افزایش خواهد یافت؛ فروشنده متعهد به تسلیم یک فقره چک به مبلغ فوق، جهت تضمین حسن اجرای تعهدات بوده و به تقاضای خریدار باید سالانه چک مذکور را به تناسب افزایش سالانه سی درصد، افزایش داده و در قالب صدور یک چک اضافی به خریدار تحویل نماید. در صورت عدم تفاهم برای نگهداری و تحویل موارد تحویل دادنی و اتمام همکاری چک مذکور به شرط

فروشنده	خریدار
---------	--------

عدم نقض تعهد، به فروشنده عودت داده می شود.

ماده ۱۰- اقامتگاه

اقامتگاه قراردادی طرفین همان نشانی مندرج در ماده ۱ است و کلیه ابلاغ ها وفق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه ابلاغ الکترونیکی قوه قضائیه نیز معتبر است.

ماده ۱۱- حل اختلافات (داوری)

در صورت بروز هرگونه اختلاف از قبیل صحت و اجرا و فسخ و خسارت و غیره، اختلاف توسط یک داور که در زمان ارجاع اختلاف توسط تعیین می گردد حل و فصل خواهد شد.

تبصره ۱: شرط حاضر مستقل از این قرارداد بوده و در هر حال معتبر و لازم الاجرا است.

تبصره ۲: در هر موردی که داور نخواهد یا نتواند داوری کند یا مرجع انتخاب داور ممتنع بوده یا منحل شود و سایر موارد مشابه، ناظر این قرارداد به عنوان داور مرضی الطرفین محسوب خواهد شد.

تبصره ۳: فوت و حجر طرفین تاثیری در اعتبار شرط داوری و صلاحیت داور مرضی الطرفین یا ناظر ندارد.

ماده ۱۲- ناظر

طرفین آقای را به عنوان ناظر حسن اجرای تعهدات قراردادی انتخاب نمودند.

فروشنده	خریدار
---------	--------

ماده ۱۳ – امضاء و تعداد نسخه‌ها

این قرارداد در ۱۳ ماده وفق ماده ۱۰ و ۲۱۹ قانون مدنی و در دو نسخه به نحو قطعی و غیرقابل فسخ منعقد گردید.

فروشنده	خریدار
---------	--------

فصل دهم:

قرارداد پشتیبانی از نرم افزار

گفتار اول: شرحی بر قرارداد پشتیبانی از نرم افزار

برخلاف قرارداد خرید نرم افزار، قرارداد پشتیبانی یک قرارداد مستمر است که احتمال بروز اختلاف در آن زیاد است؛ از آنجایی که قرارداد پشتیبانی، مکمل قرارداد خرید نرم افزار است، موفقیت این قرارداد، تا حد زیادی به قرارداد خرید نرم افزار هم بستگی دارد؛ لازم به ذکر است عرفاً یکسال پشتیبانی از نرم افزار فروخته شده رایگان است و معمولاً نرخ پشتیبانی (۲۰٪) مبلغ قرارداد اصلی برای یکسال است و برای سال های بعد مطابق شاخص تورم سالانه، افزایش پیدا می کند؛ از آن جایی که رفع باگ های نرم افزار جزء تعهدات تیم فنی است، تفکیک اینکه چه مواردی توسعه یا پشتیبانی یا رفع باگ محسوب می شود واجد اهمیت است؛ به طور کلی تیم فنی باید متعهد شود که پلیکیشن هفت روز هفته و به صورت (۷×۲۴) بدون مشکل کار کند؛ تفکیک انواع مشکلات احتمالی و زمان ویژه رفع هر یک از آن ها به لحاظ اهمیت و پیش بینی و جه التزام خسارت ناشی از آن از دیگر موضوعاتی است که باید در قرارداد پشتیبانی تصریح شود.

گفتار دوم: نمونه قرارداد پشتیبانی از نرم افزار

مقدمه

پیرو قرارداد فروش فروش مورخ ۱۴ شهریور ۱۴۰۱ و تعهد فروشنده مبنی بر ارائه خدمات پشتیبانی، قرارداد حاضر به عنوان متمم قرارداد اخیرالذکر با شرایط زیر منعقد گردید.

ماده ۱ – طرفین قرارداد

الف) که در این قرارداد کارفرما (خریدار قرارداد اصلی) نامیده می شود.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

ب) که در این قرارداد پیمانکار (فروشنده قرارداد اصلی) نامیده می‌شود.

ماده ۲ – موضوع قرارداد

ارائه خدمات پشتیبانی مطلوب و مستمر از پلتفرم (نرم‌افزار)،
تحت نشانی یا نشانی دیگر، در چهارچوب قرارداد
حاضر توسط پیمانکار به کارفرما (به عنوان مالک پروژه)

تبصره- پیمانکار متعهد می‌شود به گونه‌ای اقدام نماید که خدمات موضوع قرارداد
در طول مدت قرارداد به صورت ۷×۲۴ بدون اشکال عمل کند.

ماده ۳ – زمان قرارداد

این قرارداد از تاریخ امضاء تا پایان سال ۱۴۰۲ معتبر بوده و با اراده کارفرما به نحو
صریح یا ضمنی برای سال‌های بعد کلاً به صورت سالانه (اول تا پایان یک سال
شمسی) قابل تمدید است.

تبصره: خاتمه قرارداد به هر دلیلی، نباید موجب قطع فعالیت کارفرما شده یا به
آن لطمه وارد کند و پیمانکار متعهد به همکاری جهت تحویل کار به نحو کامل
به کارفرما یا شخصی که او معرفی می‌کند می‌باشد.

ماده ۴ – حق الزحمه پیمانکار

بیست درصد کل مبلغ قرارداد فروش مورخ ۱۴۰۱/۶/۱۴ برای سال اول (از اول
سال ۱۴۰۲ تا پایان همان سال)

تبصره ۱- برای سال‌های بعد، حق الزحمه هر سال ضربدر تورم سالانه اعلامی
بانک مرکزی شده و ملاک عمل خواهد بود.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

تبصره ۲- بابت مدت باقی مانده از سال ۱۴۰۱ از بابت این قرارداد، مبلغی پرداخت نمی شود.

ماده ۵- نحوه پرداخت

در پایان هر فصل، پس از ارائه گزارش فصلی از سوی پیمانکار، یک چهارم مبلغ موضوع ماده ۴ باید توسط کارفرما پرداخت گردد.

تبصره- ده درصد از هر پرداخت به عنوان حسن انجام کار کسر و در پایان سال پرداخت می گردد.

ماده ۶- اقامتگاه

اقامتگاه قراردادی طرفین همان نشانی مندرج در ماده ۱ است و کلیه ابلاغ ها وفق ماده ۱۰۱۰ قانون مدنی معتبر است.

تبصره- ابلاغ از طریق سامانه ابلاغ الکترونیکی قوه قضاییه نیز معتبر است.

ماده ۷- تعهدات کارفرما

۷-۱. کارفرما موظف است در کد نرم افزار، اختلالی ایجاد نکند و در صورت دست بردن ناروا، پیمانکار مسئولیتی در خصوص عواقب آن نداشته و مسئولیت های حادث شده ناشی از آن به عهده کارفرما می باشد (این تعهد منصرف از موردی است که کارفرما به واسطه عدم ایفای تعهد از سوی پیمانکار؛ نسبت به این امر اقدام می نماید).

۷-۲. فرآیندهای بهره برداری، ورود اطلاعات و مدیریت سامانه بر عهده کارفرما می باشد.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

۷-۳. باگ‌ها و مشکلات احتمالی سامانه باید به صورت کتبی (اعم از کاغذی یا الکترونیکی از طریق ایمیل یا پیام‌رسان‌ها یا هر سامانه مورد توافق دو طرف از جمله میزیتو) به پیمانکار ارسال شود؛ ارسال به نماینده پیمانکار نیز در حکم ارسال به وی است.

۷-۴. کارفرما موظف است هات‌فیکس‌ها را در سریع‌ترین زمان ممکن به پیمانکار اعلام کند. هات‌فیکس‌ها شامل باگ‌ها و مشکلاتی هستند که فرآیندهای کاربر را مختل و مانع از خرید و یا تکمیل فرآیند از سمت کاربران می‌شود؛ پیمانکار باید باگ‌ها و ایراداتی که مربوط به کار وی می‌باشد را به هزینه خود رفع نماید.

۷-۵. کارفرما متعهد به پرداخت وفق قرارداد بوده و در صورت تاخیر، مکلف به پرداخت خسارت تاخیر وفق مقررات قانونی می‌باشد.

۷-۶. هزینه سرور و اسم‌ام‌اس سنتر به عهده کارفرما می‌باشد.

ماده ۸ - تعهدات پیمانکار

۸-۱. پشتیبانی پلتفرم در طول مدت این قرارداد، بصورت غیرحضوری و با دسترسی ریموت خواهد بود؛ با وجود این، در صورت تقاضای کارفرما، پیمانکار متعهد به ارائه پشتیبانی حضوری و یا برگزاری جلسه به مدت جمعاً ده ساعت در ماه (هفته‌ای دو ساعت و نیم) می‌باشد.

۸-۲. پشتیبانی شامل نصب و نگهداری و توسعه پلتفرم و آموزش نماینده یا نمایندگان کارفرما نیز می‌باشد.

۸-۳. پیمانکار متعهد به رعایت الزامات حرفه‌ای و استانداردهای شغلی می‌باشد.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

۴-۸. در طول مدت قرارداد، پیمانکار موظف است هر گونه نقص و اشکالی که مربوط به موضوع قرارداد می باشد بر اساس تخمین ها و روند توسعه (که توسط پیمانکار حداکثر ظرف ۲۴ ساعت اعلام می گردد) رفع نماید؛ بدیهی است در موارد اضطراری، مشکل باید (صرف نظر از روز کاری یا غیرکاری بودن) در لحظه بررسی و فوراً برطرف شود؛ در این راستا پیمانکار موظف است درخواست های دریافت خدمات پشتیبانی از جانب کارفرما را چنانچه جنبه اضطراری داشته باشد به محض دریافت، از طریق تلفن، ارتباط از راه دور یا حضوری رسیدگی نماید و پاسخ دهد و حداکثر طی ۹۰ دقیقه نسبت به حل مشکل به صورت موقت اقدام نماید. زمان ارائه راه حل نهایی و رفع قطعی مشکل برای این گونه درخواست های اضطراری حداکثر ۳ روز تقویمی است.

در صورتی که درخواست خدمات پشتیبانی اعلام شده از جانب کارفرما جنبه اضطراری نداشته باشد، پیمانکار موظف است ظرف مدت ۲۴ ساعت از طریق تلفن، ارتباط از راه دور یا حضوری رسیدگی نماید و پاسخ دهد؛ زمان ارائه راه حل نهایی و رفع قطعی مشکل برای ارائه درخواست های غیراضطراری حداکثر ۷ روز کاری است.

تبصره ۱: موارد اضطراری عبارت است از:

خراب (Down) شدن سامانه به صورتی که برنامه قابل اجرا نباشد و یا ارتباط کاربران با آن مقدور نباشد.

مواجهه با حفره های امنیتی سامانه

هر مورد دیگری که کارکرد اصلی سایت را با مشکل مواجه سازد و مانع بهره برداری بخشی از کاربران گردد.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

- از کار افتادن درگاه پرداخت و یا عدم امکان ثبت سفارش

در موارد احتمالی دیگر تشخیص اضطراری یا غیر اضطراری بودن مشکل با ناظر یا داور قرارداد است.

تبصره ۲: شایان ذکر است باگ‌ها بر اساس اهمیت و میزان تاثیرگذاری توسط کارفرما اولویت بندی شده و پیمانکار موظف است بر اساس آن اقدام کند.

۵-۸. پشتیبانی شامل بک‌آپ‌گیری از اطلاعات بر روی سرور و همچنین سرور جانشین نیز می‌باشد؛ اطلاعات سرور به نحو دقیق باید توسط پیمانکار اعلام شود.

تبصره: بک‌آپ‌گیری و سطوح مختلف آن تا حد امکان بر روی سرور صورت گرفته و مازاد بر آن منوط به تامین زیرساخت‌های لازم از سوی کارفرما است.

۶-۸. پیمانکار متعهد به توسعه پلتفرم بر اساس تحولات فناوری و یا درخواست کارفرما و به طور کلی انجام امور ارجاعی مرتبط با قرارداد از سوی کارفرما می‌باشد و در این راستا متعهد به ارائه برنامه زمان بندی معقول جهت انجام امور اخیر است؛ در این موارد، قیمت بر اساس بند ۳ ماده ۵ قرارداد فروش پلتفرم، تعیین خواهد شد.

۷-۸. پیمانکار موظف است جهت نصب و بروزرسانی موضوع قرارداد، هماهنگی‌های لازم را با کارفرما انجام دهد.

۸-۸. پیمانکار متعهد است پلتفرم را همیشه در وضعیتی نگه دارد که استفاده مطلوب و کامل از آن از سوی کارفرما و مشتریان وی ممکن باشد.

۹-۸. پیمانکار متعهد به تامین و استفاده از سرور مناسب (به هزینه کارفرما)

پیمانکار	کارفرما
----------	---------

می باشد؛ شایان ذکر است هم اکنون پلتفرم بر روی سرور پیمانکار بوده و پیمانکار متعهد است به درخواست کارفرما سرور را به سرور مورد نظر وی تغییر داده و کارفرما الزامی به استفاده از سرور پیمانکار ندارد.

۸-۱۰. پیمانکار متعهد است کلیه اقدامات لازم و مستمر را جهت برقراری امنیت پلتفرم انجام دهد.

۸-۱۱. استحقاق پیمانکار به دریافت وجه موضوع ماده ۴ منوط به اجرای کامل تعهدات قراردادی و ارائه گزارش عملکرد از سوی وی می باشد که در این راستا لازم است در پایان هر سال پیمانکار نسبت به تنظیم صورتجلسه اجرای تعهدات اقدام و آن را به تأیید کارفرما برساند (ثبت گزارش در میزیتو نیز کفایت می کند)؛ عدم اعتراض به عملکرد پیمانکار به منزله تأیید عملکرد نبوده و تنظیم صورتجلسه مذکور الزامی است.

ماده ۹ – محرمانگی اطلاعات و داده ها

۹-۱. پیمانکار کلیه اطلاعات و اسناد مربوط به کارفرما که به هر نحوی از آنها اطلاع خواهد یافت را محرمانه تلقی نموده و از هرگونه انتقال آنها بصورت ممکن از جمله و نه محدود به (شفاهی، کتبی، الکترونیکی، تصویری و...) قبل، حین و بعد از اتمام موضوع قرارداد به هر شخص حقیقی و حقوقی خودداری نماید و شخصا هم از آن ها استفاده ننماید.

۹-۲. پیمانکار لازم است در صورت نیاز به برون سپاری بخشی از پروژه، این امر را به تأیید و موافقت کارفرما برسد.

۹-۳. پیمانکار لازم است اقدامات لازم را به منظور جلوگیری از دسترسی افراد غیر مجاز به اطلاعات محرمانه کارفرما بعمل آورد.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

۴-۹. پیمانکار تمامی مدارک، کپی‌ها یا اطلاعات محرمانه دریافتی از کارفرما به صورت مستندات مکتوب و یا بر روی هرگونه ادوات ذخیره‌سازی از جمله و نه محدود به (از قبیل بانک اطلاعاتی، سی‌دی، دی‌وی‌دی، فلاش مموری، نوارو...) را در صورت درخواست کارفرما باز گرداند.

۵-۹. پیمانکار به محض کشف هر گونه استفاده و یا افشاء غیر مجاز یا از بین رفتن تصادفی، نابودی یا آسیب اطلاعات محرمانه یا هر شکل دیگر که نقص بند این ماده از جانب خود باشد، کارفرما را مطلع نماید و به هر روش ممکن با کارفرما در جهت بازپایی مالکیت اطلاعات محرمانه همکاری نموده و مانع استفاده غیر مجاز آن در آینده گردد.

۶-۹. در صورتی که این قرارداد به هر سببی پایان پذیرد؛ اما این امر پیمانکار را از الزامات این قرارداد مبنی بر حفاظت از اطلاعات محرمانه و تحویل پلتفرم و اطلاعات آن به کارفرما مبرا نمی‌کند و این تعهدات کماکان به قوت خود باقی خواهد ماند (تحویل باید به نحوی انجام شود که کارفرما بتواند بدون اخلال و به نحو کامل و مطلوب به فعالیت خویش ادامه دهد).

ماده ۱۰- سایر موارد

۱-۱۰. اجرای این قرارداد به استناد مواد ۱۰ و ۲۱۹ قانون مدنی برای طرفین الزامی است و امکان فسخ یا رجوع هیچ یک از طرفین از این قرارداد ممکن نیست مگر در مواردی که در قانون یا به موجب قرارداد حاضر به نحو خاص مشخص شده باشد.

۲-۱۰. متن قرارداد حاضر به انضمام کلیه اسناد، مدارک و صورتجلسات جزء لاینفک این قرارداد بوده و معتبر خواهد بود.

پیمانکار	کارفرما
----------	---------

۳-۱۰. کلیه مالکیت مادی و معنوی پروژه و سورس کدها تابع قرارداد اصلی (فروش) می باشد.

۴-۱۰. کارفرما می تواند مالکیت پلنفرم را کلی یا جزئی واگذار کرده یا شریک بگیرد (در این موارد مفاد قرارداد حاضر به قوت خویش باقی است).

۵-۱۰. کارفرما مجاز است با ارائه اسناد و مدارک مبنی بر ایراد خسارت ناشی از عدم پایبندی پیمانکار به هر یک از مفاد قرارداد، به نحو مقتضی نسبت به ادعای خسارت (مادی یا معنوی) در مرجع ذیصلاح و جبران کلیه خسارات اقدام نماید.

۶-۱۰. در مواردی که پیمانکار به هر یک از تعهدات خویش عمل نکند، کارفرما اختیار دارد تا کار را توسط ثالث انجام داده و هزینه های انجام شده را به انضمام سی درصد بالاسری (وجه التزام) از پیمانکار مطالبه نماید.

۷-۱۰. در صورتی که پیمانکار قرارداد را رسماً یا عملاً رها نموده و یا صریحاً یا ضمناً انصراف دهد، کارفرما می تواند مبلغ ده میلیارد ریال به عنوان وجه التزام مطالبه نماید؛ این مبلغ (وجه التزام) هر سال نسبت به سال قبل خودش، سی درصد افزایش خواهد یافت؛ پیمانکار متعهد به تسلیم یک فقره چک به مبلغ فوق، جهت تضمین حسن اجرای تعهدات بوده و به تقاضای کارفرما باید سالانه چک مذکور را به تناسب افزایش سالانه سی درصد، تعویض و به کارفرما تحویل نماید.

۸-۱۰. طرفین مکلف به رعایت حسن نیت در اجرای این قرارداد هستند.

۹-۱۰. کارفرما می تواند طرف قرارداد را تغییر دهد و از جمله شخص حقیقی را به شخص حقوقی تغییر دهد.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

۱۰-۱۰. پیمانکار متعهد است دو ساعت در هفته به صورت حضوری یا آن لاین در زمینه توسعه کسب و کار کارفرما مشاوره ارائه نماید.

۱۰-۱۱. در صورت تأخیر در انجام هر یک از تعهدات به ازای هر واحد تأخیر (حسب مورد ساعت یا روز) و عندالاجتضا بر اساس فهرست توافقی، پیمانکار متعهد به پرداخت خسارت تأخیر از قرار دویست هزار تومان است؛ این مبلغ برای سال‌های بعد بیست و پنج درصد نسبت به سال قبل اضافه می‌شود؛ در صورت تأخیر کارفرما در پرداخت، وی نیز متعهد به پرداخت خسارت تأخیر روزشمار طبق ماده ۵۲۲ قانون آیین دادرسی مدنی می‌باشد.

ماده ۱۱ – موارد فسخ قرارداد

چنانچه یکی از طرفین به بخشی یا تمام تعهدات خود عمل ننماید، طرف دیگر می‌تواند با اخطار رسمی و اعطای مهلت یک ماهه جهت انجام تعهد و در صورت انقضای مهلت و عدم ایفای تعهد قرارداد را فسخ نماید؛ مادام که فسخ به نحو قطعی تأیید نشده است پیمانکار متعهد به ارائه خدمات پشتیبانی می‌باشد؛ هم‌چنین رعایت تبصره ماده ۳، در هر حال الزامی است.

تبصره ۱: در مواردی که تخلف پیمانکار و فسخ قرارداد تأیید شود؛ کارفرما می‌تواند وجه التزام مندرج در بند ۷ ماده ۱۰ قرارداد را وصول نماید.

تبصره ۲: در مواردی که رای به ضرر کارفرما باشد، وی می‌تواند با پرداخت اصل و خسارت تأخیر آن، قبل از صدور اجرائیه، رای را منتفی نموده و قرارداد استمرار یابد.

ماده ۱۲ – حل اختلافات (داوری)

در صورت بروز هرگونه اختلاف از قبیل صحت، اجرا، فسخ، خسارت و غیره،

پیمانکار	کارفرما
----------	---------

اختلاف توسط یک داور که در زمان ارجاع اختلاف توسط تعیین می گردد حل و فصل خواهد شد.

تبصره ۱: شرط حاضر مستقل از این قرارداد بوده و در هر حال معتبر و لازم الاجرا است.

تبصره ۲: در هر موردی که داور نخواهد یا نتواند داوری کند یا مرجع انتخاب داور ممتنع بوده یا منحل شود و سایر موارد مشابه، ناظر این قرارداد به عنوان داور مرضی الطرفین محسوب خواهد شد.

تبصره ۳: فوت و حجر طرفین تاثیری در اعتبار شرط داوری و صلاحیت داور مرضی الطرفین یا ناظر ندارد.

ماده ۱۳ - ناظر

طرفین آقای را به عنوان ناظر حسن اجرای تعهدات قراردادی انتخاب نمودند.

ماده ۱۴ - نسخه های قرارداد

این قرارداد، تابع قوانین و مقررات دولت جمهوری اسلامی ایران بوده و دارای ۱۴ ماده و در دو نسخه که هر نسخه، حکم واحد دارد و به امضا طرفین رسیده است.

کارفرما	پیمانکار
---------	----------

امضای کارفرما

امضای پیمانکار

پیوست:

قرارداد لیسانس و دانش فنی
سازمان برنامه و بودجه

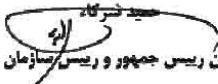
بسمه تعالی

ریاست جمهوری

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

رییس سازمان

شماره:	۱۰۱/۱۶۵۷۲۵	بخشنامه به دستگاه‌های اجرایی، مشاوران و پیمانکاران
تاریخ:	۱۳۸۳/۹/۱۰	
موضوع: موافقت‌نامه، پیوست‌ها، شرایط عمومی و شرایط خصوصی قرارداد واگذاری لیسانس و دانش فنی برای فرآیندهای تولید محصول		
به استناد آیین‌نامه استانداردهای اجرایی طرح‌های عمرانی موضوع ماده ۲۳ قانون برنامه و بودجه در چارچوب نظام فنی و اجرایی طرح‌های عمرانی کشور، (مصوبه شماره ۲۴۵۲۵/ت/۱۴۸۹۸ه، مورخ ۱۳۷۵/۴/۴ وزیران)، به پیوست "موافقت‌نامه، پیوست‌ها، شرایط عمومی و شرایط خصوصی قرارداد واگذاری لیسانس و دانش فنی برای فرآیندهای تولید محصول" از نوع گروه سوم ابلاغ می‌شود. همراه مجلد فوق، برگردان انگلیسی نیز ضمیمه است تا در صورت نیاز در کنار متن فارسی در قراردادها مورد استفاده قرار گیرد ولی همواره متن فارسی ملاک عمل خواهد بود.		
 معاون رییس جمهوری و رییس سازمان		

به نام خدا

پیشگفتار

قراردادهای واگذاری لیسانس و دانش فنی یکی از ساز و کارهای اصلی انتقال تکنولوژی است که طی آن به‌طور رسمی دارنده لیسانس و دانش فنی، حق کاربرد آن را به گیرنده واگذار می‌کند.

انتخاب تکنولوژی باید با تشخیص درست نیازهای تکنولوژیکی و در نظر گرفتن امکانات جذب آن با توجه به اهداف طرح و شرایط پیش‌بینی شده در مطالعات توجیهی آن، با دریافت اطلاعات لازم از منابع گوناگون تکنولوژیکی انجام شود تا مناسب‌ترین تکنولوژی با بهترین شرایط دریافت گردد.

قرارداد همسان حاضر با استفاده از نمونه قراردادهای منعقد شده در کشور و قراردادهای بین‌المللی، برای واحدهای صنعتی فرآیندی، به صورت راهنما تهیه شده است و دستگاه‌های اجرایی می‌توانند با رعایت قوانین و مقررات جاری کشور آن را مورد استفاده قرار دهند.

در پایان، از شرکت مهندسی دریاپالا (تهیه‌کننده متن)، مهندسان مشاور آوند طرح (مدیر طرح)، دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله (دفتر مسئول)، و آقای مهندس مصطفی اشجع مهدوی (کارشناس مسئول) که در تهیه، بررسی و انتشار این مجموعه همکاری داشته‌اند سپاسگذاری می‌نماید.

معاون فنی

پاییز ۱۳۸۳

جمهوری اسلامی ایران
سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

قرارداد واگذاری لیسانس و دانش فنی برای فرآیندهای تولید محصول

شامل:

موافقت نامه، پیوست ها، شرایط عمومی و شرایط خصوصی

سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

معاونت امور فنی

دفتر امور فنی، تدوین معیارها و کاهش خطرپذیری ناشی از زلزله

فهرست مطالب

عنوان

.....	۱. موافقت‌نامه
.....	۲. پیوست‌ها
.....	۳. شرایط عمومی
.....	تعریف‌ها و تفسیرها
.....	واحد صنعتی و فرآیند
.....	تعهدها و مسئولیت‌های واگذارنده
.....	تعهدها و مسئولیت‌های گیرنده
.....	هماهنگی در کار
.....	دعای ناشی از نقض حق اختراع
.....	مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت
.....	تنفیذ و فسخ قرارداد
.....	ضمانت‌نامه‌ها، بیمه‌ها، مالیات و عوارض
.....	حوادث قهری، حل اختلاف، قانون و زبان حاکم
.....	سایر موارد
.....	۴. شرایط خصوصی

موافقتنامه

موافقت‌نامه

این موافقت‌نامه، در تاریخ بین
..... به نشانی
..... که تحت قوانین جمهوری اسلامی ایران ثبت و تاسیس شده است
و در این قرارداد «گیرنده» نامیده می‌شود، از یک سو و
تحت قوانین کشور ثبت و تاسیس شده است و مرکز اصلی
آن واقع در است و در این پیمان «واگذارنده» نامیده می‌شود،
از سوی دیگر، طبق مقررات و شرایط زیر، منعقد می‌گردد.

کلمات و عبارات مورد استفاده در این موافقت‌نامه، دارای همان معانی هستند که در شرایط عمومی به آنها اطلاق شده است.

نظر به این که واگذارنده اظهار می‌دارد، فرآیندی (که از این پس «فرآیند» نامیده می‌شود) برای تولید
..... (که از این پس «محصول» نامیده می‌شود) در اختیار دارد، و همچنین مالک داده‌های
فنی، اطلاعات، نقشه‌ها، طرح‌ها، مستندات، برنامه‌ها، نرم‌افزارها و دستورالعمل‌های مربوط به استفاده از فرایند
و تولید محصول در واحدهای صنعتی (که از این پس «دانش فنی» نامیده می‌شود) است.

نظر به این که واگذارنده اظهار می‌دارد، دانش فنی مورد استفاده تجاری بوده و هم اکنون در واحدهای صنعتی
متعلق به واگذارنده و یا در واحدهای صنعتی سایر گیرندگان به کار می‌رود، نظر به این که واگذارنده اظهار
می‌دارد، مالک حقوق اختراع مرتبط با فرآیند (که از این پس «حقوق اختراع» نامیده می‌شود) بوده و مجاز
به واگذاری لیسانس حقوق اختراع به دیگران است،

نظر به این که گیرنده قصد دارد به احداث واحد(های) صنعتی برای تولید محصول در قلمرو جمهوری اسلامی
ایران (که از این پس «واحد صنعتی» نامیده می‌شود)، در محل و با ظرفیت درج شده در این قرارداد مبادرت ورزد،
نظر به این که واگذارنده مایل به واگذاری لیسانس، انتقال و فروش دانش فنی و انجام خدمات مربوط است نظر
به این که گیرنده مایل است:

اول، لیسانس حقوق اختراع را در جمهوری اسلامی ایران دریافت کند،
دوم، از خدمات واگذارنده در تهیه و تحویل «بسته طراحی مهندسی فرایند» و تمام مدارک و اطلاعات فنی
مربوط به آن، و نیز خدمات مربوط به طراحی، مهندسی و ساخت واحد صنعتی برخوردار شود، و

سوم، برخی خدمات دیگر واگذارنده را، در ارتباط با ساخت و بهره‌برداری از واحد صنعتی دریافت کند، بنابراین، گیرنده و واگذارنده با قبول مفاد و شرایط این قرارداد، در موارد زیر به توافق رسیدند:

ماده ۱. واگذاری حقوق

واگذارنده، به این وسیله ليسانس و حق استفاده از حقوق اختراع و دانش فنی را به طور^۱، در جمهوری اسلامی ایران به گیرنده واگذار می‌نماید. گیرنده مجاز است:

- الف) دانش فنی و اطلاعات فنی مورد لزوم برای طراحی، ساخت و بهره‌برداری واحد صنعتی را، به کار گیرد.
- ب) نسبت به خرید، اخذ و یا ساخت تجهیزات، دستگاه‌ها، سخت افزارها و نرم افزارها، و سایر لوازم مورد نیاز برای ساخت و بهره‌برداری از واحد صنعتی، اقدام کند.
- ج) نسبت به تولید محصول در واحد صنعتی و همچنین استفاده از محصول و فروش آن در جمهوری اسلامی ایران و سایر کشورهای جهان، به غیر از کشورهایی که در این قرارداد استثنا شده‌اند، اقدام کند.

ماده ۲. ارائه خدمات

واگذارنده، بسته طراحی مهندسی فرایند، نرم افزارها، اطلاعات فنی، مهارت‌های فنی، و آموزش مرتبط با فرایند را در اختیار گیرنده، خواهد گذارد، به نحوی که گیرنده بتواند رأساً از طریق پیمانکار(ان) خود، مهندسی تفصیلی، ساخت، راه‌اندازی و بهره‌برداری از واحد صنعتی را به طور کامل انجام دهد.

ماده ۳. مبلغ قرارداد

در ازای واگذاری ليسانس و حقوق موضوع ماده ۱ این موافقت‌نامه، و تحویل بسته طراحی مهندسی فرایند و سایر اطلاعات فنی و خدمات موضوع ماده ۲ این موافقت‌نامه، گیرنده مبلغ

.....

را با رعایت مفاد و شرایط درج شده در اسناد و مدارک قرارداد، به واگذارنده پرداخت خواهد کرد.

جدول تفکیک مبلغ قرارداد برای بخش‌های مختلف خدمات و نحوه پرداخت آن، در پیوست‌های ۱ و ۲ آمده است.

ماده ۴. اسناد و مدارک قرارداد

اسناد و مدارک قرارداد، عبارت‌اند از :

الف) موافقت‌نامه.

ب) پیوست‌ها.

۱- یکی از دو حالت "انحصاری" یا غیر "انحصاری" باید درج شود.

ج) شرایط عمومی.

د) شرایط خصوصی.

ه) سوگندنامه.

و) سایر اسناد و مدارکی که به عنوان بخشی از مدارک قرارداد، بین گیرنده و واگذارنده، امضا و مبادله می‌شود.

ماده ۵. حد مسئولیت مالی واگذارنده

حداکثر مسئولیت مالی واگذارنده در این قرارداد، به ترتیب زیر تعیین می‌شود:

.....
.....

با وجود مطلب یاد شده، مسئولیت مالی واگذارنده ناشی از نقض حق اختراع موضوع ماده ۲۵ شرایط عمومی، مشمول محدودیت تعیین شده در این ماده نمی‌شود.

ماده ۶. تاریخ تنفیذ و مدت قرارداد

این قرارداد، در تاریخ یاد شده در بند ۲۸-۱ شرایط عمومی، نافذ خواهد شد و مدت قرارداد از تاریخ تنفیذ قرارداد، است، که جزییات آن در پیوست شماره ۹ آمده است.

ماده ۷. نمایندگان مجاز

نمایندگان مجاز دو طرف برای امضای اسناد و مدارک قرارداد، عبارت‌اند از:

.....، به عنوان نماینده مجاز گیرنده و
.....، به عنوان نماینده مجاز واگذارنده.

نماینده مجاز واگذارنده

نام و نام خانوادگی

امضا

مهر

نماینده مجاز گیرنده

نام و نام خانوادگی

امضا

پیوست‌ها

- پیوست ۱. جدول تفکیک مبلغ قرارداد، برای انجام بخش‌های مختلف خدمات.
- پیوست ۲. پرداخت‌ها.
- ۱-۲. روش و نحوه پرداخت.
- ۲-۲. برنامه زمانی پرداخت‌ها.
- پیوست ۳. حقوق اختراع.
- پیوست ۴. شرح جزئیات فرایند.
- پیوست ۵. شرح واحد صنعتی.
- پیوست ۶. مشخصات محصول.
- پیوست ۷. نقشه ساختگاه و تعریف محدوده واحد صنعتی.
- پیوست ۸. شرح خدمات مهندسی و هماهنگی کارها.
- ۱-۸. شرح خدمات مهندسی.
- ۲-۸. فهرست اجزای عمده خدمات مهندسی.
- ۳-۸. داده‌های طراحی پایه.
- ۴-۸. فهرست استانداردها و کدها.
- ۵-۸. هماهنگی کارها.
- پیوست ۹. برنامه زمانی.
- پیوست ۱۰. شرح بسته طراحی مهندسی فرایند.
- ۱-۱۰. شرح بسته طراحی مهندسی فرایند.
- ۲-۱۰. فهرست تجهیزات فرایند.
- ۳-۱۰. فهرست سخت افزارها و نرم افزارها.
- پیوست ۱۱. مهارت‌ها و تجربه‌های کارکنان واگذارنده که برای انجام خدمات موضوع قرارداد تعیین می‌شوند.
- پیوست ۱۲. میزان تحصیلات و تجربه‌های کارکنان گیرنده که برای آموزش نزد واگذارنده تعیین می‌شوند.
- ۱-۱۲. میزان تحصیلات و تجربه‌های کارکنان گیرنده.
- ۲-۱۲. مدت دوره‌های آموزش فنی و شمار آنها.
- پیوست ۱۳. ارقام تضمین شده برای مصرف مواد اولیه، محصولات تاسیسات جانبی، حجم و ترکیب ضایعات.
- پیوست ۱۴. تکمیل مکانیکی
- پیوست ۱۵. کاربرگ‌های ضمانت‌نامه‌های بانکی.
- پیوست ۱۶. کاربرگ اعتبار اسنادی
- پیوست ۱۷. شرایط ایمنی و زیست محیطی واحد صنعتی

فهرست مطالب

عنوان

تعريف‌ها و تفسيرها	
ماده ۱. تعريف‌ها	
ماده ۲. تفسيرها	
واحد صنعتی و فرایند	
ماده ۳. واحد صنعتی	
ماده ۴. فرایند	
تعهد‌ها و مسئولیت‌های واگذارنده	
ماده ۵. حقوق اختراع	
ماده ۶. بهبود در فرایند	
ماده ۷. تأمین مدارک فنی و خدمات مربوط به آن	
ماده ۸. انجام خدمات اضافی	
ماده ۹. تضمین‌های عملکردی فرایند	
ماده ۱۰. جرمه‌ها	
ماده ۱۱. افزایش ظرفیت واحد صنعتی	
ماده ۱۲. آموزش کارکنان گیرنده	
حد مسئولیت مالی واگذارنده	

فهرست مطالب

عنوان

تعهدها و مسئولیت‌های گیرنده	
ماده ۱۴. تهیه داده‌های طراحی پایه برای واحد صنعتی	
ماده ۱۵. بهبود در فرآیند	
ماده ۱۶. انتخاب پیمانکار	
ماده ۱۷. عدم افشای اطلاعات محرمانه	
ماده ۱۸. محدودیت حق استفاده و فروش محصول	
هماهنگی در کار	
ماده ۱۹. آماده‌سازی	
ماده ۲۰. طراحی فرایند	
ماده ۲۱. مهندسی تفصیلی	
ماده ۲۲. تأمین تجهیزات	
ماده ۲۳. ساخت واحد صنعتی	
ماده ۲۴. آغاز به کار واحد صنعتی	
دعاوی ناشی از نقض حق اختراع	
ماده ۲۵. نقض حق اختراع	
مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت	

فهرست مطالب

عنوان

.....	ماده ۲۶. مبلغ قرارداد
.....	ماده ۲۷. نحوه پرداخت
.....	تتفیز و فسخ قرارداد
.....	ماده ۲۸. تاریخ تتفیز
.....	ماده ۲۹. حقوق گیرنده پس از انتقضای قرارداد
.....	ماده ۳۰. تعهدهای دو طرف، پس از انتقضای قرارداد
.....	ماده ۳۱. فسخ قرارداد
.....	ضمانت نامه ها، بیمه ها، مالیات و عوارض
.....	ماده ۳۲. ضمانت نامه های بانکی
.....	ماده ۳۳. بیمه
.....	ماده ۳۴. مالیات و عوارض
.....	حوادث قهری، حل اختلاف، قانون و زبان حاکم
.....	ماده ۳۵. حوادث قهری
.....	ماده ۳۶. حل اختلاف
.....	ماده ۳۷. قانون حاکم
.....	ماده ۳۸. زبان حاکم

فهرست مطالب

عنوان

.....	سایر موارد
.....	ماده ۳۹. استانداردها و کدها
.....	ماده ۴۰. واگذاری
.....	ماده ۴۱. دسترسی به بهترین شرایط
.....	ماده ۴۲. کمک به واگذارنده، برای دریافت روایید و مجوزهای لازم
.....	ماده ۴۳. اولویت اسناد
.....	ماده ۴۴. منع مداخله کارکنان دولت در معاملات دولتی
.....	ماده ۴۵. ابلاغیه‌ها

شرایط عمومی

تعاریف و تفسیرها

ماده ۱. تعاریفها

در این قرارداد، کلمات و عبارات‌های زیر به معنایی به کار رفته‌اند که در زیر به آنها اطلاق شده است، مگر این که نیاز متن چیزی غیر از آن را ایجاب کند.

۱-۱. «قرارداد»، شامل موافقت‌نامه بین گیرنده و واگذارنده و سایر اسناد و مدارک قرارداد، به شرح درج شده در ماده ۴ موافقت‌نامه است.

۲-۱. «واگذارنده»، به معنی طرفی از قرارداد است که واگذارکننده لیسانس و حقوق به گیرنده و تأمین‌کننده اطلاعات فنی و خدمات، بر اساس مفاد قرارداد است.

۳-۱. «گیرنده»، به معنی طرفی از قرارداد است که گیرنده لیسانس، دانش فنی، اطلاعات فنی و خدمات، بر اساس مفاد قرارداد است.

۴-۱. «آزمایش تضمین»، به معنی عملیات آزمایش واحد صنعتی در انطباق با بند ۹-۱ شرایط عمومی است و منظور از آن، نمایش تضمین‌های عملکردی است.

۵-۱. «آغاز به کار واحد صنعتی»، تاریخی است که در آن عملیات پیش‌راه‌اندازی و راه‌اندازی، به پایان رسیده و واحد صنعتی آغاز به تولید محصول می‌کند.

۶-۱. «اطلاعات محرمانه»، یعنی اطلاعاتی که براساس بند ۱۷-۱ شرایط عمومی محرمانه شناخته شده است.

۷-۱. «افزایش ظرفیت»، به معنی چنان افزایشی در ظرفیت واحد صنعتی در مقایسه با ظرفیت اسمی آن است که نتیجه نصب تجهیزات اصلی اضافی یا تعویض تجهیزات اصلی با تجهیزاتی که دارای ظرفیت بیشتر هستند، باشد.

۸-۱. «بهبود»، به معنی هرگونه تغییر ایجاد شده یا کسب شده در مدت قرارداد است، که موجب بهبود بخشیدن به مشخصات فنی و یا اقتصادی فرایند یا ایمنی فرایند یا محصول، و همچنین افزایش مقدار محصول یا کیفیت یا کارکرد محصول و تجهیزات مربوط به آن شود. بهبود ممکن است به عنوان اختراع ثبت شده یا ثبت نشده باشد.

۹-۱. «بسته طراحی مهندسی فرایند»، حاوی دانش فنی تعریف شده در این قرارداد بوده و به طور مشروح در پیوست ۱۰، توصیف شده است.

۱۰-۱. «پیمانکار»، به معنای سازمان(های) مهندسی است که به وسیله گیرنده و با توافق واگذارنده برای انجام مهندسی تفصیلی و نصب واحد صنعتی بر طبق دانش فنی به کار گرفته می‌شود.

۱۱-۱. «تائیدیه» و «تائید»، به معنای تائید و تائیدیه کتبی است.

۱۲-۱. «تاریخ تنفیذ»، به معنی تاریخ نافذ شدن قرارداد در انطباق با ماده ۲۸ شرایط عمومی است.

۱۳-۱. «تضمین‌های عملکردی»، عبارت از تضمین‌های عملکرد واحد صنعتی به شرح درج شده در بند ۹-۱ شرایط عمومی و پیوست ۱۳ است.

۱-۱۴. «تکمیل مکانیکی»، به معنای اتمام عملیات ساختمان و نصب و پیش راه اندازی طبق پیوست ۱۴ است، به نحوی که کار مورد نظر آماده راه اندازی باشد.

۱-۱۵. «حقوق اختراع»، عبارت است از گواهی های اختراع و درخواست های ثبت اختراع حلال و آینده واگذارنده، در انطباق با پیوست ۳، که در ارتباط با فرایند بوده و واگذارنده حق واگذاری آنها به غیر را داراست.

۱-۱۶. «داده های طراحی پایه»، به معنی اطلاعات تهیه شده توسط گیرنده، به شرح درج شده در پیوست ۸ است.

۱-۱۷. «دانش فنی»، عبارت است از داده های فنی، اطلاعات و مهارت های فنی، نقشه ها، طرح ها، دستورالعمل ها و نرم افزارهای مربوط به فرایند، که در تاریخ تنفیذ قرارداد در تملک واگذارنده بوده، دارای

استفاده تجاری است و در واحدهای صنعتی واگذارنده یا سایر گیرندگان، مورد استفاده است. دانش فنی،

جزئی از بسته طراحی مهندسی فرایند است و باید یک پیمانکار با تجربه را با استفاده از آن، قادر به انجام

مهندسی تفصیلی و ساخت واحد صنعتی کند. دانش فنی، همچنین باید کارکنان گیرنده را قادر به بهره برداری از

واحد صنعتی نماید، به نحوی که واحد صنعتی، محصول را در تطابق با تضمین های عملکردی تولید کند.

۱-۱۸. «ساختگاه»، به معنی زمینی است که واحد صنعتی براساس مندرجات پیوست ۷، در آن ساخته می شود.

۱-۱۹. «فرایند»، عبارت از جدیدترین فرایندی است که قابلیت استفاده تجاری از آن ثابت شده، توسط

واگذارنده ایجاد یا کسب شده و در تاریخ تنفیذ در تملک واگذارنده بوده است و موضوع این قرارداد به شمار

می رود. جزییات فرایند در پیوست ۴ آمده است.

۱-۲۰. «کارشناس»، به معنی شخصیت حقیقی یا حقوقی است که توسط دو طرف، براساس بند ۳-۱ شرایط

عمومی، منصوب شود.

۱-۲۱. «لیسانس»، به معنی انتقال حق ساخت، استفاده و فروش اختراعاتی است که به عنوان حق اختراع، مورد

حمایت قانونی هستند و شرح جزییات آن در اسناد و مدارک پیمان آمده است. هر جا متن پیمان ایجاب نماید،

لیسانس همچنین به معنی حق استفاده از دانش فنی و اطلاعات فنی مربوط، براساس مفاد پیمان خواهد بود.

۱-۲۲. «مدارک فنی»، به معنی آن دسته از مدارک فنی است که تفصیل آنها در پیوست های موافقت نامه آمده

است.

۱-۲۳. «مشخصات فنی»، عبارت از معیارهای فنی، تعاریف و پارامترهای حاکم بر واحد صنعتی، به شرح

درج شده در این قرارداد است.

۱-۲۴. «محصول»، به معنی محصول یا محصولات واحد صنعتی مورد اشاره در بند ۳-۱ شرایط عمومی

است، که بر اساس فرایند و مشخصات فنی تعیین شده در پیوست ۶، تولید می شود.

۱-۲۵. «محصولات تأسیسات جانبی»، به معنی آب، برق، بخار، سوخت، هوای فشرده و سایر موارد مشابه است.

۱-۲۶. «واحد صنعتی»، به معنی تأسیسات تولیدی است که باید توسط گیرنده در ساختگاه، به منظور استفاده

از فرایند برای تولید محصول با ظرفیت اسمی تعیین شده در این قرارداد، ساخته شود.

ماده ۲. تفسیرها

۱-۲. در این قرارداد، منظور از روز، روز تقویمی و منظور از ماه و سال، ماه و سال شمسی، طبق تقویم رسمی جمهوری اسلامی ایران است.

۲-۲. هر جا در این قرارداد ایجاب کند، کلمات مفرد، معنی جمع و کلمات جمع، معنی مفرد دارد.

۳-۲. عنوان‌های درج شده در شرایط عمومی، تنها به منظور راهنمایی و اطلاع از مفاد موادی است که زیر آن عنوان قرار گرفته‌اند، و نمی‌توان در تفسیر مفاد پیمان از آنها استفاده کرد.

۴-۲. هر نوع اشاره به «موافقت‌نامه»، «پیوست»، «شرایط خصوصی» و «شرایط عمومی»، منظور موافقت‌نامه، پیوستها، شرایط خصوصی و شرایط عمومی این قرارداد است، مگر اینکه به صراحت طور دیگری درج شده باشد.

واحد صنعتی و فرایند

ماده ۳. واحد صنعتی

۱-۳. واحد صنعتی در قلمرو جمهوری اسلامی ایران و در محلی که در شرایط خصوصی درج شده است، به منظور تولید محصول یا محصولاتی که مشخصات کامل آنها در شرایط خصوصی تعیین شده است، احداث خواهد شد. نقشه ساختگاه، در پیوست ۷ آمده است.

۲-۳. ظرفیت اسمی واحد صنعتی، در شرایط خصوصی درج شده است. واحد صنعتی، به نحوی طراحی خواهد شد که ظرفیت اسمی آن، حداقل برای مدت تعیین شده در شرایط خصوصی قرارداد، قابل بهره‌برداری باشد.

۳-۳. واحد صنعتی، به نحوی طراحی خواهد شد که قادر به تولید محصول با درجات گوناگون، بر اساس مشخصات داده شده در پیوست ۶ باشد.

۴-۳. واحد صنعتی، به تناسب با محل و مواد اولیه آن طراحی خواهد شد.

۵-۳. مواد اولیه واحد صنعتی، دارای مشخصات درج شده در پیوست ۱۳ خواهد بود.

ماده ۴. فرایند

۱-۴. واحد صنعتی، فرایندی را که شرح کلی آن در شرایط خصوصی و جزییات آن در پیوست ۴ آمده است، مورد استفاده قرار خواهد داد. بخش‌های جداگانه واحد صنعتی، در پیوست ۵ تعیین شده است.

۲-۴. فرایند، پوشش دهنده تمام تأسیساتی است که در یک سوی آن نقاط ورودی مواد اولیه و محصولات تأسیسات جانبی، و در سوی دیگر آن، نقاط خروجی محصول و ضایعات قرار دارد. محدوده واحد صنعتی، در پیوست ۵ مشخص شده است.

تعهدها و مسئولیت‌های واگذارنده

ماده ۵. حقوق اختراع

۱-۵. واگذارنده، باید ظرف چهل و پنج (۴۵) روز از تاریخ امضای قرارداد، مدارکی را که حاکی از اقدام به ثبت یا درخواست ثبت حقوق اختراع وی، موضوع بند ۱-۱۵ شرایط عمومی، نزد مراجع صالح جمهوری اسلامی ایران است، به گیرنده ارائه دهد. ثبت یا درخواست ثبت حقوق اختراعات آینده در جمهوری اسلامی ایران، در هر مورد، در اسرع وقت توسط واگذارنده انجام خواهد شد.

۱-۱-۵. واگذارنده، موظف است در هر مورد که گیرنده درخواست کند، ظرف بیست و یک (۲۱) روز پس از درخواست خریدار، نسبت به انجام تشریفات قانونی برای ثبت اجازه استفاده گیرنده از حقوق اختراع، برابر مقررات جمهوری اسلامی ایران اقدام کند. هزینه‌های ثبت موضوع این بند، به عهده واگذارنده است.

۲-۵. واگذارنده، تعهد می‌کند که در صورت درخواست گیرنده، در هر موقع در مدت قرارداد، فهرست کاملی را از حقوق اختراع، موضوع بند ۱-۱۵ شرایط عمومی، در کشورهایی که گیرنده در درخواست خود تعیین می‌کند، به گیرنده ارائه کند و پس از آن نیز، در صورت اعلام گیرنده، نسبت به تجدید فهرست‌ها در فاصله‌هایی که از شش (۶) ماه تجاوز نخواهد کرد، اقدام نماید.

ماده ۶. بهبود در فرایند

۶-۱. واگذارنده، متعهد می‌شود که هرگونه بهبود در فرایند را که در مدت قرارداد توسط وی ایجاد یا اخذ گردیده و مجاز به انتقال آن باشد، به شرح زیر در دسترس گیرنده قرار دهد. واگذارنده، به ویژه تعهد می‌کند که:

الف) هر گونه پیشرفت و بهبود در تکنیک‌های بهره‌برداری، تدابیر پیشگیرانه در زمینه نگهداری و ایمنی، و نیز توسعه فرایند را که مشمول بند «ب» زیر نبوده و قابل به کارگیری در واحد صنعتی باشد، به رایگان در دسترس گیرنده قرار دهد. همچنین، سایر اطلاعات متعلق به واگذارنده و دیگر داده‌های مرتبط، که به رایگان در اختیار دیگر گیرندگان فرایند گذارده می‌شود، مجاناً توسط واگذارنده، در دسترس گیرنده قرار خواهد گرفت.

ب) در ازای بهای معقول و تحت شرایط مورد توافق دو طرف، حق استفاده از توسعه فرایند ایجاد شده یا اخذ شده توسط واگذارنده، شامل موارد توسعه ثبت شده به عنوان اختراع را که می‌تواند منجر به بهبودی قابل ملاحظه، بر اساس معیارهای درج شده در شرایط خصوصی، در زمینه‌های ظرفیت، ضریب اطمینان و بازدهی واحد صنعتی، و همچنین کیفیت محصولات شود، به گیرنده واگذار نماید.

۶-۱-۱. واگذارنده، به صورت کتبی یا از طریق وسایل مناسب دیگر مانند جلسات تبادل اطلاعات فنی، گیرنده را از وجود هرگونه بهبود در فرایند، که توسط واگذارنده ایجاد یا اخذ شده و در واحدهای صنعتی متعلق به وی به کار گرفته شده، یا در واحدهای صنعتی سایر گیرندگان مورد استفاده واقع گردیده، و گیرندگان یادشده

در قراردادهای خرید خود با واگذارنده، وی را به صراحت از افشای آن بهبودها منع نکرده باشند، مطلع خواهد ساخت.

ماده ۷. تأمین مدارک فنی و خدمات مربوط به آن

۷-۱. مدارک فنی که باید توسط واگذارنده در اختیار گیرنده قرارداد شده شود، در شرایط خصوصی یا در پیوست‌ها آمده است.

۷-۱-۱. واگذارنده، تمام اطلاعاتی را که برای انجام مهندسی تفصیلی واحد صنعتی توسط گیرنده یا پیمانکاران وی ضرورت دارد، با رعایت مفاد پیوست‌های ۸ و ۹ در خصوص جدول زمانی، محل تحویل و شمار نسخه‌ها، در اختیار گیرنده قرار خواهد داد. در صورتی که مدارک مزبور ناقص بوده و یا از دقت لازم برخوردار نباشد، زمانی تحویل داده محسوب می‌شود که تکمیل شده و اصلاحات لازم در آن انجام شده باشد. تکمیل و اصلاح مدارک فنی، باید در اسرع وقت توسط واگذارنده انجام شود. هرگاه گیرنده یا پیمانکاران وی خواستار توضیحاتی در مورد مدارک فنی شوند، واگذارنده باید بدون تأخیر غیر موجه، توضیحات درخواست شده را ارائه نماید.

۷-۱-۲. واگذارنده، باید در فرصت‌هایی که دو طرف تعیین خواهند کرد، امکان دیدار کارکنان گیرنده و پیمانکاران وی را از آن دسته واحدهای صنعتی متعلق به واگذارنده یا دیگر گیرندگان که فرایند را مورد استفاده قرار می‌دهند، فراهم سازد. طی این گونه دیدارها، واگذارنده باید در صورت درخواست گیرنده، اطلاعات فنی مربوط به واحدهای صنعتی در حال بهره‌برداری را که طبق مشخصات فنی بسته طراحی مهندسی فرایند باشند، در اختیار گیرنده قرار دهد. مدت، موضوع و شمار نفقات و دیدارهای یاد شده در شرایط خصوصی آمده است. واگذارنده، همچنین دیدارهایی از واحدهای صنعتی مشابه را برای کارکنان گیرنده ترتیب خواهد داد که موضوع آن دیدارها، در انطباق با ماده ۶ شرایط عمومی، مشاهده بهبودهای ایجاد شده باشد.

۷-۱-۳. واگذارنده، سایر اطلاعات مربوط به فرایند و دانش فنی را که منطبقاً برای کنترل مهندسی فرایند، انجام مهندسی تفصیلی، نصب، راه اندازی و بهره‌برداری اقتصادی از واحد صنعتی توسط گیرنده و پیمانکاران وی ضرورت دارد، در اختیار خواهد گذارد.

۷-۱-۴. واگذارنده، اسامی سازندگان، تولیدکنندگان و فروشندگان و منابع تهیه تجهیزات، نرم افزارها و مواد مصرفی و لوازم آزمایشگاهی مهمی را که جزئی از فرایند به شمار می‌روند، براساس فهرست تجهیزات درج شده در پیوست ۱۰، در اختیار گیرنده خواهد گذارد.

۷-۱-۵. فهرست اجزای عمده خدمات مهندسی که ممکن است بر آزمایش‌های تضمین واحد صنعتی مؤثر باشد، در پیوست ۸ آمده است. این فهرست، از جمله در برگیرنده تمام اجزای مهندسی تفصیلی است که واگذارنده به خواست خود یا به خواست گیرنده، بازبینی کرده و تأیید آنها را برعهده گرفته است. کنترل مطابقت

طراحی مهندسی تفصیلی با بسته طراحی مهندسی فرایند و تأیید آن، در تمام مواردی که بر اساس پیوست ۸ چنین تأییدی لازم است، بر عهده واگذارنده است.

۱-۷. در صورتی که برای راه اندازی واحد صنعتی و انجام آزمایش های تضمین، و نیز بهره برداری از واحد صنعتی، استفاده از مواد مصرفی خاص از جمله کاتالیست ها، مواد شیمیایی، و غیره، ضرورت داشته باشد، واگذارنده فهرست تأمین کنندگان مواد مصرفی لازم را در اختیار گیرنده خواهد گذارد.

۱-۷. به منظور راهبری و آموزش عملیات راه اندازی و آزمایش های تضمین، واگذارنده کارکنان خود را که دارای مهارت ها و تجربه های درج شده در پیوست ۱۱ هستند، در اختیار خواهد گذارد.

ماده ۸. انجام خدمات اضافی

هرگاه گیرنده درخواست کند، واگذارنده ظرف مدت زمان مورد توافق و در ازای دریافت حق الزحمه اضافی، خدمات درج شده در شرایط خصوصی را که ممکن است برای اعمال تغییرات در تکنولوژی فرایند و بهره برداری از واحد صنعتی یا بازاریابی محصول لازم باشد، برای گیرنده انجام خواهد داد.

ماده ۹. تضمین های عملکردی فرایند

۱-۹. واگذارنده، تضمین می کند که واحد صنعتی در آزمایش تضمین که بر طبق بند ۹-۱-۲ صورت می گیرد، به عملکردهای زیر دست یابد:

الف) تولید روزانه محصول طبق مشخصات تعیین شده در پیوست ۶ و به مقادیر تعیین شده در شرایط خصوصی.

ب) مصرف مواد اولیه و محصولات تاسیسات جانبی، به مقادیر تعیین شده در پیوست شماره ۱۳.

ج) انطباق مشخصات ضایعات و مواد دفع شده از واحد صنعتی، با آنچه در پیوست ۱۳ آمده است.

د) تطبیق نتایج ایمنی و زیست محیطی و کیفی، با معیارهایی که گیرنده در پیوست ۱۷ مشخص کرده است و بر اساس بالا رفتن استانداردها باید از آن تبعیت نماید.

۱-۹. تضمین های موضوع بند ۹-۱، مشروط به تحقق موارد زیر است:

الف) طراحی و ساخت واحد صنعتی در مطابقت با بسته طراحی مهندسی فرایند، دانش فنی، مدارک فنی و تغییرات احتمالی آنها که مورد تأیید واگذارنده قرار گرفته است، انجام شود.

ب) گیرنده، در تأمین مواد خام و محصولات تاسیسات جانبی که شرح آنها در پیوست ۱۳ آمده، قصور نکرده و از مواد شیمیایی توصیه شده توسط واگذارنده استفاده کند.

ج) واحد صنعتی در انطباق با پیوست ۱۴، آماده برای آغاز به کار بوده و فاقد عیوب مکانیکی باشد.

د) آزمایش براساس دستورالعمل های واگذارنده انجام شود.

۱-۹. نخستین آزمایش تضمین، ظرف مهلت تعیین شده در شرایط خصوصی انجام خواهد شد. مدت انجام

نخستین آزمایش تضمین و نتایجی که باید نشان داده شود نیز، در شرایط خصوصی آمده است.

۱-۹-۳. گیرنده، باید بی‌درنگ پس از انجام آزمایش‌ها، گزارش آزمایش تضمین را براساس اندازه‌گیری‌های انجام شده در طول آزمایش‌ها تهیه کند. گزارش یادشده، باید به امضای نمایندگان مجاز واگذارنده که در ساختمان مقیم هستند، برسد. در صورتی که عملکرد واحد صنعتی در انطباق با ماده ۹-۱ رضایت‌بخش باشد، گیرنده ظرف چهارده (۱۴) روز از تاریخ تکمیل گزارش آزمایش تضمین، گواهی تحویل را صادر خواهد کرد. ۱-۹-۴. در صورتی که واحد صنعتی به عملکردهای درج شده در بند ۹-۱ دست نیابد، واگذارنده، گیرنده و پیمانکاران وی، برای تعیین دلایل آن تشکیل جلسه خواهند داد. واگذارنده، ظرف مهلتی که در شرایط خصوصی تعیین شده است، پس از جلسه پیشگفته باید درباره این که آیا برای دستیابی به تضمین‌های عملکردی، به تغییر دستورالعمل‌های بهره‌برداری، تغییر و تعویض تجهیزات، یا نصب تجهیزات و تأسیسات اضافی نیاز است یا خیر، اظهار نظر کند.

۱-۹-۵. اگر عدم دستیابی واحد صنعتی به تضمین‌های عملکردی، به سبب عیوب فرایند و یا بسته طراحی مهندسی فرایند باشد، واگذارنده باید آن چه را که براساس قضاوت حرفه‌ای خود برای رفع عیب یا اعمال تغییرات به منظور دستیابی به تضمین‌های عملکردی لازم می‌داند، به اطلاع گیرنده برساند. واگذارنده و گیرنده، در مورد برنامه زمانی رفع عیب و اعمال تغییرات، توافق خواهند کرد. تمام هزینه‌های مربوط به طراحی، خرید، تحویل و نصب تجهیزات ضروری برای اعمال تغییرات و رفع عیب، برعهده واگذارنده است.

۱-۹-۶. در صورتی که عدم دستیابی به تضمین‌های عملکردی ناشی از تقصیر گیرنده یا پیمانکاران وی باشد، گیرنده باید از طریق پیمانکاران خود، نسبت به اعمال تغییرات و اصلاحاتی که براساس قضاوت حرفه‌ای وی ضرورت داشته و مورد تأیید واگذارنده نیز هست، اقدام کند. هزینه‌های مربوط به طراحی، خرید، تحویل و نصب تجهیزات ضروری برای اعمال تغییرات و رفع عیب به منظور دستیابی به تضمین‌های عملکردی، موضوع بند ۹-۱، برعهده گیرنده خواهد بود.

۱-۹-۷. در صورتی که دو طرف قرارداد نتوانند بر سر تعیین مقصر به توافق برسند، واگذارنده در مهلت تعیین شده در شرایط خصوصی، توصیه‌های خود را در زمینه تغییرات لازم در دستورالعمل‌های بهره‌برداری، به اطلاع گیرنده رسانیده یا نقشه‌ها و اطلاعات لازم را در اختیار گیرنده می‌گذارد. در صورت لزوم، انجام تغییرات در تجهیزات یا تعویض آنها را به منظور دستیابی به تضمین‌های عملکردی در بند ۹-۱، به گیرنده پیشنهاد می‌نماید. گیرنده، تغییرات مورد بحث را براساس برنامه زمانی مورد توافق با واگذارنده، انجام می‌دهد. اگر دو طرف قرارداد نتوانند در مورد تعیین طرفی که باید هزینه تغییرات را پرداخت کند به توافق برسند، اختلاف بر طبق رویه پیش‌بینی شده در ماده ۳۶، فیصله خواهد یافت.

۱-۹-۸. واگذارنده یا گیرنده، برحسب مورد باید سوابق مربوط به هزینه‌های اعمال تغییرات موضوع بندهای پیشگفته را نگهداری کرده و در صورت درخواست طرف مقابل، نسخه‌هایی از مدارک مربوط را به وی تسلیم کند.

۹-۱-۹. در صورتی که عدم دستیابی به تضمین های عملکردی، به واسطه دلایل منتسب به واگذارنده باشد، گیرنده ملزم به پرداخت وجهی به واگذارنده بابت تمدید زمان خدمت کارکنان واگذارنده، فراتر از تاریخ نخستین آزمایش تضمین ناموفق، نخواهد بود.

۹-۱-۱۰. پس از انجام اصلاحات و تغییرات موضوع بندهای ۹-۱-۵ تا ۹-۱-۷، در صورت نیاز، گواهی تکمیل مکانیکی جدیدی توسط دو طرف تهیه شده و در هر حال، دومین آزمایش تضمین انجام خواهد شد. ۹-۱-۱۱. در صورتی که به دلایل منتسب به واگذارنده، دومین آزمایش تضمین نیز نتواند دستیابی به تضمین های عملکرد را نشان دهد، واگذارنده می تواند با پرداخت جرایم موضوع بند ۱۰-۱ و در انطباق با بند ۱۰-۲، از تعهد های مربوط، آزاد شود.

۹-۱-۱۲. در صورتی که تولید محصول طی آخرین آزمایش تضمین، کمتر از میزان تضمین شده باشد، یا مشخصات آن مطابق با مشخصات درج شده در پیوست ۶ نباشد، یا مصرف مواد اولیه بیش از مقادیر و درصد های تعیین شده در پیوست ۱۳ باشد، و واگذارنده نتواند با نخواهد ظرف مدت پنجاه و شش (۵۶) روز از تاریخ آخرین آزمایش تضمین، اصلاحات و تغییرات ضروری را برای دستیابی به تضمین های عملکرد پیشنهاد کند، گیرنده حق خواهد داشت که اصلاحات و تغییرات لازم را اعمال نماید. برای این منظور، گیرنده می تواند از توصیه ها و دانش فنی اشخاص ثالث استفاده کرده و تغییرات و اصلاحات لازم را اعمال نماید. در این صورت، شخص یا اشخاص ثالث مورد بحث، باید با امضای موافقت نامه با گیرنده، به عدم افشای اطلاعات محرمانه موضوع بند ۱۷-۱ شرایط عمومی، متعهد شوند. واگذارنده، ملزم به پرداخت کامل هزینه های مربوط به دانش فنی، نقشه ها، و تعویض و تغییر تجهیزات خواهد بود.

۹-۱-۱۳. در صورتی که به دلایل غیر منتسب به واگذارنده، نخستین آزمایش تضمین در مهلت تعیین شده در بند ۹-۱-۲ انجام نشود، واگذارنده، با رعایت مفاد بند ۹-۱-۱۵، از تعهد های خود در مورد تضمین های عملکردی، آزاد می شود.

۹-۱-۱۴. در صورتی که گیرنده تغییرات و اصلاحات موضوع بند ۹-۱-۶ را در مهلت تعیین شده در شرایط خصوصی انجام ندهد، واگذارنده از تعهد های خود در مورد تضمین های عملکردی، آزاد می شود.

۹-۱-۱۵. در صورتی که به دلایل غیر منتسب به گیرنده، نخستین آزمایش تضمین در مهلت تعیین شده در بند ۹-۱-۲ انجام نشود، واگذارنده باید در زمان مناسب و مورد توافق دو طرف، گیرنده را در راه اندازی واحد صنعتی یاری دهد. در صورتی که یاری مورد بحث موجب افزایش هزینه های واگذارنده شود، حق الزحمه اضافی برای جبران هزینه های اضافی، توسط گیرنده به واگذارنده پرداخت خواهد شد.

ماده ۱۰. جریمه ها

۱۰-۱. اگر واگذارنده در تحویل بسته طراحی مهندسی فرایند، نسبت به برنامه زمانی درج شده در پیوست ۹

تأخیر کند، باید مبلغ تعیین شده در شرایط خصوصی را به عنوان جریمه، به گیرنده بپردازد. علاوه بر آن، اگر در آخرین آزمایش تضمین، واحد صنعتی نتواند به تضمین‌های عملکردی درج شده در بند ۹-۱ دست یابد، واگذارنده بارعایت بند ۹-۱۱، باید مبالغ تعیین شده در شرایط خصوصی را به عنوان جریمه، به گیرنده بپردازد. ۱-۱۰. گیرنده می‌تواند مبالغ جریمه‌ها را از بدهی‌های خود به واگذارنده، کسر کند. ۱-۱۰. پرداخت جریمه، واگذارنده را تنها از تعهدهایی آزاد می‌سازد که پرداخت جریمه برای عدم ایفای آنها، انجام گرفته است.

ماده ۱۱. افزایش ظرفیت واحد صنعتی

۱-۱۱. در هر زمان در مدت این قرارداد، در صورتی که گیرنده قصد افزایش ظرفیت واحد صنعتی یا احداث واحدهای صنعتی دیگر را با استفاده از فرایند و بخش مهمی از دانش فنی داشته باشد، باید برای ظرفیت‌های اضافه بر ظرفیت اسمی درج شده در بند ۳-۲، براساس نرخ‌ها و شرایط تعیین شده در شرایط خصوصی، با واگذارنده توافق کند.

۱-۱۱. واگذارنده، به محض توافق در مورد مبالغ اضافی و نحوه دریافت آن، موضوع بند ۱۱-۱، برای هر مورد افزایش ظرفیت، همان حقوقی را که در ماده ۱ موافقت‌نامه قرارداد و اگذار کرده است، به گیرنده واگذار خواهد نمود.

ماده ۱۲. آموزش کارکنان گیرنده

۱-۱۲. واگذارنده، متعهد است کارکنان گیرنده را در محل واحدهای صنعتی که از فرایند استفاده می‌کنند، آموزش دهد. آموزش در مورد بهره‌برداری واحد صنعتی، نگهداری و تعمیرات، کنترل کیفیت و سایر موارد لازم خواهد بود. برنامه آموزشی، باید کامل در برگیرنده تکنولوژی فرایند، بهره‌برداری، نگهداری، و کنترل واحد صنعتی باشد. آن دسته از کارکنان گیرنده که برای آموزش به واگذارنده معرفی می‌شوند، باید دارای تحصیلات و تجربه‌های درج شده در پیوست ۱۲ باشند.

۱-۱۲. کارکنانی که توسط گیرنده برای آموزش تعیین می‌شوند، باید امکان یابند تا با مواردی مانند فرایند، تدابیر ایمنی، بهره‌برداری، کنترل کیفیت محصول، رویه‌های آزمایشگاهی، و نگهداری واحد صنعتی، آشنا شده و در موارد یاد شده مطالعه کنند. کارکنان گیرنده، مجاز خواهند بود درباره موارد یاد شده، با کارکنان واحدهای صنعتی گفتگو نمایند. کارکنان گیرنده مجاز به یادداشت‌برداری و تهیه نقشه‌های دستی از واحدهای صنعتی هستند.

۱-۱۲. طول دوره‌های آموزشی و شمار آنها، در پیوست ۱۲ آمده است. هزینه‌های سفر و اقامت کارکنان گیرنده که به منظور آموزش اعزام می‌شوند، برعهده گیرنده است.

۱۲-۳. آموزش، به زبان تعیین شده در شرایط خصوصی، ارایه خواهد شد. واگذارنده، در هر حال ملزم به ارایه داده‌ها و جزوهای آموزشی، به زبان انگلیسی نیز خواهد بود.

۱۲-۴. کارکنان تعیین شده برای آموزش، در دوران حضور خود در واحدهای صنعتی واگذارنده، باید مقررات جاری در آن اماکن را رعایت کنند، اما به عنوان کارکنان واگذارنده، تلقی نخواهند شد.

۱۲-۵. در صورتی که واگذارنده هر یک از کارکنان گیرنده را که برای آموزش اعزام شده اند، سهل انگار، فاقد صلاحیت، یا دارای رفتار نامطلوب تشخیص دهد، حق دارد خواستار تعویض وی شود. تمام هزینه‌هایی که گیرنده در رابطه با بازگرداندن فرد مورد نظر و تعیین جانشین برای وی متحمل می شود، به عهده گیرنده خواهد بود.

ماده ۱۳. حد مسئولیت مالی واگذارنده

حداکثر مسئولیت مالی واگذارنده در برابر گیرنده، معادل مبلغ درج شده در ماده ۵ موافقت نامه است.

تعهدات و مسئولیت‌های گیرنده

ماده ۱۴. تهیه داده‌های طراحی پایه برای واحد صنعتی

۱۴-۱. مسئولیت دقت و صحت داده‌های طراحی پایه برای واحد صنعتی، با گیرنده است. داده‌های یاد شده، در انطباق با پیوست ۸، در نخستین جلسه طراحی پایه، به واگذارنده تسلیم خواهد شد.

۱۴-۱-۱. نخستین جلسه طراحی پایه، ظرف سی (۳۰) روز از تاریخ تنفیذ قرارداد، یا براساس مهلت تعیین شده در شرایط خصوصی، برگزار خواهد شد.

ماده ۱۵. بهبود در فرایند

۱۵-۱. گیرنده، متعهد می‌شود که هر گونه بهبود در فرایند را که در مدت قرارداد توسط گیرنده ایجاد یا اخذ شود، و او مجاز به انتقال آن باشد، به شرح زیر در دسترس واگذارنده قرار دهد. گیرنده، به ویژه تعهد می‌کند که:

الف) هر گونه پیشرفت و بهبود در تکنیک‌های بهره‌برداری، تدابیر پیشگیرانه در زمینه نگهداری و ایمنی، و نیز توسعه فرایند را که مشمول بند «ب» نبوده و قابل به کارگیری در واحد صنعتی باشد، به رایگان در دسترس واگذارنده قرار دهد.

ب) در ازای بهای معقول و تحت شرایط مورد توافق دو طرف، حق استفاده از توسعه فرایند ایجاد شده را توسط گیرنده، شامل موارد توسعه ثبت شده به عنوان اختراع، که می‌تواند منجر به بهبود قابل ملاحظه ای، براساس معیارهای تعیین شده در شرایط خصوصی، در زمینه‌های ظرفیت، ضریب اطمینان و بازدهی واحد صنعتی، و همچنین کیفیت محصولات شود، به واگذارنده واگذار نماید.

۱۵-۱-۱. گیرنده، به صورت کتبی یا از طریق وسایل مناسب دیگر، مانند جلسات تبادل اطلاعات فنی،

واگذارنده را از وجود هر گونه بهبود ایجاد شده و مورد استفاده در واحد صنعتی، مطلع خواهد ساخت.

ماده ۱۶. انتخاب پیمانکار

۱-۱۶. گیرنده، نظر مشورتی واگذارنده را برای انتخاب پیمانکار یا پیمانکارانی که مهندسی تفصیلی و ساخت واحد صنعتی را انجام خواهند داد، جویا خواهد شد.

۱-۱۶-۱. پیمانکار یا پیمانکاران موضوع بند ۱-۱۶، ملزم به امضای موافقت‌نامه با گیرنده، در مورد عدم افشای اطلاعات محرمانه موضوع بند ۱۷-۱، خواهند بود.

ماده ۱۷. عدم افشای اطلاعات محرمانه

۱-۱۷. دو طرف اطلاعات فنی، دانش فنی، اسناد و مدارک، داده‌ها و نقشه‌هایی را که از یکدیگر دریافت می‌کنند، به عنوان اطلاعات محرمانه تلقی کرده و به استثنای مواردی که قانوناً ملزم به افشا باشند، نزد اشخاص ثالث افشا نخواهند کرد. تعهد گیرنده و واگذارنده به محرمانه نگهداشتن اطلاعات پیشگفته، تا مدت تعیین شده در شرایط خصوصی، دوام خواهد داشت.

۱-۱۷-۱. کارکنان دو طرف و همچنین کارکنان پیمانکاران گیرنده و پیمانکاران فرعی نیز، متعهد به رعایت الزام‌های مربوط به عدم افشای اطلاعات محرمانه خواهند شد.

۱-۱۷-۲. در موارد زیر، اطلاعات محرمانه موضوع بند ۱۷-۱، محرمانه تلقی نخواهد شد:

الف) اگر به طریقی به حوزه عمومی وارد شده باشد.

ب) در صورتی که به هنگام امضای قرارداد، در اختیار طرف دیگر قرار داشته باشد.

ج) اگر مستقلاً توسط شخص ثالث، در اختیار گیرنده قرار گرفته باشد.

۱-۱۷-۳. گیرنده مجاز است اطلاعات محرمانه موضوع بند ۱۷-۱ را، در صورتی که برای برگزاری مناقصه یا خرید تجهیزات و یا بیمه تجهیزات و موارد مشابه ضرورت داشته باشد، بدون تأیید واگذارنده، در اختیار پیمانکاران، تأمین‌کنندگان و سازندگان تجهیزات، بیمه‌گران و مانند آنها، قرار دهد. گیرنده در هر مورد، موافقت‌نامه عدم افشای اطلاعات محرمانه را، با دریافت کنندگان آن امضا خواهد کرد.

۱-۱۷-۴. گیرنده مجاز است، در هر مورد که افشای اطلاعات محرمانه نزد مقام‌ها و نهادهای دولتی برای اخذ مجوزهای مورد نیاز یا انجام سایر اموری که برای احداث واحد صنعتی ضرورت دارد لازم باشد، اطلاعات محرمانه را نزد مقام‌ها و نهادهای یاد شده، افشا کند.

۱-۱۷-۵. گیرنده مجاز است با اخذ تأیید قبلی واگذارنده، قسمت‌هایی از اطلاعات محرمانه را، در اختیار مؤسسات علمی و تحقیقاتی جمهوری اسلامی ایران قرار دهد. واگذارنده نباید بدون دلایل موجه، از تأیید مراتب پیشگفته خودداری کند.

ماده ۱۸. محدودیت حق استفاده و فروش محصول

گیرنده مجاز به استفاده از محصولات واحد صنعتی و فروش آنها، در تمام کشورهای جهان است. با وجود این، در مدت قرارداد، گیرنده نباید در کشورهایی که در شرایط خصوصی تعیین شده‌اند، از محصول استفاده کرده یا آن را بفروشد.

هماهنگی در کار

ماده ۱۹. آماده‌سازی

واگذارنده در دوره آماده‌سازی بسته طراحی مهندسی فرایند، گیرنده و پیمانکار(ان) وی را برای انتقال تکنولوژی، یاری خواهد نمود. واگذارنده همچنین، گیرنده و پیمانکار(ان) وی را در زمینه انجام مهندسی تفصیلی، راه‌اندازی، و آغاز به کار واحد صنعتی، یاری خواهد کرد. جزییات اقدام‌هایی که واگذارنده، گیرنده، و پیمانکار(ان) مربوط، باید برای هماهنگی در کار انجام دهند، در پیوست ۸ آمده است.

ماده ۲۰. طراحی فرایند

با تکمیل هر بخش از بسته طراحی مهندسی فرایند، واگذارنده از نمایندگان گیرنده، در انطباق با پیوست‌های ۸ و ۹، دعوت خواهد کرد تا در جلسات مربوط به طراحی فرایند، حضور یابند.

ماده ۲۱. مهندسی تفصیلی

۱-۲۱. گیرنده در قراردادهای خود با پیمانکار(ان)، موضوع هماهنگی با واگذارنده را در امر انجام مهندسی تفصیلی، درج خواهد کرد.

۱-۲۱. گیرنده و پیمانکار(ان) وی، مهندسی تفصیلی واحد صنعتی را در انطباق کامل با بسته طراحی مهندسی فرایند انجام خواهند داد. شرح وظایف واگذارنده در ارتباط با مهندسی تفصیلی، در پیوست ۸ آمده است.

ماده ۲۲. تأمین تجهیزات

واگذارنده، گیرنده را در تهیه اقلام مهم تجهیزات که فهرست آنها در پیوست ۱۰ آمده است، یاری خواهد داد. واگذارنده، در صورت لزوم در آزمایش‌ها و سایر اقدام‌هایی که در ارتباط با تحویل تجهیزات صورت خواهد گرفت، شرکت خواهد کرد. شرح وظایف واگذارنده در ارتباط با تأمین تجهیزات، در پیوست ۱۰ آمده است.

ماده ۲۳. ساخت واحد صنعتی

واگذارنده، گیرنده را در امر نصب واحد صنعتی یاری خواهد داد. در این رابطه، واگذارنده به ویژه متعهد می‌شود که به هنگام تکمیل مکانیکی واحد صنعتی، بازرسی لازم را انجام داده و در صورت برخورد با عیوبی

که ممکن است مانع از بهره‌برداری مؤثر و برخورداری از ایمی‌نی واحد صنعتی شود یا در دستیابی به تضمین‌های عملکردی دشواری ایجاد کند، موارد را به گیرنده گزارش نماید. هرگاه در طی دوران نصب، گیرنده خواستار اظهار نظر واگذارنده در مورد مسایل مربوط به نصب شود، واگذارنده مکلف به اظهار نظر است. شرح وظایف واگذارنده در ارتباط با ساخت و نصب واحد صنعتی، در پیوست ۸ آمده است.

ماده ۲۴. آغاز به کار واحد صنعتی

واگذارنده، از طریق اعزام کارکنان واجد شرایط خود در امر راه‌اندازی، آغاز به کار و آزمایش‌های تضمین واحد صنعتی، در هماهنگی با گیرنده و پیمانکار(ان) وی شرکت خواهد داشت. جزئیات تعهدهای واگذارنده در این رابطه، در پیوست ۸ آمده است.

دعای ناشی از نقض حق اختراع

ماده ۲۵. نقض حق اختراع

۲۵-۱. واگذارنده، گیرنده را در مقابل هر گونه اقامه دعوی با اقدام‌های قضایی توسط اشخاص ثالث، در ارتباط با نقض حق اختراع مربوط به فرایند یا تجهیزات معین شده توسط واگذارنده، به واسطه به کارگیری فرایند و دانش فنی در واحد صنعتی، یا فروش محصول توسط گیرنده، یا استفاده از محصول در کشورهایی که براساس این قرارداد، گیرنده مجاز به فروش و استفاده از محصول در آنهاست، مصون و بری‌الذمه خواهد داشت.

۲۵-۱-۱. واگذارنده، همچنین گیرنده را در مقابل هر گونه اقامه دعوی یا اقدام‌های قضایی توسط اشخاص ثالث، در ارتباط با نقض حق اختراع در مورد اقلام، تجهیزات، یا دستگاه‌هایی که توسط واگذارنده طراحی شده و برای به کارگیری فرایند ضرورت داشته باشند، مصون و بری‌الذمه خواهد داشت.

۲۵-۱-۲. در صورتی که گیرنده به حکم دادگاه محکوم به پرداخت مبالغی به عنوان حق امتیاز، حق لیسانس، خسارت یا جریمه شود، و محکومیت گیرنده به واسطه نقض حقوق شخص ثالث در نتیجه به کارگیری فرایند یا دانش فنی توسط گیرنده در انطباق با قرارداد باشد، واگذارنده ملزم به پرداخت تمام مبالغ یادشده، به گیرنده خواهد بود.

مبلغ قرارداد و نحوه پرداخت

ماده ۲۶. مبلغ قرارداد

۲۶-۱. مبلغ قرارداد، مبلغی است که در ماده ۳ موافقت‌نامه درج شده است و شامل مبالغ قابل پرداخت برای

خدمات اضافی موضوع مواد ۸ و ۱۱ شرایط عمومی نمی‌شود. مبلغ قرارداد، شامل بهای خدمات و اقلامی است که تفکیک و شرایط پرداخت آن، در پیوست های ۱ و ۲ آمده است.

۲۶-۱- در صورتی که گیرنده در پرداخت مبلغ قرارداد به واگذارنده تأخیر نماید و این تأخیر با توجه به مفاد قرارداد غیر موجه باشد، ملزم به پرداخت خسارت تأخیر تأدیه، براساس شرایط و نرخهای درج شده در شرایط خصوصی خواهد بود.

ماده ۲۷. نحوه پرداخت

۲۷-۱. بخش ریالی مبلغ قرارداد، مستقیماً در وجه واگذارنده پرداخت می‌شود.
۲۷-۲. بخش ارزی مبلغ قرارداد، از طریق یک فقره اعتبار اسنادی به شکل کار برگ درج شده در پیوست ۱۶، که توسط یک بانک ایرانی معتبر و به درخواست گیرنده گشایش شده و به وسیله بانک خارجی مورد قبول واگذارنده و بانک گشایش کننده اعتبار، ابلاغ خواهد شد، پرداخت خواهد گردید.
۲۷-۲-۱. هزینه‌های بانکی مربوط به پرداخت مبلغ قرارداد و گشایش اعتبار در ایران، به عهده گیرنده است و توسط وی پرداخت خواهد شد. هزینه‌های بانکی در خارج از ایران، به عهده واگذارنده است و توسط وی پرداخت خواهد شد.

تفنیذ و فسخ قرارداد

ماده ۲۸. تاریخ تفنیذ

۲۸-۱. تاریخ تفنیذ قرارداد، تاریخی است که تمام شرطهای درج شده در شرایط خصوصی، مانند صدور مجوزهای دولتی ضروری، تحقق یافته باشد.
۲۸-۱-۱. تفنیذ قرارداد، توسط دو طرف صورت مجلس می‌شود.

ماده ۲۹. حقوق گیرنده پس از انقضای قرارداد

حقوقی که براساس ماده ۱ موافقت نامه قرارداد به گیرنده واگذار شده، پس از انقضای مدت قرارداد، کماکان دوام خواهد داشت. همچنین، گیرنده حق دارد پس از انقضای مدت قرارداد، بدون پرداخت وجهی به واگذارنده، نسبت به افزایش ظرفیت واحد صنعتی یا احداث واحدهای صنعتی دیگر موضوع بند ۱۱-۱، اقدام نماید.

ماده ۳۰. تعهدهای دو طرف، پس از انقضای قرارداد

به استثنای تعهدهای موضوع بند ۱۷-۱ و با رعایت بندهای ۱۷-۱ تا ۱۷-۵، دو طرف پس از انقضای مدت قرارداد، هیچ تعهدی در مقابل یکدیگر نخواهند داشت.

ماده ۳۱. فسخ قرارداد

۳۱-۱. در صورتی که طرف مهلت تعیین شده در شرایط خصوصی، قرارداد نافذ نشود و دو طرف در مورد تمدید مهلت یاد شده توافق نکنند، قرارداد خاتمه یافته تلقی شده و دو طرف در مقابل یکدیگر، تعهدی نخواهند داشت.

۳۱-۲. اگر هر یک از دو طرف قرارداد، در انجام تعهدهای خود قصور کند، طرف دیگر می‌تواند با اخطار یک (۱) ماهه، طرف مقصر را از قصد خود مبنی بر فسخ قرارداد آگاه ساخته و در صورت عدم انجام تعهد توسط طرف مقصر، در مدت یاد شده، به فسخ قرارداد اقدام نماید.

۳۱-۲-۱. در صورتی که گیرنده مبالغی را به واگذارنده پرداخت کرده باشد، فسخ قرارداد توسط هر یک از دو طرف، به حقوق گیرنده درج شده در ماده ۱ موافقت‌نامه قرارداد، به تناسب مبلغ پرداخت شده، خللی وارد نمی‌آورد.

۳۱-۲-۲. انحلال یا صدور حکم ورشکستگی هر یک از دو طرف، برای طرف دیگر حق فسخ بدون رعایت مدت تعیین شده در بند ۳۱-۲، راه ایجاد می‌کند.

۳۱-۳. در صورت فسخ قرارداد به دلیل قصور واگذارنده در انجام تعهدات، ضمانت نامه انجام تعهدات، یسار شده در بند ۳۲-۲، به نفع گیرنده ضبط خواهد شد.

ضمانت‌نامه‌های بانکی، بیمه‌ها، مالیات و عوارض

ماده ۳۲. ضمانت‌نامه‌های بانکی

۳۲-۱. در صورتی که در شرایط خصوصی پرداخت پیش پرداخت تعهد شده باشد، واگذارنده باید برای دریافت پیش پرداخت، یک فقره ضمانت‌نامه بانکی پیش‌پرداخت به مبلغ مساوی با آن، به گیرنده تسلیم کند.

۳۲-۲. پس از امضای قرارداد، به منظور تضمین انجام تعهدات واگذارنده، درج شده در قرارداد، واگذارنده، ضمانت‌نامه بانکی به مبلغ تعیین شده در شرایط خصوصی، که در هر حال نباید کمتر از ده درصد مبلغ قرارداد باشد، تهیه و تسلیم گیرنده می‌کند. این ضمانت‌نامه باید تا زمان پیش‌بینی شده در شرایط خصوصی معتبر باشد. آزاد کردن ضمانت‌نامه انجام تعهدات طبق روش پیش‌بینی شده در شرایط خصوصی است.

۳۲-۳. ضمانت‌نامه‌های بانکی، باید توسط بانک‌های مورد قبول گیرنده صادر شده و به شکل درج شده در پیوست ۱۵ باشند.

۳۲-۴. تمام هزینه‌های بانکی مربوط به صدور، حفظ و تمدید ضمانت‌نامه‌های بانکی، برعهده واگذارنده است.

ماده ۳۳. بیمه

۳۳-۱. هر یک از دو طرف، مکلف به اخذ پوشش بیمه‌ای برای اموال و کارکنان خود است. پوشش بیمه‌ای یاد شده، به ویژه باید پوشش دهنده دعاوی کارکنان طرف مربوط، در زمینه آسیب بدنی و فوت ناشی از اجرای این قرارداد باشد. واگذارنده و گیرنده، همچنین مسئول اخذ و حفظ پوشش های بیمه‌ای درج شده در شرایط خصوصی هستند.

۳۳-۱-۱. واگذارنده، مکلف است در هر زمان که گیرنده درخواست کند، مدارک حاکی از اعتبار بیمه‌نامه‌هایی را که اخذ آنها برعهده وی است، به گیرنده ارائه نماید.

ماده ۳۴. مالیات و عوارض

۳۴-۱. مسئولیت پرداخت مالیات‌ها و عوارض دولتی در جمهوری اسلامی ایران، به ترتیبی است که در شرایط خصوصی معین شده است.

۳۴-۱-۱. مبلغ قرارداد و مبالغی که واگذارنده برای خدمات اضافی موضوع مواد ۸ و ۱۱ دریافت خواهد کرد، شامل تمام حقوق امتیاز و اختراع، مالیات‌ها، عوارض، و هزینه‌هایی است که واگذارنده در ارتباط با واگذاری حقوق به گیرنده، یا انجام خدمات، یا تهیه مواد و تجهیزات، و خرید خدمات در اجرای وظایف خود در چارچوب این قرارداد پرداخت می‌نماید، بجز آنچه که در پیمان، به صراحت به عهده گیرنده گذاشته شده است.

حوادث قهری، حل اختلاف، قانون و زبان حاکم

ماده ۳۵. حوادث قهری

۳۵-۱. حوادث قهری، به معنی بروز هر گونه شرایط خارج از اختیار گیرنده یا واگذارنده، به رغم پیش‌بینی تمهیدهای لازم و معقول توسط طرف مربوط است، که ادامه کار را غیر ممکن سازد. حوادث قهری، بدون محدودیت، شامل موارد زیر است:

الف) جنگ، اعم از اعلام شده یا نشده، یا اشغال به وسیله بیگانگان.

ب) شورش، انقلاب، یا کودتای نظامی، یا جنگ داخلی.

ج) تشعشعات هسته‌ای، یا نشت سایر مواد رادیواکتیو و سمی.

د) اعتصاب‌های عمومی کارگری، به استثنای مواردی که تنها محدود به کارکنان واگذارنده باشد.

ه) شیوع بیماری‌های واگیردار.

و) زلزله، سیل و طغیان‌های غیرعادی (باتوجه به آمارهای موجود و به رغم پیش‌بینی تمهیدهای لازم، به تناسب اطلاعات موجود)، آتش سوزی‌های دامنه دار و غیر قابل کنترل.

۱-۳۵. طرفی که حوادث قهری موجب ناتوانی وی در انجام تعهدهایش شده است، باید ظرف ده (۱۰) روز از تاریخ وقوع حادثه، طرف دیگر را از وقوع آن و دلایلی که موجب ناتوانی وی از انجام تعهدها می‌شود، مطلع سازد و در این صورت، از تاریخ ارسال اطلاعیه تا زمانی که تأخیر در انجام تعهدها با توجه به وقوع حادثه قابل قبول است، از انجام تعهدهای مربوط یا انجام دقیق آنها، معاف خواهد بود.

۱-۳۵. طرفی که بنا به بند ۱-۳۵، از انجام تعهدهای خود معاف می‌شود، بابت عدم انجام تعهدهای مربوط، خسارتی پرداخت نخواهد کرد.

۱-۳۵. در صورتی که وقوع حوادث قهری مانع از انجام تعهدهای موضوع قرارداد برای مدتی بیش از شش (۶) ماه مداوم شود، دو طرف باید نسبت به اصلاح قسمتهایی از قرارداد که وقوع حادثه قهری و موانع پیش آمده بر اجرای آنها اثر گذاشته است، اقدام کنند.

۱-۳۵. ۴. اگر گیرنده و واگذارنده نتوانند ظرف بیست و هشت (۲۸) روز پس از انقضای مدت درج شده در بند ۱-۳۵، بر سر اصلاح قرارداد توافق کنند، اختلاف، طبق رویه پیش‌بینی شده در ماده ۳۶ شرایط عمومی، حل خواهد شد.

ماده ۳۶. حل اختلاف

۱-۳۶. هر گاه بین دو طرف اختلافی در ارتباط با قرارداد یا نقض، فسخ و اعتبار آن بروز کند، دو طرف طی بیست و هشت (۲۸) روز از تاریخ دریافت اطلاعیه از طرف مقابل حاکی از وجود اختلاف، مساعی خود را در حل اختلاف از طریق مذاکره، به کار خواهند گرفت. اگر پس از انقضای مدت یاد شده، دو طرف هنوز موفق به حل اختلاف فیمابین نشده باشند، در یک مهلت اضافی بیست و یک (۲۱) روزه، اقدام به تعیین کارشناس واحدی خواهند نمود.

۱-۳۶. ۱. کارشناس یادشده در بند ۱-۳۶، نظر خود را درباره موضوع مورد اختلاف، ظرف هشتاد و چهار (۸۴) روز از تاریخ انتخاب خود توسط دو طرف، اعلام خواهد کرد. هزینه کارشناس، به طور مساوی میان دو طرف تقسیم خواهد شد.

۱-۳۶. ۲. در صورتی که دو طرف در مهلت بیست و یک (۲۱) روزه مقرر در بند ۱-۳۶، نتوانند بر سر انتخاب کارشناس به توافق برسند، یا کارشناس تعیین شده نتواند ظرف هشتاد و چهار (۸۴) روز از تاریخ انتخاب خود، راجع به موضوع مورد اختلاف اعلام نظر نماید، یا نظر کارشناس ظرف چهارده (۱۴) روز از تاریخ اعلام نظر توسط دو طرف پذیرفته نشود، هر یک از آنها می‌تواند به دادگاه‌های صالح جمهوری اسلامی ایران، مراجعه نماید. رأی صادره برای دو طرف، لازم‌الاتباع خواهد بود.

ماده ۳۷. قانون حاکم

قانون حاکم بر قرارداد، قوانین جمهوری اسلامی ایران است.

ماده ۳۸. زبان حاکم

۱-۳۸. زبان حاکم در بخش‌های مختلف اسناد و مدارک قرارداد، زبان یا زبان‌هایی است که اسناد و مدارک پیش‌گفته به آن زبان تهیه شده و به امضا رسیده‌اند.

۲-۳۸. در مواردی که متون قراردادی به زبان فارسی و زبان دیگری تهیه شده است، متن فارسی ملاک تفسیر است.

۳-۳۸. زبان‌های مورد استفاده در مکاتبات بین گیرنده و واگذارنده، و در دستورالعمل‌ها و اطلاعات تهیه شده توسط واگذارنده، در شرایط خصوصی معین گشته است.

سایر موارد

ماده ۳۹. استانداردها و کدها

نگارش استانداردها و کدهایی که در طراحی واحد صنعتی و تهیه مشخصات فنی به کار می‌روند، شامل استانداردها و کدهای تعیین در پیوست ۸، باید آخرین تجدید نظر آنها در زمان عقد قرارداد باشد، مگر آن که به نحوه دیگری در قرارداد تصریح شده باشد.

ماده ۴۰. واگذاری

۱-۴۰. هیچ یک از دو طرف، نمی‌تواند تمام یا بخشی از حقوق و تعهدهای درج شده خود را در این قرارداد، بدون اجازه کتبی طرف مقابل، به شخص ثالث واگذار نماید، مگر در مواردی که به موجب قانون، گیرنده ملزم به چنین واگذاری شده باشد.

۲-۴۰. گیرنده می‌تواند حقوق و تعهدهای این پیمان را به مؤسسات و شرکت‌های تابعه خود که اسامی آنها در شرایط خصوصی درج شده است، واگذار کند.

ماده ۴۱. دسترسی به بهترین شرایط

در صورتی که واگذارنده در هر زمان در مدت قرارداد، هر گونه حقوق و لیسانس را برای استفاده از فرایند، با شرایط بهتری از آنچه در این پیمان آمده است، به شخص ثالث عرضه کند، گیرنده از زمان عرضه شرایط بهتر یاد شده، به طور خود به خود از آن شرایط برخوردار خواهد شد.

ماده ۴۲. کمک به واگذارنده، برای دریافت روادید و مجوزهای لازم

گیرنده، برای اخذ مجوزهای ضروری و روادید برای کارکنان خارجی واگذارنده که در ایران برای ارایه خدمات یادشده در این قرارداد، به کار مشغول می‌شوند، به واگذارنده یاری خواهد داد. هزینه‌های مربوط، برعهده واگذارنده است.

۴۲-۱. واگذارنده، سابقه و تجربه‌های کارکنان خود را که برای انجام وظایف درج شده در مواد بالا در نظر گرفته است، به گیرنده اطلاع خواهد داد. انتصاب هیچ یک از کارکنان یاد شده برای انجام وظایف مورد نظر، بدون تأیید گیرنده انجام نخواهد شد. گیرنده، تنها در صورتی از تأیید انتصاب کارکنان واگذارنده خودداری خواهد کرد که دلیل موجهی برای عدم تأیید وجود داشته باشد.

۴۲-۱-۱. کارکنان واگذارنده، در دوران حضور خود در ایران، تابع قوانین و مقررات حاکم در جمهوری اسلامی ایران و اماکن متعلق به گیرنده هستند.

۴۲-۱-۲. در صورتی که گیرنده هر یک از کارکنان واگذارنده را سهل انگار، فاقد صلاحیت یا دارای رفتار نامطلوب تشخیص دهد، حق دارد خواستار تعویض وی و بازگرداندن فرد مورد نظر شود. واگذارنده، باید در اسرع وقت و حداکثر ظرف بیست و هشت (۲۸) روز پس از دریافت اعلام گیرنده مبنی بر لزوم تعویض، اقدام به تعیین جانشین و اعزام وی کند. تمام هزینه‌هایی که واگذارنده در رابطه با تدابیر بالا متحمل می‌شود، به عهده واگذارنده خواهد بود.

۴۲-۱-۳. تعهد واگذارنده به داشتن کارکنان در ایران برای ایفای تعهدهای موضوع این قرارداد، به میزان نفر/روز درج شده در شرایط خصوصی، محدود می‌شود.

ماده ۴۳. اولویت اسناد

در صورت مشاهده تناقض و اختلاف بین اسناد و مدارک قرارداد، موافقت نامه و شرایط عمومی، نسبت به سایر اسناد و مدارک، اولویت خواهند داشت.

ماده ۴۴. منع مداخله کارکنان دولت در معاملات دولتی

واگذارنده، اعلام می‌کند که مشمول قانون منع مداخله کارکنان دولت در معاملات دولتی مصوب بیست و دوم دی ماه ۱۳۳۷ نیست و در صورت ابطال قرارداد، به واسطه عدم رعایت قانون پیشگفته توسط وی، تمام خسارت‌های وارده به گیرنده را پرداخت خواهد کرد.

ماده ۵۴. ابلاغیه‌ها

۵۴-۱. تمام ابلاغیه‌ها، اختاریه‌ها، اطلاعیه‌ها و مجوزها، باید به صورت کتبی بوده و از طریق پست سفارشی ارسال شود یا به صورت دستی تحویل گردد. برای تسریع در کار، ارسال مکاتبه‌ها توسط فاکس یا پست الکترونیکی، می‌تواند انجام و تأییدیه مربوط، بی‌درنگ ارسال شود.

۴۵-۱. در صورت تغییر نشانی پستی، شماره فاکس یا آدرس الکترونیکی هر یک از دو طرف، مراتب باید حداقل چهارده (۱۴) روز قبل از تغییر، اطلاع داده شود. تازمانی که نشانی جدید به طرف دیگر اعلام نشده است، مکاتبه‌ها به نشانی قبلی ارسال می شود و دریافت شده تلقی می گردد.

نماینده مجاز گیرنده

نام و نام خانوادگی

امضا

نماینده مجاز واگذارنده

نام و نام خانوادگی

امضا

مهر

شرایط خصوصی

شرایط خصوصی قرارداد

این شرایط خصوصی، در توضیح و تکمیل موادی از شرایط عمومی است که تعیین تکلیف برخی از نکات در آن موارد، به شرایط خصوصی موکول شده است. از این رو، هر گونه نتیجه‌گیری و تفسیر مفاد شرایط خصوصی، به تنهایی و بدون توجه به ماده مربوط در شرایط عمومی، فاقد اعتبار است. شماره مواد و بندهای درج شده در شرایط خصوصی، همان شماره مواد و بندهای مربوط در شرایط عمومی است.

بند ۱-۳. محل احداث واحد صنعتی
..... است.

نام محصول (محصولات) و مشخصات کامل آن به شرح زیر است:

.....
.....

بند ۲-۳. ظرفیت اسمی واحد صنعتی و شمار روزهای
کارکرد قابل بهره‌برداری در سال است.

بند ۱-۴. شرح کلی فرایند:

.....
.....

بند ۱-۶ - ب. معیارهای تعیین شده برای بهبود قابل ملاحظه، عبارت‌اند از:

ظرفیت:
.....

ضریب اطمینان:
.....

بازدهی:
.....

ماده ۷. مدارک فنی زیر، توسط واگذارنده در اختیار گیرنده قرارداد می‌شود:

.....
.....

بند ۱-۷-۲. مدت، موضوع و شمار نفرات و دیدارهای کارکنان گیرنده و پیمانکاران وی از واحدهای صنعتی
واگذارنده که فرایند را مورد استفاده قرار می‌دهند به شرح زیر است:

.....
.....

ماده ۸. خدمات اضافی واگذارنده که در ازای حق الزحمه اضافی انجام خواهد شد، به صورت زیر است:

بند ۹-۱- الف. تولید روزانه واحد صنعتی:

بند ۹-۱- ۲. مهلت انجام نخستین آزمایش تضمین، مدت انجام آن و نتایجی که باید نشان داده شود، به شرح زیر است:

بند ۹-۱- ۴. مهلتی که پس از جلسه بین گیرنده و واگذارنده، برای اظهارنظر واگذارنده در مورد دلایل عدم دستیابی به تضمین‌های عملکردی تعیین شده است، (.....) روز بعد از جلسه بین گیرنده و واگذارنده است.

بند ۹-۱- ۷. مهلت واگذارنده برای مطلع ساختن گیرنده از توصیه‌های خود، برای تغییر..... (.....) روز است.

بند ۹-۱- ۱۴. مهلتی که گیرنده باید در آن تغییرات و اصلاحات موضوع بند ۹-۱- ۶ را انجام دهد، (.....) روز از تاریخ عدم موفقیت نخستین آزمایش تضمین است.

بند ۱۰-۱. مبلغ جریمه‌ای که واگذارنده باید به سبب تأخیر در ارائه بسته طراحی مهندسی پایه بپردازد، عبارت است از:

جریمه‌هایی که واگذارنده باید به دلیل عدم دستیابی واحد صنعتی به عملکردهای تضمین شده بپردازد، به شرح زیر است:

بند ۱۱-۱. نرخ‌ها و شرایط مربوط به افزایش ظرفیت واحد صنعتی، یا احداث واحدهای صنعتی دیگر، به شرح زیر است:

بند ۱۲-۳. آموزش کارکنان گیرنده در واحدهای صنعتی واگذارنده، به زبان
انجام خواهد شد.

بند ۱۴-۱. نخستین جلسه طراحی پایه، ظرف
(.....) روز از تاریخ تنفیذ قرارداد برگزار خواهد شد.

بند ۱۵-۱-ب. معیارهای تعیین شده برای بهبود قابل ملاحظه، همان است که زیر بند ۶-۱-ب این شرایط
خصوصی، آمده است.

بند ۱۷-۱. مدت محرمانه نگهداشتن اطلاعات (.....) سال
از دریافت آنهاست.

ماده ۱۸. اسامی کشورهایی که در آنها گیرنده در مدت قرارداد مجاز به استفاده از محصولات یا فروش آنها
نخواهد بود، عبارت اند از:

.....
.....
بند ۲۶-۱. شرایط پرداخت و نرخهای خسارت تأخیر تأدیه، به شرح زیر است:

.....
.....
بند ۲۸-۱. تحقق شرطهای زیر، برای تنفیذ قرارداد لازم است:

.....
.....
بند ۳۱-۱. مهلت تعیین شده برای نافذ شدن قرارداد
(.....) روز بعد از امضای قرارداد است.

بند ۳۲-۱. واگذارنده محق به دریافت پیش پرداخت به شرح زیر است:

.....
.....
بند ۳۲-۲. مبلغ ضمانتنامه انجام تعهدات، معادل است.
مدت اعتبار ضمانتنامه انجام تعهدات، است.
نحوه آزاد کردن ضمانتنامه انجام تعهدات به شرح زیر است:

.....
.....
.....

بند ۳۳-۱. بیمه‌نامه‌هایی که مسئولیت تهیه و حفظ آنها به عهده واگذارنده است:

بیمه‌نامه‌هایی که مسئولیت تهیه و حفظ آنها به عهده گیرنده است:

بند ۳۴-۱. مسئولیت دو طرف در پرداخت مالیات‌ها و عوارض دولتی در جمهوری اسلامی ایران، به شرح

زیر است:

بند ۳۸-۱-۲. زبان یا زبان‌های مورد استفاده در مکاتبه‌های بین دو طرف و نیز در دستورالعمل‌ها و اطلاعات

تهیه شده توسط واگذارنده عبارت اند از:

بند ۴۰-۲. گیرنده می‌تواند حقوق و تعهدهای خود را به مؤسسات و شرکت‌های زیر، واگذار کند:

بند ۴۲-۳. تعهد واگذارنده به داشتن کارکنان در ایران برای انجام تعهدهای موضوع این قرارداد،

محدود به (.....) نفر روز است.

نماینده مجاز گیرنده

نام و نام خانوادگی

امضا

نماینده مجاز واگذارنده

نام و نام خانوادگی

امضا

مهر

Startup contracts

with an emphasis on intellectual property contracts

Dr. Farhad Bayat and Dr. Mohammad Sadegh Azmandian

کتاب حاضر مجموعه قراردادهای مورد نیاز شرکت‌ها و مؤسسات دانش‌بنیان، واحدهای خلاق و نوآور و صاحبان مشاغل و کسب و کارهایی است که مهمترین دارایی آن‌ها از نوع دارایی‌های فکری بوده و یا در فرآیند کسب و کار خویش به مبادله دارایی‌های فکری با دیگران می‌پردازند. این نوع از قراردادها را در ادبیات حقوقی، قراردادهای مالکیت فکری نیز می‌نامند. این کتاب به عنوان یک راهنما، مجموعه‌ای استاندارد از قراردادهای مالکیت فکری را که شامل قراردادهای فروش و یا واگذاری، اعطای اجازه بهره‌برداری از دارایی فکری، انتقال فناوری، مشارکت در راه‌اندازی کسب و کار، حفظ محرمانگی (اسرار تجاری)، عدم رقابت و فرانشیز است که سعی در ایجاد تعادل و توازن در منافع طرفین این نوع از قراردادها دارد. بدیهی است که با اتکاء به اصل آزادی قراردادها و ابتناء به مؤلفه‌هایی چون اندازه بازار، سهم بازار، جایگاه رقابتی، توان چانه‌زنی و قدرت مذاکره هریک از طرفین قرارداد و مواردی از این دست می‌توان در چارچوب توافق و اراده طرفین قرارداد آن‌ها را تعدیل نمود.

